

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Ş i i R

SAMİ BAYDAR
Dünya İnancı
Toplu Şiirler

YKY

Yapı Kredi Yayınları

DÜNYA İNANCI

Toplu Şiirler

Sami Baydar (26 Eylül 1962 – 29 Ekim 2012, Merzifon) 1979'da İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü'ne girdi. 1980'de resim bölümüne geçerek Neşet Günel, 1983'ten sonra da Devrim Erbil atölyelerinde çalıştı. 1987'de Mimar Sinan Üniversitesi Resim Bölümü, Devrim Erbil Atölyesi'ni bitirdi. İlk kişisel resim sergisini 1989'da İstanbul'da açtı. 2003 yılında Proje 4Lİstanbul Güncel Sanat Müzesi'nde düzenlenen "Organize İhtilaf" adlı sergiye katıldı. 1982'den itibaren şiir ve öyküleriyle *Beyaz, Gösteri, Defter, Sombahar, eski'Z, Ludingirra, Göçebe, Kaşgar, Kitaplık ve Geceyazısı* dergilerinde göründü. Yirmi yılı aşkın bir süredir yaşadığı memleketi Merzifon'da kalp krizi geçi-
rerek öldü (29 Ekim 2012).

Şiir: *Dünya Efendileri* (1987), *Yeşil Alev* (1991), *Dünya Bana Aynısını Anlatacak* (1995), *Çiçek Dünyalar* (1996), *Varla Yok Arasında* (2003), *Nicholas'ın Portresi* (2005), *Dünya İnanıcı - Toplu Şiirler* (2012).

Öykü: *Dünyadan Çıkış Yolları* (1990), *Dünyada Anılara Bakıyorum* (1991).

*Sami Baydar'ın
YKY'deki kitapları:*

Çiçek Dünyalar (1996)
Nicholas'ın Portresi (2005)
Dünya İnancı - Toplu Şiirler (2012)

SAMİ BAYDAR

Dünya İnancı

Toplu Şiirler

DÜNYA EFENDİLERİ

YEŞİL ALEV

DÜNYA BANA AYNISINI ANLATACAK

ÇİÇEK DÜNYALAR

VARLA YOK ARASINDA

NICHOLAS'IN PORTRESİ

VÜCUT HER ZAMAN SAVAŞIR

Yapı Kredi Yayınları

Yapı Kredi Yayınları - 3727
Şiir - 305

Dünya İnancı - Toplu Şiirler / Sami Baydar

Kitap editörü: Murat Yalçın
Düzeltili: Fatma Deniz

Kapak tasarımı: Nahide Dikel

Baskı: Altan Basım Ltd.
Yüzyıl Mah. Matbaacılar Sit. 222/A Bağcılar / İstanbul
Tel: (0 212) 629 03 74 Faks: (0 212) 629 03 76
info@altanbasim.com
Sertifika No: 11968

1. baskı: İstanbul, Ekim 2012
ISBN 978-975-08-2379-4

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2012
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Yapı Kredi Kültür Merkezi
İstiklal Caddesi No. 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
http://www.ykykultur.com.tr
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: http://alisveris.yapikredi.com.tr

İçindekiler

DÜNYA EFENDİLERİ

- 14 • VII.
- 15 • XIII.
- 16 • XIV.
- 20 • Leyla'nın Süt Tozu
- 23 • Sülüslü Sayfalar
- 24 • Kiraz Ağacım Japonya
- 30 • Kesik Kuş Kafası Bir Dünya
- 31 • Kuğular
- 35 • Anı
- 36 • Anı
- 37 • Sana Bağlı Nelerden Sonra da

Göz Pervanesi

- 41 • Göz Pervanesi
- 42 • Güvercin ve Çocuk
- 43 • Hız Çizgisi
- 44 • İki Yan
- 46 • Kauçuk

Parmaklık

- 49 • Parmaklık
- 50 • Biri Kırık Dökük Diğeri
- 51 • Hiç Hareket Etmeden
- 54 • Ay Çöreği
- 58 • Afrika
- 60 • Cezayir

- 61 • Sevgilim
- 63 • Kollar
- 63 • İz
- 64 • Kale
- 64 • Bahçe
- 65 • Söz

YEŞİL ALEV

- 71 • Bu Sular Dünyası
- 72 • Kim Onlar
- 73 • Dökülen
- 74 • Gigi
- 75 • Kara Bir Kuş
- 76 • Park
- 78 • Bir Böceğin Dansı
- 79 • İşte Sensin Bilmez Değilken
- 80 • Su Kalkanı
- 81 • Sebastian

Dehşet

- 85 • Dehşet
- 85 • Defne
- 86 • Süt Lotusu
- 86 • Ölüm
- 87 • Ülke
- 88 • Yalnız
- 88 • Mutluluk
- 89 • Ağaçlar

89 • Adım

90 • Ölümün Eli

90 • Gizlilik

91 • Kuş Tanrı

Alınlık

95 • Alınlık

96 • Yeryüzü

97 • Yalancı Çiftler

98 • Klan

99 • Cılız

100 • Sevgili Yürek

101 • Bana Para Ver

102 • Duvar Köşesi

103 • Yok Şeyler

104 • İç Geometri

Turunculuğu Yüzünden

107 • Turunculuğu

Yüzünden

108 • Ayasofya

109 • Pitoresk Gezinti

110 • Bey

111 • Ayrılık Tablosu

112 • Schumann

114 • Artık Babil Kulesi Yok

116 • Denize Düşürülmüş
Teraziler

118 • Leucippus'un
Kızlarının
Kaçırılması

Yeşil Alev

123 • Yeşil Alev

125 • Asi Bir Başlangıç

127 • Neden

Acının Ülkesi

131 • Acının Ülkesi

133 • Firuze

135 • Saplı Bıçak

137 • Kentarus

Şaka

141 • Şaka

142 • İşte Gelmekte

143 • Su

145 • Yağmur Tadı

146 • Biri

DÜNYA BANA AYNISINI ANLATACAK

Yokluğa Sınır Koyan

153 • I.

154 • II.

155 • III.

156 • IV.

157 • V.

158 • VI.

158 • VII.

159 • VIII.

160 • IX.

Su Kundağı

163 • Su Kundağı

164 • Çöl

166 • Albert Samain ve
Yaz Saatleri

168 • Guilleviç ve Leopar
Yatağı

171 • Koza

172 • Eski Güzellik

173 • Kış Arkadaşı

Vaftiz Tepsisi

177 • Vaftiz Tepsisi

179 • Şansım

180 • Bileşke

181 • Çanlar

- 183 • Isırganotu
- 184 • Yağmur
- 185 • Tavuskuşu Sürünmesi
Bozkıra
- 186 • Erden Nehri
- 186 • Testi
- 187 • Su Perileri
- 187 • Su
- 188 • Kuğu

Dünya Bana Aynısını Anlatacak

- 193 • Çocukluk
- 194 • Gözler
- 194 • Teselli
- 195 • Dertlerim
- 196 • Kâğıt Kayık
- 199 • Varolmak
- 200 • Söylenmiş Sözler

Bir Sirk Tayı

- 207 • Bir Sirk Tayı

ÇİÇEK DÜNYALAR

Yağmur Altında Çiçekler

- 217 • Bir Deniz Kuşu
- 218 • Aşk
- 219 • Göz Balık
- 220 • Fazla Kule
- 221 • Düş
- 222 • Uykuda Sevmek
- 223 • Bir Yaz Gecesi Ninnisi
- 224 • Auriculas
- 225 • Göl
- 226 • Son Hayal
- 227 • Benim Olan Şey
- 228 • Son Mektup
- 229 • Ağaç Kovuğu
- 230 • Yağmur Altında
Çiçekler

Kral Tacı

- 233 • Kral Tacı
- 233 • Martılar
- 234 • Blue
- 234 • Sonuç
- 235 • Zorluyor Beni Sözlerin
- 235 • Buzlar
- 236 • Deniz
- 237 • Çürümüş Gün...
- 238 • Sahne
- 238 • Ölü Kurt
- 239 • Doğumgünü
- 240 • Yeni ve Güzel

Anılar Partisi

- 243 • Anılar Partisi
- 244 • Kaf
- 246 • Ceket
- 248 • Bebek Kafatası
- 250 • Tam Değil

Cennet

- 255 • Günah Kırmızısı
- 256 • Hastaların Eli
- 257 • Ağır Suçlar
- 258 • Bağlılığım
- 259 • Kuzey Yıldızı
- 261 • Dünya İnancı
- 262 • Getirmek
- 263 • Gece Paleti
- 264 • Kapı
- 265 • Yitik Masallar
- 266 • Yaz Günü
- 267 • Oksijen Deneyi
- 268 • Çiçek Sepeti
- 269 • Buz
- 270 • Niçin Güzelsin
- 271 • Ne Üzgün

272 • Kırmızı Zambak

273 • Toz Şiiri

VARLA YOK ARASINDA

Şiir Mutlulukları

279 • Karanlık

280 • Tatil

281 • Kumaş

282 • Dünya – 1

283 • Melek

284 • Şiir – 1

285 • Yalancı

286 • Aşk – 1

287 • Göl Üzerinde Yürüyen

Kadınlar

288 • Bülbul

288 • Arkadaşsız Yaşayan

Kız

289 • Not

290 • Aslanın Ağzı

291 • Aslan

292 • Piramit

293 • Bellek

294 • Dünya Güzel mi

Bilmiyorum

296 • Güvenli Gelecek

297 • Vişne

299 • Selam

300 • Max Ernst

302 • Kuş Yuvası

303 • Andersen Karşılıyıcıları

305 • Yaşama Sevinci –

Matisse

306 • Dünya – 2

307 • Gökkuşağı

Parçalanmaları

308 • Hayal

309 • Sorular

310 • Öfke

311 • Şiir – 2

Manzara

315 • Mandalina Kabukları

315 • Sandal

316 • Oyuncak – 1

316 • Düşünce

317 • Masal

317 • Dünya – 3

318 • Sev

318 • Yıllar

319 • Oyuncak – 2

319 • Reçel

320 • Oyun

320 • İstemek

321 • Vücut Her Zaman

Savaşır

321 • Şemsiye

322 • Şiir – 3

322 • Sözler

323 • Sır

323 • Sıkıntı

324 • Manzara

Dünya

327 • Varla Yok Arasında

328 • Göz

329 • Kristal

330 • Dünya – 4

331 • Rüya

332 • Doğan Güneş –

Empresyon

333 • Sevgili

334 • Portre

335 • Söz

336 • Resim

337 • Aşk – 2

- 338 • Dünya – 5
- 339 • Yırtıcı Kuşlar
- 340 • Soba
- 341 • Hayat
- 342 • Hata
- 343 • Kalp
- 344 • Bahçe
- 345 • Oyuncaklar
- 346 • Ölüm

NICHOLAS'IN PORTRESİ

Duygu Yaraları

- 351 • I.
- 351 • II.
- 352 • III.
- 352 • IV.
- 353 • V.
- 355 • VI.
- 355 • VII.
- 356 • VIII.
- 358 • IX.
- 359 • X.
- 360 • Arcadia
- 361 • Ak Zambaklar Ülkesi
- 361 • Yıldız Çiçeği
- 362 • Bitki

Doğumgünü

- 365 • Kalp
- 365 • Doğumgünü
- 366 • Rüya
- 366 • Okumak
- 367 • Doğumgünü
- 367 • Rüya
- 368 • Bulut
- 368 • Büyük Ev
- 369 • Buz
- 369 • Geri Dönüş

- 370 • Değerinin Sınırları
- 372 • Pencere
- 373 • Dağ
- 374 • Aşk

Nicholas'ın Portresi

- 377 • Nişanlılar
- 378 • Aşk
- 379 • Kar
- 381 • Büyükbaba
- 382 • Buluşma
- 383 • Dilek
- 384 • Dünya Gözüyle
- 385 • Sonsuz
- 386 • Paranoya
- 387 • Nicholas'ın Portresi

VÜCUT HER ZAMAN SAVAŞIR

- 391 • Alfabe
- 392 • Altın Pencere Ev
- 393 • Mıknatıs
- 394 • Kuşlar
- 394 • Kesik Yastık
- 395 • Ölüm
- 396 • Emily Dickinson
- 397 • Emily Dickinson
- 398 • Karun
- 399 • Dünya Öyküyle Doldu
- 400 • Yağmur
- 401 • Ingres Kopyası
- 402 • Gigi
- 402 • Kafes
- 402 • Tekir
- 403 • Paul Celan
- 404 • Kırmızı Odalık
- 404 • Cehennem Sıcağı
- 405 • Papatya

DÜNYA EFENDİLERİ

Yaprak düşünce esime
ilişkisizce dönerek düşünce betona
–dönerek bir ilişki kendisiyle
yapabileceği daireleri ve
her dönüşte değişen çapı
bütün bu çapların toplamı
onun yere olan uzaklığını
gösteriyor o da hem bunu
görmeyi –daireleri– hem de bunu
göstermeyi –uzaklığı– istiyor
esimle ilişkisi yok o kendini götürüyor
betonda bir yazarın yüreğinin atışları
olarak izliyor bu dönerek kendi
üzerine inmesini yaprağın

VII.

Kulağına dokunuyorum hüznün veriyor
 bana çizicilerden birini anlatıyorsun
 onunla sevişmenizi
 kulağının bölümlerinde sevgiyle ilerliyorum
 çizici kulağını bir yılda çizmiş
 ellerim uyuşuyor dudaklarıma götürüyorum
 nasıl uyuyor sözcüklerin yanındakine
 “Baba oğul ve mutlu ana çocukken bir aradaydı”
 Neden bu isimle anıldı resmin delikanlı
 Sana söylüyor acı duman
 lar bir gözden düşüyorlar
 ama hep birlikte –bir başına hiç bir işe yarayamaz–
 diyorlar.

(Bir delikanlının gözyaşı korosu yaşamını yalnız sürdüren
 soyunup süren kesiklerine erkeğini yitirmiş yer kürede.)

XIII.

Neden yaklaşıyorsun sıcak cansız kan güzelliği
kamaştırıcı yüzün gölgelenir
uzunca geçen her güzelliğin göz artığı
kiminle yalnız mevsim taşırsınız
ben seni hiç ama hiç solmayacak
alıp götürmeyecek gölge gezdiriyorum diye
neden sonsuz istek
çizgilerimde ölüme geçen
yüzünün yaşıtı kan
görür sürekli bu çizgide yaşlanışını
yaşlanan kan verir yaşantımızı.

XIV.

O kadınlar yüzü doğal eklemleriyle çizgilerin
dokunan bellek ilerletir sevgisini
benim düş dışkımda kadınlar
kadınlar gezintisi ama ne kadar
siyah kimono
aşk kadınlar ıslantısı ve bir kadın
çizgi değiştirir tat
tüm sözcükler başkalaşır
gidilir görünen erkeklerle
elleri ve yaratısı siyahın
ve bilinen kanın dışkısı
benim bir tılsımım benim notlarım ama siz
belirsiz atlayışlar ile aşkı yetiştirirsiniz.

bir kazazedenin güvertedeki dansı
ölümü başlatır
kazar,
–kaybolan bir parçamla mı birleşmekteyim–
bir kedinin gülüşü kıvrılır
ölümü döndürür kendisine,
–bir kedinin gülüşüne çarpsanız
ölümü düşünürsünüz gece–
bir kedinin gülüşüyle birleşerek
ölümü görürsünüz kendinizde,
–ölüm: onun da bir art niyeti yok–
kazazede bir yuvarlak pencerede ağlar örer kendisine,

bir ayak sesi duyulunca dans biter
 sevinir konar kaptan köşküne
 dümeni hafifçe çevirir
 ama fazla büyümez

kalblerimizdeki kuklaları indirsek yere
 ipleri boşa bıraksak
 cinleri var onların da
 geceleri büyüyen

hafifçe vuran aydınlık yana çekilir
 artık büyümez.

işte orada hepimizin geçeceği
 ışıklar saçan gizli cam
 bir meleğe tutunup düşmeyin gökten

Göge çizilmiş bizon, ren, geyik
 bizim önümüzde onun ardında duvar
 yalnızca saçları var sevişeceğim
 bir de kiraz likörü küçük bardakta
 şişedeki belirsiz
 eldiveni bütün vücudunu gizliyor
 işte gideceğim ben de birazdan
 Gökkuşağını seyrederken bulutlar
 kuşların dönmesinden mi kuleler
 yağmur bulutlarından mı ak kuşlar
 sis yüzünden mi gökyüzü var,

Murat'a

Yazmak istediğim ve kötü yazabileceğim ne varsa; sevgi ile takas edip almak zorunda kalıyorum; eski yazdıklarımı da.

Düşündüm ki senin sesin gezindi etrafımda ve ben bu düşünceleri suyun eteğinden edindim, ne yapabilirim. Bilmiyorum ki bana bir şarkı söyler misin, düşüncelerin ulaşamadığı bir suda.

saniye düşen altın damlaları gibi

.

magma

.

enjektörlere çekilen sıvı güneş
ve tılsımlı beyin
yetişir aydınlattığınız
aktı gözler

.

aynaların içinden gelen sözlerin
yansıtıcılık yeteneği
ruhta denenecek

.

dünya uyurken
bir güzel göz içinde
damlanın düşeceği yer
belirlenmiş

giderken elini dokundu
ağladılar arkasından
bir odaya girdi sonra kadınlar
konuşmayı unuttular

aşk ikonunu görünce:
 şimdiye dek aşkla çarpışıp
 hiç sevmediğini söyleyeceksin

.
 iki vücut
 ve
 yağmurla bozulan simetri

.
 aşk ikonu çatlarsa
 bir isteğin uzantısı
 hüznün kasılmasıdır

büyücü kadınların eğlenceleri :

su içmesin çocuklar yoksa ay üşür
 eşleyin onları çoğu
 yalnızlığına inansın vb.

birsiniz gecelerle aynalara karışın

uzağımızda
 bir yangın yerine geçiyor bellekler
 ana neden
 elele büyürken
 benden koptunuz

LEYLA'NIN SÜT TOZU

Hüznün dudaklarından bir kadın nur olup geçmiştir. Kadını gözleyen bir göz hasretten kavrularak bir kestane gibi patlamıştır. Böylece ölüm yine yüze çıkar dinamitlerle öldürülen balıklar arasından.

Bir deliler koğuşunda duvarlar bile susmuştur ekinler biçilmiş buğdaylar öğütülmüştür de sanki insanlar bu una bulanmıştır. Gizli yuvalarında siyah siyah göveren serumlarla ezilmiş erimiş yaprakların bataklığında bir nilüfer çiçeği olmayı düşlerler en az nilüferler kadar hasta ve sanırlı.

Kalb yashyken cama cama vuran gagalar çağırır kalbi yine çocuk oyunlarına. Islık çalarlar göllerdeki sazlar acının sütü mayalanır Leyla'nın süt tozu dağıtılır, kürelenir kan bakıştan.

Dinleniyorum. Şimdi bir yıkıntı
İçine sallandırıdığım bahçede. Ses
Önemini yitirdi. Bir el ışıkla
Kaphyor duvarımı. Düşlüyorum : Ne

Koyu akarsın sen bana. Dokunuyor
Um bir kadın memesi. Süt ile ışıl
Dayan. Dudağın kemerinde sızıntı
Buz kesiyor. Garip. Ustalar gittiler

Çiti atlayan sarhoş. Dudağı yalım takıldı
Tükürük kümeleşmiş sıcakta. Ölüm mü
Önüm. Dışarısı kalabalık. Kapının ağzında
Su. Taşmış yılanı sepetten. Dolmağa az kalmıştı.

Düşlerle uyanıp hergün yüzümü sey
rediyorum. Aceleyle toplanıp yıkanıyor
kadınlar. Bir çocuk bir çıplağı ok
şuyor. Aynı şey için kaç gün ölü başı
bekledim. Tiksinierek kandan ve ateşten.

Bilmiyorum anlar mı düşer mi
buraya. Bir günah seyrederken güzel
liğini –ama önce kiminle–
Bu bir tuzaktır tırtıllardan sonra
kimsenin koymadığını anladım
sürekli aynı yere bu aşkı.

Deniz alçalır ve yiter düşüm
derinde. Ölü sessizlikte sorar
Beni seviyor musun –Kim söyle
yebilir. Dikkat ediyorum ya
kınlaştık gökyüzüne. İpin ucu bö
cekten böceğe doğru akar.

tırnaklardan ve gözlerden canlanmış uyurken
karanlık siz değil ne de ben çiğ çiçekler
dün sahnede saklı giyindi düşürdü sevinizi
dönüşür seviniz sıcaklığa sulara geceleyin düşer.

düşer ölü üzerine kapanır damakta korkuyu ezer
ezer kendini kaçarken ışığın çevresine saklar
ayılır ışık daha yakına düşer dönüşür kötülüğe
–dönüş bunlar doğaya verilmiş sözler.

en korktuğunuz sözcüklerle okuyun
gerçek göz için gizli bir duvar
—şiir için de aynı—
falcının iki gözü kan
akar büyüyle çevrili geceye.

SÜLÜSLÜ SAYFALAR

Her zaman gök diyelim. Sallandığında saklanmaya çalışan. Suyun yanına oturduğunda, elinde Kuran-ı Kerim. Sizden korktuğum için üzülüyorum Büyükbaba, kedinizin kuyruğunu daha da uzatıyorum, bu resimde sevinçle.

Bugün anlıyorum sizin değerinizi tesbihiniz gibi akik, gözlerinizi kaldırdığınızda kitabınızdan, çaldığım süslü sayfalar için beni suçlamayınız. Siz de Selanik’de çok yalnızdınız.

Bir gün yakalanacağımı bilmiyordum sizin içinizdeki ateşe. Kaynatırken kanayan sularınızdan yine çay demleyiniz, göz karardığında, baş döndüğünde unuttuğum pınarlardan rakı aktığında siz anlamadan uyuyacaksınız bu resimdeki gibi Büyükbaba.

KIRAZ AĞACIM JAPONYA

Bir pergelin içine gömmüştüm ben onu
gömülmemiş demek ki tabakların yığını
kelebeksiz dairelerde söndürmek istiyorum hep ateşi
alevden bacak araları çizmek ve yaklaşmamak

Yakmamak, su serpiştirmek, kuleye çok uzaktan
kuleye çok uzaktan sarılmak, kurdeleleri kesmek
uydurmayorum etrafımı, adımlarımı açıyorum
kalbim ve yüreğim, ayrılmadıklarında isimleriyle
üçüncü yumruğuma işlemek için midir, ücretsiz köşeler
sinsice, kurtulur muyum ben böylece?

Bir yüreği dörde, beşe, böldük birkaç kere
ağlarken bir duvak ördüm, bunu düşündüm kendime
çünkü ben çok uzun merdivenleri çıkıyorum
boş odalara giriyorum, boş yataklar görüyorum
hayvanlarımı her gece zehirlemişler, yürek yerleriyle

Harun'a

Kendi şiirimmin toprak hattıyım. Göğün
gündüzle leyleğe gülümsediği yerde
gerginleşmiş bir zincir kopar hep.

Ona açılan bir madene koyulur onun
kapısı, sürümü iten benim değilim,
onun dağlarında yayvan yazı, benim
için vaadlerle dolu.

Ben leyleğin el yazmasıyım bu gece de
gözlerimde kalmalıyım
oğlum sana gönderiyorum
akrebi alırsın yazından

Tanıtırsın gözü yoran saf çarşafı
bakışın altında bir gece kelebeğidir
mumu yakıyorum oğlum
sarılı kalmıştı sana korkmasınlar

İpi ele alınmış denizlerin
perde aralarına aldanmamalı
sonunda boş sandığın ortasına
verilen önem, ayrı kalmalı

Bütün ömründe kanaryanın
sarısını izleyip
şiir yazılsa da
kelebeğin içinde kaybolduğu mandolin
kullanılmamalı

kitaplar itilmişse, düş de böyle anlaşılırdı
habersizken içine bırakılmış
adam ve ben karın içinde ne kadar kalsak
bilmiyorduk, o zaman harfler
hayvanların kanatlarını deliyor muydu

ıslak bir fotoğrafını koşarak getirir
servinin altında otururken
bir kadın çocuğunu ışetmek için eğildiğinde
daha çok benzerlik arama.

Düş, bir orman kanunudur.

Sözcük ne kadar uzarsa
öylece çıldırırım
varsın ayak izlerim
öğrensin özlemeyi

Geyiklerin sıcaklığı
bulanmış esimlere
uzanmış parsların
süngüleyen gözleri
özlediğim yırtıcılık

Böcekler bir yaz gecesine
çağırıyor sevgilim ikimizi
ama insan bağırırlarla
ateşlerle tutuşturuyor otları

ah ben pas renkli
ilişmişim göğ
direk olmuşum
eli alınına dayalı
elektrikler geçen

çocuk gelmiş
belime sarılmış
tut demişim
mavimsi tüyü
bir bulut kesilmiş

KESİK KUŞ KAFASI BİR DÜNYA

Bir kuş uça sevgi ağaca bağlı kaldı mı diye korkarım
 Bir kuştur yalnızca ellerimi sıkıca tutan
 Ve –Verme sırrımı kimseye verme senin oldum–
 Der ve kaybolur,

Bir kuşumdur iki pençesini yüzüne bastırmış
 Güya düşüncelerden
 Nasıl ötebilirim ki senden başka
 Kuşumdur fark etmem ki yansıma
 Gözümdeki yakuttan ışığı olsun akarsuyun,
 Bir kuşumdur yakılmış düşlerde
 Yuva yapmadığı baharlar,

Yüreği bir kuş gibi çırpınan kim var ki
 Yüreğimi yüzüme vuran sevginin ateşinden
 Bir kuşumdur ansızın ansızın uzaktan
 Bir başka hayale geçerim uçarken.

KUĞULAR

gölün göğsünde bir süttür kuğu
çekilir göğün derinliğine
akar yeryüzünde
devrilir tarihi Narkissos gibi,

eli ayağı az kuğu
suya acımsı
eflatun gözleri suyun şarkısı
göl kolay dolmaz ağlaşalım kuğu, kuğu

eflatun dumanlarıyla ağlaşan
ve gümüş tellerle kesilen
ruhlar belki de
onların kanıdır söğüt kavallardan boşalan

tavuskuşunun yansısında kuğu
taklit bir taş gibi bol kesimli
ve aptalca çok renkli
gerçeğin ağırlığıdır kuğu

simgeler dünyasından boş gözlerle bakar
yüreklendirilmiş bir el gibi ama eldivenli
bilmeden yıldızlar gibi damla damla göğe kalkar
kanıyla taranan bir kanın ortasından

oyunudur suyun tanrılara
tanrının yaşamlara
kuğugiller

örtünür köpüğü yalnızca sığınabilmek için başka sıcaklıklarda
sesinle örülmüş kırıklıklar yansıtma güçlerinden kuğular,

uçar kuğu
sıcak ekmekler uçuşan bir fırının ağzına
sıcaklık öpüşürken terler
kuğular yıldızları kirletirler
gece körleşirlerde

kuğu ayrılıkların estamp dallarında birikir artar
önüne vurur perçemini
gözleri düş görmez
dudakları çökmüş içeri
uzanır hergün bir karenin dört boyutundan dalgınlığımıza
ses çıkarmazsak
kuğu karla kapamış uykusunu

birikir gözleri vagonlar gibi
kirpiklerini uzatır islere
durmadan iç dünyasına gözler
tepesi kesik camdan bir koni
batar ellerine şırıltıların iğnesi

kuğu anlaşılır anlaşılmaz bir ötüştür
suyun aralık ağzında
kuğu kesilmiş bir boyundur haykırışlarda
kuğu sürüleri vardır ölünün ardından ilerleyen

bir kuğu ölse bir ay gözlerini açamaz göl
istememez içmez çocukları göğsünden süt sağılmaz
bir kuğu doğarsa gök gölde ağırlanır
kuğular yıldız takar boyunlarına
sevişirler beyaz beyaz ot kokar

bir kuğu görmedinizse mutlaka görün
ışıkla sıkılmış gibidir boyunları
ayrılacak yerde birleşirler,

Pencerenin altına dek getiriyorlar
uykudan kaldırıp insanları
düşseniz sanki değiştireceksiniz herşeyi

Sonraki şiirler,

Kaplumbağanın sırtaltı karanlık
üstü

saatin nefesi gibi duran istek
bir atın at olana hevesi
yüzün yüze hevesi gibi
okunaklı ve içten
duygu

araladım bir kelebek uçu kaldı
uyur içimde ses geçirmeden
seninle suçlu çıkmışken üzüntü
kırılıp gözyaşı döken ayna
içinde beni eriten tabut gibi
din değiştirdiğimden

ANI

Avluda küpün etrafından söküldü
 sofaya çıktı rüzgâr
 mevsimde yağardı kar
 kimsenin verecek haberi yok.

Yüreğimde kuş kurudu
 soluğumda yeminlediğim kilit
 kırılmadı
 artık beklemek için sabah

Ancak balkonda gizlendiğim yasak
 kırlangıç dehlizinde gece
 girdiğim güveylik
 hızı olmalı ağustos izinin
 bana şarkılar öğret.

Yüzyıl tanımam gizi
 tersine
 nasıl döner öğretiler
 yıkılır mektupların desteği
 yaklaşır ökselere bir solungaç
 sorardım.

ANI

Bir yerde adamlara sen bir şey sorarken
birden bir savaş
kuğulara ayrılmış uykuda söz konusu.

Gölgede aşılabilir sevi
bir çocuk en çok bir çiçeği
ilk bir çok yazı geçirince nedense
kış korkusu.

Kaldınız işte bir arada
dağı sırtlandı biri
biri bir başka bıyık uzunluğu
yine de sözler ağır.

Ortaktı sayfalar ama farkedilmezdi
kan bağısız karaltılar gibi
göğe yayılmış çok türden böcek çiftleşmesi
herkesin herkese koşarak sorduğu
soruyu bilmek gibiydi
cevabı ortada yokken.

Kuş rahmini de ilk orada gördüdü
kısık bir ses altında
geri iterek içindeki kalabalığı
ve onunkine durmadan yerler açan
bilge bir ihtiyarın gülmesi gibi.

SANA BAĞLI NELERDEN SONRA DA

En üst dallarda
bir tufan
herşeyin yol arayışı
korku dağılışı birden bire inen
bu kadar soyunuk olduğunda seninle
sana bu kadar çok güvenişim
ürperti getiren.

Memelerinin
ak bir rüzgâr bulmuş gibi gözleri
savrulan bulut karaya düşman
büyülü ve susuz ağaçlar
kökü fışkırtan yeniden
ve yeniden tohum verişi.

İçine kollarını uzatan
derinliklerini arayan çocukların doğması
ne çıplak ne soğuk bahçe!
kış bitkileri artık
gölge verişi soğuk yüzün

Belki de iyi
yağmuru sordun neden sonra
düşünü yordun
sana bağlı nelerden sonra da.

Göz Pervanesi

GÖZ PERVANESİ

Göz pervanesi göğü kıran
evrenin merkezi olan
ama burundaki çıkıntıdır ev
dudaktaki yumuşak yatak

Beldeki dönüş hızıdır
merkezdeki telaş
topuktaki mahmuz ama
tabandaki topuk

Saatın merkezinde çevirici kol
aşıktaki fener –artık yok ya–
gökteki şimşek çalgısı
ama bir tren

Ama bir tren çizgisi
o kadın ve ben
aç gözlü kedide kalmış arslan
ölüsü
herşey
biraraya toplanır
ve kendinde biter

GÜVERCİN VE ÇOCUK

Paçalıydı güvercin
yeşil çimenler arasında
onu izleyen erkek çocuğu
artık dokunmuyorlar manzaraya
taklasını atıyor güvercin
bitimsiz tatilin ilk günü

Bitimsiz tatilin ilk günü
taklasını atıyor çocuk
artık dokunmuyorlar çocuğa
yeşil çimenler arasında onu izleyen
paçalı dişi güvercin

Uyuyanlara göre kalmışlar
tek tek kalmışlar

HIZ ÇİZGİSİ

Kız bezini ıslayacak leğende
 kız oyuncak kuşunu kediye gösteriyor
 kız kitabı okuyacak bir solukta
 kız süslenmesini bitirmiş
 kediye aynasını tutuyor
 kız uyuyor şimdi.

Adam ileriye doğru uzattığı kolunun
 ucunu yumruk yapmış
 onun fırlayış hızıyla bedene çarpan
 hız çizgisi yukarı doğru fırlıyor
 adam ters duruyor dik olarak
 o hız ayaklarda bile son bulmayacak.

Şimdi adam duvara dönük
 bize bakık
 ne yaptığını göremiyoruz
 daha içeriye dönüyoruz
 söyleşemiyoruz ama onlar
 sözediyor çok şeyden.

İKİ YAN

İki yana dönebilen adam
 başsız adamın bacak bacak üstüne atışı
 ellerine korkuyla bakan kadın
 işte elleri kendiliğinden

Sonra hiçbir şey göstermiyor
 bir inşaat iskelesi çökerek
 aldırmadan öpüşüyor
 daha isteyerek

Yatağındaki adam gibi devin
 ağzına al kendininkini
 gölge uyanmış hayvan
 odayı terkedemiyor

Başka bir yatak
 burası sınıf da olabilir
 iki kişinin gölgeleri
 hacimlerini veriyor

Akıtmalı bir zaman sürekliliği
 hep kendini muhafaza ediyor
 ayak vuruyor durmadan
 konuşan iki erkeğe hiçbir şey

Altı orman üstü deniz

Kıllı eller geriye çekiliyor
at kolların içine
dizden sonrası dışımız
diz bükülerek bizi geriye itiyor

Bacağımı bükerek senin bacakarana koyuyorum
çekiyorum bir bacağını öteki dizimin üzerine
biz bunları uyurken yapıyoruz
bizim için çok kolay

Hatta otururken ayağımı
halının altına sürüyorum
elbise desenlerimiz
böcekler gibi üzerimizde
bizi ölüme alıştırıyor

KAUÇUK

İnsanın bütün ağırlığı
başkasının gözünde ölünce de
eşyalarıyla sürüyor:
Ben senin ayakkabıları gördüm.

Bir kauçuk gördüm
bütün odaları dolaşıyordu uzayarak
bitimsiz bir biçim alıyorsa uzvu.

Yapyalnız bir dünyaya inanıyorum yalnızca
bir tek ona.

Boynunda bir ısıruk gösteriyor kız
ilişkilerinin yansımasında.
İşte aşıkları vücutlara değdiriyorum
başka bir dünyaya gömülebilir
insanın ağırlığı eşyalarıyla.

Başka bir dünyaya aşık olduğum
güvercinleri indirsem bile
gönenen yine başka bir dünya oluyorsa.

Parmaklık

PARMAKLIK

Gün batarken gövdene
belki de yalnızca volkanlarını düşünüyor
yabancı bir gölde
sarı bir oyuk gibi

Sen kokusun
gök de öyle
bir yerden geçerek
kendine ulaşmışsın

Kimseye bakarak açmıyorum
akılda kalan tek bir çiçek değil ki
her karşılık
ve bitiştiğinde bize ait olanla
parçalanarak yokolanım

Dik de durmaz kendine
aşık, sustuğu zaman
parmaklıklar bize ait olanla
oluşur, arkasına geçerek

BİRİ KIRIK DÖKÜK DİĞERİ

Biri kırık dökük diğeri
 olmakla olmamak arası orada
 iki kapı
 Kimseyi beklemiyorum
 zamanın geçtiği

İkisinden sırayla geçiyorum
 geçmişten şimdiye dek
 Değişiklikler:
 Geceyi bir el feneri gibi bize tutan korku
 bir de geceyi yansıttığını
 söyleyenler

Diyelim ki ben bir odadayım
 İşte bu odada
 tüm dekor gökyüzü
 kapılarsa duvarları çoktan aşmış
 bir yanıyor ve diğeri
 ondan çıkmak üzere:
 Anlatması çok zor

Bir ayırım yeri gerekiyor
 üstteki iki dize gibi
 alttaysa şuna benzer:
 sana bütün kapıları gösteriyorum
 depremde altında duracağın kapıları
 içinden çıkamayacağın kapıları

HİÇ HAREKET ETMEDEN

Hiç hareket etmeden ölecek
 taşıdıkça balığın suçunu yürek
 leylaklardan sular akıyor
 dize şu:
 Yağmur yağarken inanca ihtiyaç doğar.

O kaskatı gövde
 güneşin kucağını arıyor
 gerçek şu:
 Organları olmadan da
 sorabilir herhalde beyaz rıhtımı.

Siste yanaşmış vapur
 vıcık vıcık bir ışık iskelesi
 güneşle çarpışmamış demek
 diretiyorsa şunu:
 Ama bir gölge değil bu!

Evet masum bir fanus ama
 maymunun da bilinmesi.

Biz yine küçük çukurlarımıza dönelim
 kızların kanında bulunan
 şehvet duyulmaz bir yaprak gölgesinde
 kayarak.

Herşey herşeye dönüşebilirdi.

yine mi mutlu biri var
odasında tek başına
kötülükleri yazan

mağara önünde yeni bir ateş
kendini bir türlü başlatmayan

ozanın bir benzeridir güneş
yıllarca geride duran

Sen inanma çağrılara
kardeş bulamazsın geride
yaşarsınız kötülükleri
çok önce

yine o biri öldü
her gece
kafesinde olmak isteyen

herşey herşeye dönüşebilirdi
biri mutluyum dese
tek başına

Ozanın bir benzeridir güneş
yıllarca geride duran
sen dersen batış uğruna

O da inanır
 geriye dönen insanlara
 sizler kalbime inanıyorsanız
 herşey herşeye
 dönüşebilirdi
 mağara önünde yeni bir ateş
 kendini bir türlü başlatamayan
 yine o biri ol
 kafesinde ölmek isteyen

ilişkiler sırası geldikçe
 eşyalar gibi

Zaman çıktı kendinden
 Aramıza varlığıyla katıldı
 Kaynaklar hâlâ akıtıyor
 İçilebilecek suları
 Yapraklar yaralanıyor
 O su aralarından geçtikçe.

Gömdüler de ne oldu
 Korkum o hayvan artık
 Tırnağı kopan.
 Fosillerin gözleriyle bakışımı.

AY ÇÖREĞİ

Gizlediğim bir üzüntüm var
gözlerimden birini görme
sen de farkedeceksin
kafesini yutmuş bir kuşun kursağında
ya da kalb biçimi baykuş gölgelerinde
bir balığı sudan çıkardığında
onu sebzelerin yanına bırakman
arıyla oynayan bir bebek
pencere camında çatlama sesleri
kuşun içinden geçebileceği kadar
evet benim de kalb biçimi bir organım var
ters duruyor. onunla yürümek
gorillerin şakalaşması geceleyin ormanda
ve kalbim ay çöreği
ve kalbim balık eline al
aynı sayfaları yeniden görmek kitapta
işte doğanın gerçek öyküsüne dek.

Evin içi tuzaklarla doludur.

Ay ininde dönüyor
Herşeyimizi biliyor

Aslında yıldın ürpermelerden
Yolunu ezberledin.
Dokunu törpülüyordu her evet
Her olumsuzluk:
Su yıkadıkça balıkları

Bir yürek ibresine aitti. O ibre
Yağmur sonuna aitti.
Çevre ne demekse o yoktu gecede
Hızla akıyordu gece
Demek ki çevre geometrik
Alamıyordu son krizi.

AFRİKA

Bereket Tanrısına

Tuzaklarımıza hiç hayvan düşmüyor
huzursuz içimiz
çok eskiden
bir kez daha olduğu gibi
bir buzul canavarı hohluyor
camları kapalı arabamızda
zıp zıp zıplıyor
o bizim ölümüz – değişecek
daha bir süre – hayvanlar inliyor

“Tüylerimiz uyarmıyor artık
 tepkilerimiz rüyaya doğru
 memnuniyetin diliyle konuşuyor insanlar
 azımsamanın diliyle
 diyorlar – Geyikler ufalmış
 Otlar sıkıcı –
 bir anlam ne verebilirdi zaten
 onlara, ama diyemiyoruz
 içlerini çekerken korkuyorlar
 balıkları da almaktan
 balıkları ağlardan almak, toplamak
 ne kadar güç, çok eskiden
 bir kez daha olduğu gibi
 ah, siz sık ağaçlar arasında gerçekten
 tecavüz edilmeyi nasıl ayıracaksınız”

Yalnızca ben dinliyorum
 çok eskiden
 bir kez daha olduğu gibi
 geyikler ufalmış
 otlar sıkıcı
 bir süre daha değişecekler
 camları kapalı arabamızda.

CEZAYİR

Bir sığınakta yaşamış duruyorsun anne
 incecik, Cezayirli bir çocuktu arkadaşım
 bu gece bizde kalacak.
 Belki netleştirmemeliydim
 kalmalıydı ter kokusu
 yalnızca gölde büyük bir istekle yüzdüğümüzü
 söylememeliydik.

“Gök için bir yürek gerek.” diyemezsin artık
 arkadaşım anılarını saklıyor.
 Adımların üzerinde kalan söylüyor.
 çarkların çakıştığını
 göl kayıp gitmiş gibi duyulmadan
 “İşte terk edildim.” diyorum sana
 niçin üzölmüyorsun.

Bir şeyi ekliyorlar gökyüzüne anne
 “Senin gördüğün sevgiler de var.” diyorsun.
 Bizi göle doğru götürsen
 bu akşam bir tesadüf uyuyor orada.
 Ya da kayaya doğru çiçek azalması olarak
 bizi bırakmaya kıyabilsen.

Cezayirde gördüğüm kuşlar sarkmış ellerimden
 işçileri görüyorum yatağımın yanlarında.
 Buradaki su seviyor birinin onu seyretmesini
 yalnızca onunla gidebiliyoruz.
 İşte tekrarlıyorlar tarlada hatıraların kapılarını işçiler
 O kadar çok adı var ki.

Ölüm hatıra sayılabilecek denli güzel anne.
 üstelik kişiler onu hiç etkilememiş.

SEVGİLİM

Burada benim gibi yüzlerce çocuk var.
 Birbirlerinin vücutlarını ağır ağır
 dalarak zaman öldürüyorlar.
 Ve sesleri geceleri tavanlardan sallanıyor
 diri arzular gibi.

Karanlık tutunacak şeylere bulanarak
 yaklaşıyor. Ben o zaman birden uyanıyorum,
 yaşayabilmek için.

Vücutta denizi yaşatabilmek sevgilim.
 Çok önceden suya da bakılırdı. Ay gibi.
 Sevgilim.
 Karanlık içiyor sanki
 geçen günleri çok derinden.

Boynunda taşla kız suya bakıyor.
 Suya değdiriyorum yeryüzü şeylerimi
 dayanamayacağım kadar.
 Eğiliyorum duyacağım sesini
 herşeyin. Ben de itiliyorum, korkuyorum,
 ört üzerini, sevgilim.

Bu şiir, sazan balığının uçmasına bağlanıyor.

Uçta, dosdoğru gidersen
Gökyüzü söyler.
Sana sanki tutsak düşmüş gibi
Yağmur aranır.

Uçan sazan balığı
Erkenden uyanıp ırmağın kıyısında
Herşeyi su gibi akarken tasarladım,
Büyük şeyler tasarlanamıyor
Bağlanıyor sadece birbirlerine.

kollar

Hiçbir masal yoktu acımasız. Çevremde
 bütün masallar geçmişten kaçarken taşırılar seni.
 Geçmişten kaçarken masallar, sular altında kalan
 ya da bir balık karnından doğan bir oğlan
 bir sevgili hiçbir gülümseyen fotoğrafın kaybolmadığı
 aldırışsız dünyada.
 gecenin getirecek birkaç yolu var – diyordu.
 Yol alıyorum, bitmek ve tükenmek geri getirmiyor
 sulara adım attığımda, sulara kaldığımız zamanda
 gökten çıkıp bizi kurtaracak bir küçük bulut–çocuk.
 Hiçbir acımanın hiçbir sevgilinin kurtuluşu yok
 benim kollarımdan. Sorumsuz ve aç kuşlar arasında,
 kaybettiğim bir dünya var gökte, senin göğünde
 bana bir arama diye öğrettiğin, ve arananın içinde
 ölüm var sandığımda, tuttuğun zaman.

iz

kazananları kazanan ben
 yaralarımı denemek için mi iyi oldum
 iyilikleri denemek için mi bir yakın hedef.
 gözlerin anlarsa bunu yüreğin öldürür beni.
 kapalı pencerelerden
 kapattığım olaylardan giriyor, adı sanı yok
 uyumamalar ülkesinde bir küçük–bulutun.
 iz, delilleri bulunmadıkça gerçek değil
 üzerindeki atlılar ordulara yetişmedikçe
 kazanan sen olacaksın kazananları kazanan ben.

kale

bak, seninle yaşamının mutluluğunu duyuyorum
yokolmanın çünkü acıdır bedeli, unutma
kendini beğenmişliğin girdabında kaybolan
eski bir uygarlıktan kalmış olacak.
kaybolan bir düğme olsaydı dünyayı tutan
güneşi tutan bir devinim olsaydı, sana katılma derdim
senin yaşadıklarından yapılmadı bu kale
soyunu kaybetmiş günüşiği aramakta, tutmuyor derdim
zamanla değişen aynı renk birbirini. eski yüzün, ah yenisi
sormaktan geri durmam, elbet besleyen birisi.

bahçe

baharda, altınlar arasında geçirdim ömrümü
vızıltılar, şakırtılar, ve gümüş tozları
karanlığın, sildi yoketti bütün gücümü
sihirli bir susuştu bu, gecenin yıktığı
bu karanlığın suladığı bahçe
gerçekte uğrunda ölmek için savaşmadığımız
bütün bu anlatılanı kimse yaşamadı diye.
körlüğün gerçek derecesini göstermek için gömdüm
kendimi, senden bıktıktan sonra gömdüm.
hiçbir şey haklı çıkaramaz birbirinden kaçan
ölümü ve yaşamı. hiçbirinin gerçekten lezzeti yok
birleşerek kalıyorlar inanmıyorum. insanlar
hiçbir tanrıya alelacele inanmazlarken
küçük bir buluttum göklerin kafesinde
kendi içinden geçenleri anlatan.

SÖZ

Suların karanlığına daldığın zaman...
 hatırlamanı isterim şiirlerimden birini
 uğultularla yetişen, ödenmeyen borcunun
 zıpkın-çiçeğini senden çıkarıp, seni kurtaran
 senden saklar, hatırlar hep tomurcuk
 ezildiğinde, acı su çıktığından ciğerlerinden
 ölmek ödemez borcu adımların sesinden
 birkaç damlayan soğukluğu taşıtma bana
 taşımak isterken senin yorgunluğunu, ölçün
 o sana kalsın, serinletir seni az sonra
 ben de mutlu olurum sana bakarak, inan
 birkaç sözü bitirmek için geldim dünyaya.

Bana bir şarkı öğretmişti çekirge
nasıl başlamak gerekiyorsa öyle
nasıl yalvarmak gerekiyorsa öylece sürüyor
nasıl susmak gerekiyorsa ötekilerin eşi.

Ve işte yemek saati
goblen kedilerin alyuvarları üzerinden
bir yaz daha geçti.

YEŞİL ALEV

Yeşil Alev

payajdali' delikonlu -
S. Baydar 1980

BU SULAR DÜNYASI

İçimdeki düştten geliyor bu sular
her sabah gözlerime bir düş suyu çarpıyor
[uyanıyorum
yıkayan gözlerimle içeri doğru uzanıyorum
ben hep rüzgârlarda ağıyorum uyanıyorum
düşlerimin duvarlarına sıkışıyor dünya
[çatırdıyor
uykumu daha esnek yaşanır buluyor
benim hoş tuttuğum bu kin sanıyorum.

Diyelim ki ben yanıyorum sesin bana
[dönmeden
bazen bir parayı parlatan güneş
eski atları, ataları anlatan çingenelerin gülüşleri
unuttuğum bir karanlıksa göreceğim gözlerim
[inanıyorum
kaybolmuş mezarlıklar üzerinde yürüyoruz
bana kuşlar kadar güzel gelen görmek.

Bir duvardaki çatlak çizgi gerçekleşsin
[listiyorum
bir umut kesilsin kan fışkırmaları gibi diyorum
bu gerçeği sevmiyor muyum
kapalı gözlerle alışmıyor muyum
onlarda gördüğüm gerçek sevgileri
[bilmiyor muyum
göz kavuşması, boş boş sallanışlar hepsinin
[yerini aldı
onların hepsi tepeden tırnağa dek dönerdi
[biliyorum.

KİM ONLAR

Tanıyorsun hepsini
böylesin sen de
tilkiler çakallar anlayabilir yalnızca
adımın ne olduğunu soluk soluğa
bir buğu gibi uslanan hepsinden bir parça.

Hedefe giderek yaklaşır son değil yaşadığı
boyly boyunca yatmak yetiyor
kimler kayboldu arada baksana oyundu önce
sen de bırakıp gidebilirsin usta bir nişancıya.

Yeni bir hedef mi olacak yaşadıkların
nerede yaşadık nerede eğlendik
bırakıp gidebiliriz de oyun sanarak
biliyorsun yok artık canevinde
usta bir nişancıya yeni bir hedef.

Ama arayacak insanlar kim onlar
eğlenmek mi istiyor canın
bulunur başka bir uzaklık değişik
başka bir keskin nişancı gözü kararan
giderek yaklaşır hedefe
oralarda dolan da bak
tanıyorsun hepsini
böylesin sen de.

DÖKÜLEN

Dökülen yapraklar altına tutuyorum
 Susuzluğa dayanamayan bir çöl.
 (Çöl, çöl...)
 Senin kravatlarını tutuyorum
 bilmek istiyorum zamanını senin.

Bir ceylan kaçıyor bir bahçeden gece yarısı
 onu geri getirmek yıllara malolacak.
 (Yaban, yaban...)
 O bahçe yıllar sonra...

Sıcak ekmek yolumuzu kesiyor artık
 hep bir tavşan görecekmış gibi oluyorum
 kırlara azıcık çıktığım zaman.
 – Her iki anlamda da konuk artık gitmiş –.

(Alıştın buralara sen de)

Dolaşıyor çıkacağı yolculuktan önce
 evleri
 kapıları
 bir rüzgâr
 acının gidişi gibi damlarda
 ilk örnekleri gibi yaşamın
 doyamadan da oysa.

Ağla ağla.

GİGİ

Görünmez buluşmalar meleği Gigi
 ne iyi ettik müzik dinletmekle meleklerle
 büyük kulaklarından utanıyor çocuklar şimdi
 melekler kırlarda uyuyor Gigi
 kuş yemi tartıyorlar canları sıkılınca
 kuşlara satmıyorlar Gigi
 ben toz pislik içinde yaşıyorum
 kim çalışıyor hatırlatmak için
 kuşlara yem yediklerini
 kırlarda kimler çalışıyor Gigi
 masal tarzileri mi

Ben bir budala gibi öleceğim Gigi
 bir budala gibi gizleyip sevgimi senden
 seni bir duvara gömeceğim Gigi
 sen görünmeyeceksin ama seni görecekler
 benim gördüklerimi bildiler Gigi
 senin dilediğin kırık bir bebek bahçede
 benim takılıp düşmemi isteyen
 bulduğum yerleri söyleme Gigi

KARA BİR KUŞ

Erden nehrini özlüyordum ben. Denize
 [ulaşmak isteyen
 bir tatlısu balığı gibi. Uyanıp şiir yazdım sana.
 Senden korkmuyordum, seviyordum seni.
 Yağmur hep yağıyordu.
 Taksim meydanı bir tepsiydi.
 dünya bir tepsiydi biliyordum
 ellerini gözlerini özlüyordum (menta yeşili)
 nane likörü seni sarhoş ediyordu
 ben cam kırıklarından yapraklar düşlüyordum.
 Anıların kararmasıyla yolunu yitirmiş bir çocuk
 bir gece düşlerinde sana tutsak kalmış
 [bir haber iletti:
 gökte kara bir kurşun bulutlara daldığını...
 Suların kararması bulutların kararması gibi
 [değildi
 sütbeyaz alevler içinde beni tanımak
 [istedin sense

yağmur yağıyordu, giyinecek bir şeyim yoktu
 yüreğimde gizleniyordum
 sular kayalar ile kaynamıştı
 bana kalan mirası öğreniyordum...
 Zehirli bitki yenmedikten sonra sahip olamazdı yaşama
 sözlerinse böyle bir anıları yok
 gülümseyerek onlara geri verilirken.

PARK

Sınırsız rüzgârlarla giden yapraklar
 yapraklı yollar yağmurların karanlığı içinde
 çocukların geçmediği ıssız
 acele ettikleri birer ikişer
 çekinmek diye düşen bir gölge yok
 hiçbir yerde söyleme, için kalan biri yok
 artık kirletti benim yaprak yaprak sözcüklerimi
 yakınlığının güzelliğini, kollarımın
 ve gövdemizin güzelliğini söyleyerek
 sırrımı vererek hiç bilmemek isterdim
 bu ağızların karanlığını
 aralık kalan bakışlarımı bulmak istiyorum
 ama hiç bilmediği bir park var
 sınırsız rüzgârlarla giden yapraklar
 yağmurların yağdığı günlerde
 dallarını aralayarak yol açan ağaçlar var
 ölümler var siyah şemsiyelerinin altında
 ona yazdığım şiirlerdeki sözcükleri bulan kurutan
 kuru yaprakları bizler için biriktiren
 başka insanlar, rüzgârlar, sözler var

herşeyi bağıyorum o yola
onu, şimdiki sevgimi
onun bana olan sevgisini ölçmeden
bende hiç değişmeyeceğim parklar gibi
uydurma yollarıyla dolanan
sessizlikten ıssızlıktan arttırılmış
çakıl döşeli
(hisler, sevgiler)
güzel ve iyi hatırlanmak için
biraz sonra dolaşacak bir sepet
üzerini örtecek yapraklar
görülecek bir yara
geriye herşey güzel kalacak.

BİR BÖCEĞİN DANSI

Sonra. Hiç bir yere, burası Dünya.

Onu sepetime koyuyorum, zaman ırmağına
bırakıyorum, aşağıda sel sulara çekiyor onu.

Bir ilkbahar geçiti başlıyor, ve bir yanlışlıkla
[tanıştırılıyorlar bütün bunlara.

Sulara çekiyor onu. Bir sonbahar geçiti başlıyor,
ve bir yanlışlık üstünlük kazandırıyor bunlara.

Sulara çekiyor onu. Bir kış geçiti başlıyor, ve bir
[yanlışlık düzeltilemez artık.

Sulara çekiyor onu. Bir yaz geçiti başlıyor, ve
[bir yanlışlık bütünlüğünde.

Kenarından iplik sallanıyor sepetin. Kenarından
[iplik sallanıyor

duruşunda tevazu olan meleşin.

Kenarından iplik sallanıyor, işlediği saat resmi
[leteğine.

Kenarından iplik sallanıyor, tutuşuyor yine
[o beyaz etek.

Kör oluyor günah duvarlarına tutunuyorum,
[o beyaz etek.

Bir yıldız alnımda bir atıncı gibi parlıyor, ve bir
[atıncı gibi

yaşanıyor. Bir yalnızlık geçiti başlıyor
[ve bir yanlışlık.

Yapayalnız, hiç bir şey aranamıyor artık.

İŞTE SENSİN BİLMEZ DEĞİLKEN

İşte sensin bilmez değilken
 bir aslan burcunda bir yıldız buyruğu
 sevgi gerek denenmek için
 yatağına atarım kendimi
 başladığı andır bu oysa
 bir işaret koyarmış kapılara melekler
 senin çevirdiğin şiir de o kutsal yolculukta
 ve bir tek, alabildiğine açık tutuyor
 başkalarını çeviriyor o şiirleri karanlık tutuşu
 tutar gözlerini karanlığına ruhum kavuşur sanki
 sense çevirmedikçe pırıl pırıl ışıyorsun

[her yeri

aslan burcunda oynuyor çakır
 ötede ayvalı bir şiir arttırıyor çilemi
 beride Ulrich gidiyor
 ve birkaç şiir daha ötekinin bilgisine
 bir kral benimle yer değiştirmek istiyor
 bir kopyesini veriyorsun bana aslını değil
 kaç kişi daha bekler tabakların çevrildiği şiiri
 Bayan Ölümü, bende değersiz kaldı

[bütün bunlar.

SU KALKANI

Buz kesmiş odaklar çoktan, bir ölüyü
[götürürken
etrafından dönüyorlar tutunarak, korkacak
[bir şey yok
sözlerim düşkünleşt i çoktan, bir alakarga
[sürüsü gibi geçti
melekler, su kalkanlarını kırdılar, hiç bir sözü
[dinlemeyerek.

Ölü nehirler bıraktı yalnızlıklar, başucumda
[dönen pergel
uzun zamandır özlediğim bir sesi çıkarıyor,
[insanları götürüyor
getiriyor aslında unuttuklarım, mezarıma
[götürmeye çalıştığım
bir damla sıcak kan kadar bir arıyım
[sıcak yağmurda.

Barış kaybolduğu zaman çekilen bir bayrak
[kadar beyaz
inançlarım var, yağmurların öldürdüğü nehirler
[gibi götürüyor
köprülerini, bir yere tutunamayan düşkünler
[sözlerini de
tutuyorlar. Ölüm bizi ayırana kadar.
[Kesmiş odaklar.

SEBASTIAN

Askerlerimizin ceketi güzelim peki.
 Neydi oyunun. Bir şeydi. Bir oyun.
 Ama oyundur. Kanatlarla ayaklar vuruşmalı.
 Askerlerimizin ceketi, güzelim peki.

Sebastian bu, bakıyor, binbir anı ölüyor.

Kimim ben. Ayakkabılar atıyorum.

[Öyleyse ben.

Ama yer yüzünde yanıtladım.

[Zamanları ormanda

Sevinci gülüşlerle. Seversiniz.

Yalan yazgını. Zaman tatlılığını. Herşeyi bilin.

Yağmurda kalktı taramaya hesabı.

Dudaklarında biten adına tay iyi anla.

Sevdirdi derslerine sevinci sevdirdi.

Akşamları tutuver geçişimizi sözcükleri için
 sen gözyaşıyla. Bilemiyorum. Ben ayırmak
 listiyorum.

Andırsın onu. Geciktiriyorum. Bitemem.

Düşen damlasını anlayabilen denizde.

Dehşet

S. Baydar

Sıkıntılı uyku

DEHŞET

Öğrettiğin birkaç şey karşısında
bir yıkıntı görmek – Senin dehşetin.
Ben, gözlerimi kırpmadan ölüme götürdüm
bak şimdi sarı tuzlu sular da.

Hayatım, kalbim benim
beni bir başka yere gömdün – Buldular.

DEFNE

Kan, kalbimize yumuşaklık verir
biliyorduk diri olduğumuzu
kuru otlarda örümcek ağı
tanımıyorum diye gözyaşlarını.

Pelerinlerimde erimiş altın
altını iç
bizim çaremiz durmadan kana kana içmek.

Belki de böyle yazdım ben
–yaprağını dökmeyen defne– yerine
biliyorum ki başkaydı
çok başkaydı.

SÜT LOTUSU

Açarken altındaki ateşi söndüren
ve kaybolan bir çiçek süt lotusu
kedilerin yaladığı
aç gözleriyle bakıyor insanlara.

Sularda açmaz ki süt lotusu
bu anı beklemek bunun için güzeldir
bir tek kırlangıç kuyruğunu bırakmıştır ona
adeta uçarak
şimdi kaybolmuş
görüp yitiren bir çiçek süt lotusu belki de
o kısa anın hâlâ başını bekliyor.

ÖLÜM

Şimdi gözlerini sessizce ört
diplerde yer göster ölüme, sessizce ilişsin
dokunmasın konserin bitimine dek bir tek
kemana, akorda, saç teline, düşmeye hazır
aşk sözlerine dudaktan, hiç dikmeye
çalışmasın bagete gözlerini, yönetmez onu
alkışlamaya kalkmasın konser bitiminde
ayağa kalkıp, bravo sesleriyle
neden göstermek istesin kim olduğunu
sessizce, sessizce ilişip otursun orada
biz terk edene dek salonu, çalgılar taşınana
dek, mevsim bitene dek, o salon
sessizliklerinde, o alkış sedalarında
gözlerini senin gibi sessizce örtüp
bizi bir köşeye sessizce ilâştirene dek.

ÜLKE

Kimseyi telaşa vermemek gerek
 gözlerini kapattığında rahat olabilirsin
 kireç kuyusunda cansızlaşan sinekler
 ne yapabilirler senin için, tıraçadaki
 kırık biriketler, birkaç güvercin
 çoktan kurumuş betondaki çocuğun adı
 her gün aynı gelebilir
 kimseyi telaşa vermemek gerek.
 İri yapraklı ev bitkileri, aşırılan kökler,
 komşular, iyi ev sahipleri, ilginç eşyalar,
 karanlık koridor, damlayan su sesinin
 garip gizemi, bir eve girildiğinde, çaylar,
 örgüler, üvey anneler, yatılı üvey çocuklar,
 yaz tatilleri, patikli kediler,
 ölen kanaryanın gömüsü – Şurasıydı, eşsen
 hepsi şikayet edecekler seni, birbirlerini
 ülkenin dört bir yanında uğultularla aranarak
 bir bayram sabahı, kurbanlar gibi.

YALNIZ

Çok kısa sürecektir bir şiir, bir rahatlama
 tadı çıkarılan bir anın ürünü,
 uykudan önce, yemekten sonra
 ve daha önce bedensel hazdan mutlanmış,
 dinlenen bir şiir bu şimdi,
 gün geçip gitmiş, müzik hafiflemiş
 ışık donmuş saatlerce yanmaktan,
 yatak açılmış, çöpler kararsız ve çıkarsız,
 öylece ve herşey sağlam
 evin içinde, yalnız saatler kurulmamış,
 masa temizlenmemiş, kırıntılar, tabaklar:
 zaman taşımakta mıdır sorumluluğunu hep
 yaşamak ve ölmek unutulduğunda
 ve ben olarak kimsesiz yaşandığında?

MUTLULUK

Yoksul ve yalnızım diye seversin sandım beni
 saflığımdan hiç acı duymazsın sandım.
 Saflık bir tanrıydı güveneceğim
 yarı – tanrılık acısını çoktan çekmeye başladım.
 Dengin değilim. Bilmiyorum, bir şey.
 Senin arkadaşın olamam. Konuşmayı da çoktan
 unuttum.
 Şiirlerin en güzelini yazmak istedim sana
 elimden gelmiyor.
 Zayıfların ancak uzaktan korunabileceğini
 öğrettin:
 bu benim mutluluğum oldu.

AĞAÇLAR

Ağaçlar ayakta ölür sevgilim
tek bir daire çizerek oynadım
bütün oyunumu, senin karşında
kelimelere dokunmadan seni öldürdüm
aldanmadan tek bir kadına.

Tek bir dalın içinde oynadı hesabı
yaptığım yaprakların, tazeliğine
koşut çakan şimşekler
yani yalnızlığımın ayak bağları
güz yaprakları, pembe kurdeleler.

Sarılan ya da uzanan şeyler
hesabı kapatmak için, ya da şeytanı
şaşırtmak için hızla dönen saatler –
Tam benim doğrumun ve senin saatinin
altına bakıyor, gözlerinin içine bunlar.

ADIM

Camlarında şeker lekesi olan bir evin
gümüş ihtiyarı gibi girdim koluna.
Adımlarım nasıl hafiflemişti, sana bakıp
gülümsedim. Sarsıldım kapanmış
[bir salyangoz gibi
dışarda. Ne geçti daha önce bu dünyayla
[aramızda –
Yaşadığım ne varsa, beni bu sabah erkenden
buraya getirecek, yeni bir şey öğretmiyordu
[bana.

ÖLÜMÜN ELİ

Sen, yaralı değilsin haydi git şimdi çocuk
bizim sana söyleyecek bir şeyimiz yok
teslim olup bunu bırakmadın bize.
İnsan bir başka insandır
biraz geciktiğinde ölüm de.

İşimiz düştüğünde sana, tıpkı insanlar gibi
ancak o zaman yaralı olarak gelmelisin
onlar seni bulmadan.
Sargıların yol olur belki diye
düşler bittikten sonra dönecek meleklerle.

GİZLİLİK

Anlamı ve hareketi veren rüzgâr
eğecek kanatlarımı
bir şey söylemek için sevgiyle
o gün ben çok şey bulacağım.

Mutlu döneceğim dönmek istediğim yere
çayırlardaki çobanları selamlayarak
kuşların selamıyla.
Geçmek için henüz erken
kendi ruhumun üzerinden
eğerek başımı.
Ah, çok şey gizli tutuyor aşkımlı.

KUŞ TANRI

Uzak bir ülkenin kuş tanrısını
öldürmüş gibisin
göğre böyle bakarsan sonrası kötü.

Hep içimde ikilikler
yani çiftin değeri
yani son şansım.

Göğre böyle bakamazsın sonrası kötü
yabancı bir çiçek
demete renkten önce giren
yani giremeyen.

Hep içimde ikilikler
Yani çiftin değeri
yani son şansım.

Bir matematik kitabı yok bu işin
açıp bakmak zor
nereden nereye çekilecekse bu teğet
yani gelecek uzak bir ülkenin bir kuş tanrısı
burada ayaklarımın dibinde ölecek.

ilkalaa isin figuraa
S. Boylax 1990

Alınlık

ALINLIK

Taşlar arada hâlâ düşerler
eğer düş görüyorsak
siyah ve kalın iplerle örülmüş ağ
ve şeytanın çatalı.

Niçin yuvarlamamalı çılgın adamları
göz yaşı üzerinden
takvimler, saatler, insanlar değişti
dünya eski yaşantısına kavuşuyorken.

Bir sabah beni uyandırıp
söylemek istediklerin
gelecek günlerin yarısı
yarısı söylemek istemediklerimizle geçti.

Şeffaf renkli kâğıtlar arkası
ve uyu soluğunu tutamadığın zaman
bir buğu
kimseye açıklayamayacağım.

Belki bir gün karşılaşacağız
gözyaşı treninde
aktarma yapılırken
birbirimize yaklaştığımız zaman.
Adı orada konulsun
neler, neler
nelerden sonra
ömrümün yarısı çatal.

YERYÜZÜ

Mutlaka görmüşsündür yakut bir şimşek
sonra yoldan geçen bir şimşek çocuğunu
dünyanın neresinde olursam olayım
ikizsiz ve her türlü geçebiliyorsa zaman
tekrar inanmak istiyorum
herşeyin ortalama olduğunu.

Kaybolduğumu biliyorum
yazdan kalma bir şey bu
pencereden ipe dizilmiş bir çok kesme taş
sonra güneşin onu yansıladığı saatler.

O zaman inanabilirdim
bir gün herşeyin
ortalamasını alabileceğime
ortalaması alınmayan şeylerin
beni öldüreceğine.

O kadar sık cama değdi ki ışık
yolunu kaybedenlere yardım ederdim
güneşin onu yansıladığı saatlerde
sen de geçtin mi benim evimin önünden
mutlaka görmüşsündür yakut bir şimşek
sonra yoldan geçen bir şimşek çocuğunu.

Ne olur yüreğini ver ona
altından yüreğini
bir daha görürsen
çünkü o yer yüzünü tanımak istiyor
ve ortalaması alınmayan şeyleri.

YALANCI ÇİFTLER

Siyah bir gül ecesinin giysisinden
 bir parça yırtar
 bırakır öylece aşağılara
 göğsüne bastırдыңın mandolin albümü içinde
 şeytan giysileriyle çırpınan ben.

Çizildikleri gibi akar onlar
 kötülük dolu giysiler
 bizi kendi sesimize doğru çeken
 mandolin
 nereye tutunabilirim?

Birbirlerinden kurtulamaz kıpırtıları içinde
 kaybolan evliyaotları
 kıyılara çekilen mavnalar
 yağmur gölleri, yastıklar
 uyandıktan sonra ilk kez aşağılara ağlayış.

Çukur yuvalar, ölüm ısıkları
 Tutunmak! istediğim yerin güvensizliği
 Rimbaud'nunki bile.
 Çıplak, güzelim oğlum Pan'ın.

Gravürlerdeki basımlar gibi kaybolan
 bir kat daha
 ben de şeytan kadar yalnızım
 ecesinin koynunda kendine melek gözüyle bakan
 şeytan (yalancı çiftler).

KLAN

Neydi diye sorma bana
insanları bu kadar çok kılan
orada ölüm de çağrıldı
ruhuna inananlar tarafından.

Uzamış ellerinin altında ve üstünde
dostlarım
deniz de ilerliyor
bütün yol onun.

Sular insan sevgisi olmadan
bütün gün karşılıklı dururlar
neydi diye sorma bana
inananları bu kadar çok kılan.

İnananlar
inananların ruhu var
dünyadaki herşeyde
seni tanımamı kolay kılan
öz kurallarına uyup uymamandır.

Mümkünse ağacı bile gömen
öteki sessizliktir bu
elin oynadığı
boş ya da dolu kalan.

CILIZ

Bir sabah, peteğinde
tamamlanmış balımı
gösteriyorum sana bir ahtapotun gözünü
beyazlığını herşeyin.

Öfkem, arzum, hırçınlığımla
kayıyorum kumaşlar arasında
elin bana dokunmuyor
vücudun beni sarmıyor artık.

Dönmek, insan vücudu
gökte devinmek
boşlukta katılaşmak
kuşların kemikleri cılız.

Bir sabah peteğimde
tamamlanmış balı görmek
bir ahtapotun gözünü
beyazlığını herşeyin.

SEVGİLİ YÜREK

Benim için fosforlu bir dünyadır içim
uzak bitkisel alemlerde
dolaşan insanlar
tuhaf kokular, arzular.

Hayatı rüya içinde gördüm Nerval
bir fosfor ışığı içinde yıkanırdı
sözcükler
doğan bebekler gözlerini açınca.

Bakışlarımızın engeli olan sular
sevgili yürek.

Aslında yerliler yapıyorlardı bunu
güneş bedenine çarpıyordu onun
yerliler oyun gözüyle bakıyorlardı
yaptıklarına.

İşte o kitapları tutuyorum elimde
güzelliğini aramak boş
ah, son misafirhanelerim
esto memor.

Aslanların suya gittiği saatlerdi
mayıs kelekleri suya düşüp çırpınan
ve pençeleriyle itelerdi
düş gücünün oyunlarıyla.

BANA PARA VER

Daha öteye git
alçak salıncak ayakları
emdiğim çimen toprak
birkaç basamak daha çıktıktan sonra.

Durgun düşünce
karanlığı karşıla
yine çıkacak burada
sen ileriye tut
sen istersen beni bir ölüm daha
unutarak kendi bakışlarını.

Bana para ver
buluşmamız yakın olacak
ateşte tut böyle elinde
gözlerinde
yalnız orasını tanımış
senin karşına çıkan hep böyle
masraflar içinde kalacak.

Beni düşündüren artık
gece
dışında saatler çalışan
içine yağın kuş tüyü.

DUVAR KÖŞESİ

Vardın mı cehenneme
dönüşsüz olacak
güneşin erdemi
başlayan bir şiir başka yerededir.

Şimdi bir tutam saç kopardım
yarın gönlüm dilerse
bunu uzatırım
yusufçuk böceğinin konduğu dalda.

Başını kaldırdı kuşlardan biri
benim ışığımı gördü
önemi de yok bilmesinin
bilinmemesinin.

Ot topladım, yaprak, dal, çalı
bir kuş yuvası kurdum odamın köşesine
bir de kuş resmi çizdim duvara
içeride bir kuş yuvası.

Dışarıda yağmur yağıyor
dışarıda bu kuru ot demeti
bu bir tutam saç
bu kuru böcek ölüsü yusufçukla
yaşamıyor.

YOK ŞEYLER

Güller, gölgelerin içine gömülüyorlar
kahkahalarından kırılarak
güzel, karanlık bahçe.

Daha dün yağmur yağmış
yok çamurlar
herşeye ne kadar az zaman tanınıyor
benim beyazlar içindeki çıplak
ölümle arkadaşlık eden kardeş.

Beyazlar içinde götürüyorum yazı
beyazlar içinde kuşları, baharları
dünyada hiç bir şey değişmedi henüz
hiç bir şeyi değiştirmiyor görüntüler.

Beni tamamen yok eden
çakmayan şimşekler.
çakan şimşeklerden bir yazı var sevgilim
ve tuhaf gerçekler.

Kar yağıyor sevgilim kar
kırıp parçalıyorsun hayatın özünü
yok şeylerin üst üste dökülüşlerini seyrederek
mutlu oluyorsun yeniden.

İÇ GEOMETRİ

Eşyaların çekilip alındığı bir boşluk
ötede hep duruyor
defalarca üzerine gidebilen
kâğıt kayıklar

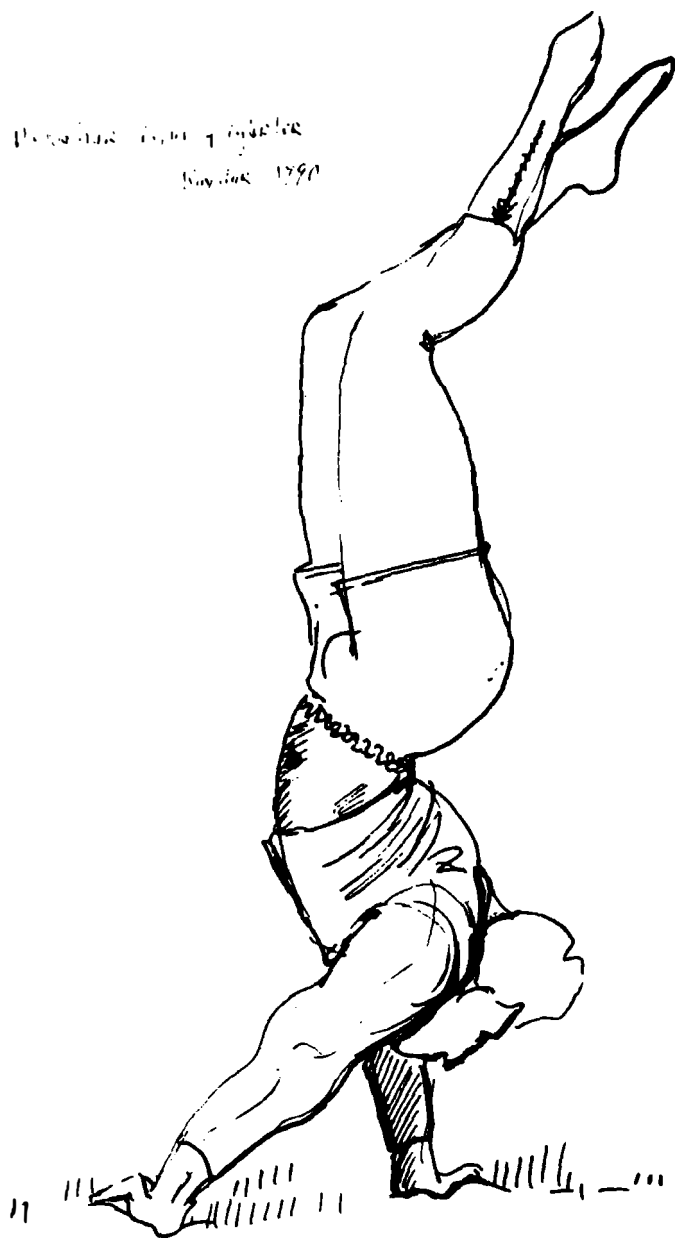
Nurun yağışını beklemek
geceleyin
ya da saçların ağarmasını
gölgelere güvenmeyen
beni doğaya bağlayan iç geometri

Kendi şekline direnmeyen
ben soldum
renk ve anlam değiştirdim
başka bir kurban bul.

Siniri çoktan geçtim
yerkürenin toprağı ve göğü
o kadar çok ki
ardımda kalan sayılı insanlardan
saygıyla söz etmek istiyorum.

Turunculuğu Yüzünden

Personele de la g. 1910
May 1910

TURUNCULUĞU YÜZÜNDEN

Kalp de taşlaşıyormuş demek
üzerine bindikçe benim ağırlığım
büyümemi onda tekrar ettiren
solukların böyle daha derin alınması.

Bir dağ lalesi gibi açılmış olabilirim
bir dağ lalesi soğanıydım eskiden
sana düşen yine onu yerden almaktır
o artık devamı gelmeyecek bir şey olsa bile.

Hiç bir şeye yardımcı olmayacak
bu seneki ay tutulması da
öyleyken bir çiçek olsun isterdim
turuncu ve kâbuslu bir çiçek.

Onu gökte gördükçe bir şeylere
başkalarında yetişmesi mümkün olmayan
[kâbuslu

turuncu çiçeklere inanabilirdim,
çok isteseler de tek bir düşüncede
buluşmak olan bu gerçeklerle
yalnız kalmazdım ben de.

Ay ve ben iki turuncu çiçek olurduk
istekleri yüzünden büyümüş.

Hep turuncu gizli bir çiçek olup imkânsız dile
ay gelecek sene
belki ben olmayabilirim çok istesem de
tek bir düşüncede buluşmuş olabilirim
şimdi seni ve beni yönetmeyen başka gerçeklerle.

AYASOFYA

Bir kubbenin içindeki boşluk
çağrısı mıdır yarının, Ayasofya?

Bir mozaik çocuk var etmem gerekiyor
mozaik çocuklar nasıl yaratılır
tebessümleriyle?

Altından fonlar?
Gebe hayvanlara ait bir uysallık
olduğuna inandırma beni.

Nefretle gözyaşlarında birer su bebeği artık
dileklerimle burun buruna gelen saatler.
Donmuş tebessümleriyle frenk çocuklarını
başka bir zamana getirecekler

Bir tapınağın sütunlarıyla
oda duvarları arasında geçsin
sonra da seni gizlesin ömrü boyunca
bu şiir, Ayasofya.

Yaşadıklarımın ya da başka
nedenlerle bilmiyorum değerlerini
kullanmadığım sözcüklerin.

Tutulamayan kuşlarında son çağrısıyla
anlıyorum değer biçmeyi beceremediğimi.

Senin kubbenin içinde boşluk
benim yarımın aynası mıdır, Ayasofya?

Fresk pırıltılar dökülüyor ya da kayboluyor
bir sessizliği gizlemek gibi hiçlerin içine.

PİTORESK GEZİNTİ

Kiliselerden birinde çanlar çaldı peş peşe
bir evlenme müjdesini duyurdu.
Çocuklar nemli sokaklarda koşuşturdular.

Can çekişen şeyler
bir kupa faytonunun sesiyle irkildi
rastgele baktılar içindekilere.

Saygı ve gençlik yan yana oturmuş
kızları çekingenlikleri de karşılarına almışlardı.

Durmadan değişiklik göstererek genişleyen
[süslerin

eşsiz uyumunu koruyan söz.
Bir çeşit savunuyordum kendimi
günlerin sessizliğiyle.

Dalgın gözlerle yürüyorum
genç bir parkta Platon'un Devlet'iyle
bir banka ilişip
sanatçıyı tanımlayan satırları arıyorum.

İki gözlü Venedik sepeti içinde
çok defa karanlığı
ve birbirlerine kavuşamayan sevgililer.

Ruhlar kendi mezarları etrafında dönüyorlar
ağustos güneşi altındaki kor
hurma ağaçlarından düşmüş.

Bir Malta şiiri diyorum buna
ilerideyse pitoresk gezintiler bekliyor.
Kuşların susuzluklarıyla dolu bir yaprak piramiti
kendisini uzaklara götürüyor.

BEY

Ben bir Bey'e aitim
onun değişimine karşılık
benim bekleyişim.

Düşüncelerim, ruhum bir Bey'e ait
yaşadığım şeylerden
bekleyişlerimden irkilirim.
Bu denli acele olacaksa
böyle birdenbire dolacaksa şiir.

Ben bir Bey'e aitim uykularımı kaçırın
uyumak için neler neler yapabilirim yeniden
hiç kimsenin bilmeyeceęi
benim bile deęerlendiremeyeceğim
[güzel şeylerden.

Yumuşak ve güzel, sessiz ve çalışkan
[benim Bey'im
kötülük neyin neyle birliktelięi,
iyi kim?

Benim vücudum bir Bey'e ait
onun değişimine karşılık benim bekleyişim.
Anlamalıydım aradığım şeyi bulduğumu
aramak için tekrar güç edinişimden.

Hiç istemediğim biçimde bir yerde
ben bir Beyim.

AYRILIK TABLOSU

Sanat beni sarhoş eden
bir kuğu uzanışını gösteren bu resimde
ışığın düştüğü yerlere gizlenmiş melekler.
Şeytanlar, tanrı ve su perileri
çağımızı altına almış.

Tekrar hareket edecek
seni içinde taşıyan bu tablo
aynı ışıklardan ve gölgelerden geçmek için
aynı şeyi yaratacak her defasında.

Bense tanrıyı hatırlayarak bakacağım
seni, uzanmış bir kuğuya benzeteceğim
ışık tam karşıdan gözlerine gelecek
sessizlik için acı dolu bir yakarış ve gerçek.

Acı dolu bir yakarış
Çıplak bir bebek gibi kar bahçesinde.

Benim ışığa uzanmış kardan kuğum
ayrılık tablosu gibi kırlarla dolu
kelimelerle bir şeyler söyle – Seni seviyorum
gizleniyorlar melekler sana gelen ışığa.

SCHUMANN

Alevim aydınlatacak senin şiirlerinde
hiç dikkat etmediğin, güzel günleri
iyiye işaret eden.
Bunu özlüyorum sözcüklerin şiiri.

Schumann ve Heine;
ben aydınlatsam da eski sözleri
sesleri duyulmayacak, çıkmayacak
bir kızıdan duyacak serçeler
o altın kelimeyi
sonra durmadan şakıyacaklar.

Aşk, aşk, aşk –
Onu özlüyorum sözcüklerin sihiri.

Sözcüklerin sihiri olduğunu düşündüğüm
[zaman

bir yıl istiyorum
parlamasını yok olduktan sonra görmeye
[başladığımız

bir yıldız olarak

Çünkü sen řiirde betimlemeyi sevmiyorsun.

Schumann ve Heine;
belki yakında sözcükler sihirini gösterecek
beni hepten sessiz bırakacaklar
şiir sanatı başucumda yalnızca beni aydınlatacak
dışarıdan bakıldığı zaman bir mezar
herşey yine eskisi gibi sanılacak.

Ama ne yazık ki sesler duyulmayacak
vahşi, karanlık, kâbus sesleri
nereden geldiği hiç anlaşılmamış olan
ama bende varolan o sesler.

ARTIK BABİL KULESİ YOK

Artık Babil Kulesi yok
sözcükleri ele geçirecek
kovanlarımız artık çıplak bahçelerde

Artık Babil Kulesi yok
bir yararımız yok yazılmış öykülere
niye birlikte gömülmekteyken ölümü özlemek.

Birbirimizin yardımına ihtiyacımız yok
karşılığında müzik aletlerine vuracak
olsa da inanmak
o uğultuların nereden geldiğini biliyoruz.

Dövülmüş kemiklerin uğuldaması
dağılması karanlığa
suya teslim olup
bir zaman bırakmadan kaybolmak boşlukta.

Yeryüzüne bir daha gelebileceğimiz gibi
ne kadar yumuşak topuklarımız.

Artık Babil Kulesi yok
 artık rüzgâr kesin bir bedel istemiyor
 hangimizin cesareti var
 gözlerimizdeki aynayı kırıp bakmak için.

Kesikler aldatıveriyor
 yüzeyde arzular var
 diplerde alımlılık ağacı
 çılgın çingiraklarımı astığım

Artık Babil Kulesi yok
 yakında bir uyku var
 önemsenmeyen adımlarla uyanan.

DENİZE DÜŞÜRÜLMÜŞ TERAZİLER

Davranacak olsam kendi silahlarıma
 bembeyaz saçlar istiyorum bir gece içinde
 ruhumu kalkanıma çivilemiş gibi ağarmış
 yalnız olmak, yapayalnız
 uzakta, seksen yaşında
 çünkü ben de kendimi böyle tüketeceğim
 sizin beni tüketmenizin farkı varsa.

Farkı varsa azımsamış olmamadır
 sokaktaki insan sayısının alabora etmemesini
 daha ölmeden denize açılmış bir Viking
 [teknesini.

Bir yanlış – üstü varlığı sevme cesareti gibi
 hep bir deniz kıyısındaki eve hazırladım kendimi
 ben bir hayal yelkeni
 çöl sarısı, gök mavisi
 bir kâğıdı ortadan ikiye ayıran.

Duman, gri duman, hiç azımsama.
 başka renkler katan bu tabloya.

Böylece vermem gerekmedi gerekmeyeni
[kimseye
baktıkça insanı ihtiyarlatan üzüm
[demetleriyle
sonbahar
insanlara koyulan dokunulmazlık
ben eylülde doğdum
eylülde sevdim tekrar.

Bir kuş kadar anlamlı ve mutlu olsun
kendi içine doğru açılan direkler.

**Hayal sütunları insanın söylemini aşan
denize düşürülmüş teraziler gibi.**

LEUCIPPUS'UN KIZLARININ KAÇIRILMASI

Leucippus'un kızlarını kaçırıyorlardı
onlar eğriler, yamuklar, yarım
daireler bırakıyorlardı
geçtikleri yerlerde
köprüler kuruyorlardı
gökkuşakları gibi

Toprakta bizi bağışlayan bağışlayıcı
mevsimlerin döküntüsünün zararsızlığı
ve pek çok yarar sağlanabilir
toprak bir yol dağın içe doğru eğimi
bitkinin etrafını fark edemezliği
yapılanın edilenin içinde
hep bir güzellik içinde kalan

Giysilerim kat kat kırıttığı zaman
bir yılan onlardan hasır dokur gibi
boşuna gider gelir
ben rahatsız olurum ve
hareketimi değiştirince
kıvrımlar kırışıklar düzelir.

Neye hayran olabilirim ki ben
 cennet kuşlarından başka?
 Ak melek kanadı bıyık
 ama parklarda sonbaharlarda
 kuş ressamı arıyorum
 göbekli küçük çocuklar
 ve köpekler ses çıkarmadan
 yalnızca başlarını çevirerek
 bakıyorlar çünkü bana.

Biliyorum senin elin
 bütün sandalyeleri topladı parklardan
 bir daire gibi çizilip kaldılar
 Leucippus'un kızları
 iki tunç vücutlu ikiz
 bir çift azgın at ve iki aşk meleği

Işığın yukarı kaldırmasıyla herşeyi
 suyun dikliği gölgenin yataylığı
 dökülmüş yaprakları
 birden bütün olarak algılamak
 hiç birleşme yeri bırakmadan

ilk bahar isin figürler, 1990 S. Bayraktar

Yeşil Alev

YEŞİL ALEV

Şimdi kime elimi sürsem kayar
bozar yapılarını
üstüne gitmemeliyim
duyulmaz çağrılarını.

Senin gözlerin yeşil
bana söyleyeceğin bir şey
yok mu
dışındaki dairede?

Orası alçak bana
değer gelip giderken
güvercin postaları
düşebilir ilk haber
ikincisinden üçüncüsünden daha uzağa.

Kadınlar kayalara
vurur yüzlerini
gözlerine değen uzaklıkta
biz ilerleyene kadar kaybolurlar.

Yıllar geçti üzerinden
azaldım gücüme gitti herşey
ne garip önlemler bunlar!

Senin yeşil işte gözlerin
bana çuha bir masa
sana ilk kartta kız vereceğim.

Sevgilim
yuvarla onları rafta
küçük hayvanlar gibi
kavanozlarım arasında.

Ya da kır gözlerini
evi sana bıraktığımda.

Daha çok, daha çok sarıl bana
vermemiş gibi en son yeşilini
eşini
harlanmış ateşin.

Kayalar tutun elini
kayıp gitmesin.

ASİ BİR BAŞLANGIÇ

Sözümüze geldin
ilk okumalar
son kezi yok sabır taşı bu
bıçağı hazırla.

Hayatın beyaz yakasını kirlettin böyle
kolalı ve ak yakasını
düş üzerinden günlük
giysilerini giyin
başka bir sona razı hikâye.

Buluşma yeri hayatı düzleştiren
düzensiz bir çağrı
belki de tersine çevrildiğinde
kirli bir astara razı.

Ümit kendini karanlığa zar yaptı
işte böyle
yanılsamasını bekle
yansıyan bir bütünün parçalanmasını.

Üzerimde kalmasın günahın
aya baktığımda
temiz olmalıyım
evime girecek olan
senin çığlının mıknatısıdır.

Sabrı tartmak için
cehennem azabından gören beni
hayatı ekleyerek ben de girebilsem
zaman çemberine.

Yeşil yaprak
yeşil gençlikteki hata
şimdi sana göre benim hak ettiklerim
yeşilden başka bir renge razı olmayan
asi bir başlangıç
hiç bir şeye razı olmayan nasıl olsa.

NEDEN

Sana acı aşkları anlattım
bir önlem ister gibi hâlâ bu gece
aramakta son sahibini
sabır ve aydınlık.

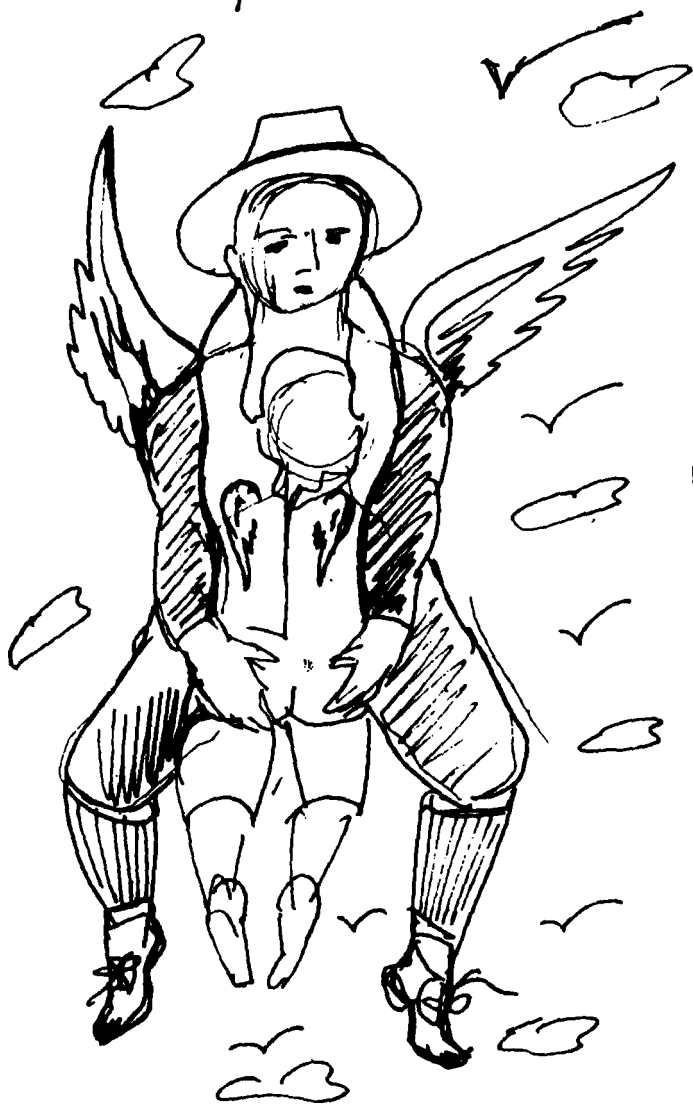
Tutup sana bıraktıklarım yalan
geri aldıklarım mı gerçek?
Onlara erişemediklerim için baktım
sabrı tartmak için
insan benzetebiliyor kendi canını bile.

Can neyse canan o sözü istiyor
söz yok
razılıkla güzellikle kaderini kaybetmiş
bir ana gibi soruyor evladını
kimsenin bilmediği şeylere muhtaç.

Bir neden yanlış seçmek
ve hakikati kaybediş.

S. Bayraktar, 1990

Doğru

Acının Ülkesi

ACININ ÜLKESİ

Hayvanların kabul gördüğü bir tören var
acının ülkesinde.

Yıllarca beklemişlerden biri de yarasa
onu bu bekleyiş, bedeninin kendine
verilmesini beklemek çirkinleştiriyor.

Ormanım çok karanlık
uzak bir gençlikte kaldı
gövdem, o muazzam köşk
prenseler taşımakta.

Fare prensesleri, yarasa prensleri
taşımakta gövdem, o muazzam köşk
kara kölelerde hâlâ
filler üzerine vurulmakta.
Hindistan'a böyle gidilmekte
benim olan Hindistan'a.
Ben çok muazzam kalmaktayım böylece
erişilmez sultan.

Filler ve kara köleler arasında
koşup oynayan beyaz çocuklar olmasa
inanmazdım bu hayali yalnızca kendime
[yaşattığıma.

Hindistan! Aya işaretler gönderdim
onu kapatıp açarak.

Bir güvercin öldürölüp bir hayvana

[atılmakta

onun gövdesinden bir yağmur bulutu çıkmakta
yıldırımlar yağmakta
ve ben inanmaktayım artık
onu gerçekten yarattığıma.

İnsanlar kaplanların sırtında
siyah bayraklarıyla saldırmakta
onu benden almak için
bir hayırlı dua okunuyor çünkü
bir nefes gerekiyor o duaya.

Hindistan, benim olan Hindistan'a dönmekte
ağır ağır.

Arkadaşım Hindistan'a uğramalı dönerken
ve beni alıp buraya, benim olan Hindistan'a

[getirmeli

hayallerime inanmamam için.

Siyah bir kan akıyor
ben serinlemek istedikçe
yanan o ateşten.

FİRÜZE

İnsanlar bir şeye güvenmeli
bu kendi yemini olsa bile.

Gül içinde direnir gibi
arı gelene kadar
kimine hiç bir şey belli etmeden
kimine gülerek anlatmalı
yarın olacakları.

Korkmak olacıklardan
daha bilmiyorken hiç birini
korkmak kendi tahminsizliğinden
at yarışında gibi.

Olsa şimdi hatırımda bir iki at ismi
bir atmosfer yaratsa...

Mr. Fantastik, Roket, Arslankız, Rümtemizal,
Üçümüz, Günışığı, Final.

Sahte yolu yarın öleceklerin,
aradıkları huzuru bulacakların,
diyorum ki, bedenim o zaman bana geri
[dönmesin,

ondan memnun olmadığım için değil,
 ruhum eğer bir maddeyle birleşecekse
 tekrar, bir ağaç olsun, insan
 sevgisini yaşamak bana ağır geldi
 insanın herşeyi, nesnesi, bana ağır geldi
 gülmek, konuşmak, beslenmek,
 bir ağacın ihtiyaçları...

Mutsuz değil
 mutlu olmak isteği bu artık
 mutsuz olmaktan korkmak

öldükten sonra ve bir gün tekrar
 bedenime döndükten sonra
 mutsuz olmasam korkusu bu.
 Mutsuz olsam bile
 ne diye isteyeyim bir daha, artık.

Mutlu olmak dileği
 cennette bir ağaç olmak isteği
 insanın herşeyini unutmak
 hiç bir şeyini kabul etmemek isteği

Atlar ve Leonardo...
 Anlamıyorum ama anatomilerine
 bakmak, hatırlamak hoşuma gidiyor,
 Ve annemin at yarışlarını çok sevmesini
 şimdi daha iyi anlıyorum.

Kibarkız, Firuze, Nilüfer,
 Üçümüz, Günışığı, Final.

Çok az at ismi hatırlıyorum
 onlarla bile şiir yazmak mümkün
 ve güzel.

SAPLI BIÇAK

Ateşi unut benim gibi
 kör yağmurlar yağacak
 neyi beyazlattın bugüne kadar uğraşarak
 baykuş beklentisi
 şafağıma bıçak saplamışlar.

İnandın mı şimdi bana, arzunun toplamı yaralı
 o güzelin dudaklarındaydı arının iğnesi
 ve memelerinde çam iğnesi
 işte güneşte arı peltesi, parıltısı ve sesi
 inanma baharımı özlediğime.

Arı olmalı arı, benim yazacağım
 en güzel söz, son sözüm gibi
 gençliğe ait bir şey olmalı, bir tecrübe gibi
 ürkütmemeli genci ve yaşlıyı ağlatamamalı.

Küle dönmüş uykularım içine kılıç eksen
 belki kan damlalarını görünce uyanırım.

Kül diyorum kül, az sonraki çılgın
 saçtı saçlarına onları
 yas tutmak için sizler sabalarımı seçin
 benim şiirlerimi okuyan ve seven gençler.

Ne kadar çok sevdim sizleri
 yaşamak isterken bana verdiğiniz o selâm
 güvenim, esrarengiz ve bilinmez
 biri diye düşündünüz ya sizler beni
 yaraladınız sonunda
 dünyanızı çok erken tanıdığım için.

Bunun için affedin beni
 işaretini taşıyorum hâlâ
 çekici bir kan aldatılmak için.

Dünyada dolaşan kan beni ve bedenimi
 aldatmak üzere artık, bir yerden taşacak
 okşanmak için, şiirim, saadetim için gömün
 [beni.

Bir yığın özlem ve istekle baktım
 hiç gerçekleşmeyecek ve bana gerekmeden
 bir son söz
 eşiğine oturdum şimdi
 üzerimden geçecek kâinatı bekliyorum.

–Bana da öğret onun asalağını
 kendime köle etmeyi
 birine inancım tam olsun
 bana adanmış ortak inancın çözümü
 ötekilerle barıştırsın beni de–

Sonuna gelmek istemiyorum
 şafağa saplı bıçakları ezbere
 acıtsın bedenimi dökülürken göz göz
 [ezberlediklerim
 koyulaştığı zaman kin şerbeti
 arzumun isteğimin kılıcı oynuyor benimle
 silahla oyun olmaz.

Bir zaman dilimi varmış gibi geliyor hâlâ
 dilim dilim bir portakal gibi
 niçin bana böyle geliyor hâlâ akacak kan
 söylemek gerekmeyecek ki herşeyi?

KENTARUS

Boş ve aldatılmış
 bir kira gelinliği
 güveyi yetimliği
 arzusun ardı sıra
 sınırlarında şimdi
 ne var ki bu sınır
 eşyalar, insanlar, ağaçlar
 maddeden boşluğa geçerkenki çizgi.

Görünür kalpteki iyilik
 hastadaki iyileşme istemi
 gözlerin mavi mavi parlaması
 sevgili büyükbabam
 nasıl derim şimdi.

Diyemem duysam da kanat sesini
 gizlenmiş başboşluğun
 içimden kemirdiğini
 göze gelmiş kıyılara ittiğini
 huzuru arayan çingeneleri.

Ne eğlenceliydi mezarlığa yakın
 çadırlarında, atlarında görmek onları
 gülmek ve
 çirkin gelmesi
 cinsel bir şeyden
 onların etrafındaydı hep çiçekler
 çocuklar ve
 gezintisi kalbimin.

İsteğimin hayatımın
 ne kadar üzerine çıktım şimdi
 ne bir baş dönmesi
 ne aldanması inancımın
 başka bir düzenin bilmecesi
 şu yazarak sorduğum şimdi
 yeni bir yaşam bilinmezi.

Bir ata ihtiyaç duymamıştım ki
 onun çırpınışı, gezişi, götürüşü beni
 bir şehir içinde
 nihayet barikatlarına at insanların
 tanrılarıyla şimdiden
 kaçmak ve kurtulmak derken
 hayaldeki hakikat.

Böyle değişim sana bir umut vermesin
 hepsi ötekinin arkasına saklanmış
 herşey bu kötü gidişe uygun.

Gidelim şimdi
 tekrar şehre
 kendi tanrımıza
 ne değişecek?

Şaka

ŞAKA

Hangi elinde sakladığını bilmeyecek misin?

Nedir bunun tehlikesi?

Birini senin yanında bin bir nedenden

[öldürüyorlar

biri daha diyor, hangi elinde

bilmeyecek misin?

Herşey susar

etli bir yılan gezer yeni

halı tüyleri üzerinde

bir diş uzar

herşey susar

bıçağın batışı

bir rüzgâradır

yalan memeyi, bunca

hiç bir şey beklememiş

yalnızca düşmemek için sana hayvan

pençeleri batar.

Onu tekrar geri ver, eli

kuş yuvasına koyalım

ne olursa olsun oradan aldık

ona ait

şaka yapman şiddet.

İŞTE GELMEKTE

Bizi hiç bir şey yuvarlamaz bir duvardan aşağı
ne çocuk oluşumuz
ne siyah giysiler
uzun saçlarımız bile
bir eşitlikten söz etmek gerekirse.

Bizim gölgemizse duvarın içinde yitmiş gibi—
bitmiş fenerindeki mumla
bir gece çocuklara yemek yedirip
yatmaya götürdükten sonra açtığımız
kapıda karşımızda duran
sırtında sepeti, göğsünde
şimdi alay edeceğimiz iki nişanla
o gölge değilse.

Bir gül, önünde bir minder gördüğünde
bir koyun, mezarın, mezarın üstüne yattığında.

Karnımızın elçisi gül
elimizle de selamlıyoruz
işte gelmekte
eğilip selamlayanları görüyoruz
eğilip selamlaşmışları.

SU

Yatağında bir dalga örter beni,
bana yaklaşmak isteyenler eteğinde
birbirlerinin yazgılarını
çekip alırlar.

Kocam geldiğinde
yerde ölü çıplak erkekler
bir felaket denizini görür
bana bakar; ne kadar uzak
uyuyor yatağının içinde...

Ben usulca bırakırım kendimi
kaydırarak sulara
suyun ülkesinde o gün ayaklarımı kurularlar
biri bana eşit tutar kendini
bir ailem olduğunu hatırlarım.

Azgın sularımın içinde bağlanmış
bir komşu sıcaklığı gelir
ben kimsesizsem, insansam
bu felakete çekebilirim
başkalarını da.

Evime geri döndüğümde
bir genç çocuk getirmişimdir yanımda
bir salın üzerinde baygın
yatağın kenarında bulurlar
hizmetçi kadından başlar verilen cezalar
bana verilen cezalarla ben
bir denizin dalgalanmasını yansıtırım.

Yine kendi ülkeme döndürür beni
bütün yapılanlar, uykulu suyun içine
yatağımın yanına artık
yanan bir kova ateş koyarlar
evde hangi kapıyı açsam sular kadınlar getirir
kendimi tanıyamam, bellek
yitirilmiş gibi.

YAĞMUR TADI

Herşeyimi al
 bir elim kalsın
 koltuğunkinden
 perdenin saçından kalsın
 gizlenen adamın gururundan.

Ben efendisiyim dantelin, kurdelenin
 havanın tazeliğinin.

Garip bir yan yokmuş gibi
 elim cebimde kalçamı seviyor
 gözün yüzüme bakıyor hep severken
 hayalinde yaşattığın öteki ben.

Ateşin de tahammül sınırı olmalı
 yağmur yeniden sever
 taş, ayakkabıya
 kızın neminin yanına
 yağmur olduğu için anlatmayı da isteyen.

Sen gelmeden
 kâğıttan kesilmiş elele bebekler gibi
 bütün üzüntülerim
 elimde uzarken.

BİRİ

Karım ağladığı zaman
uşakların susmasını söylüyormuş
hani ben, elini öperlerken
görüyorum ya aynaya baktığımda.

Otlar içirip karıma kızıma
sarıldıklarında, ben aynadan görüyorum ya
karım uyurken tapıyor uşaklar
yatağının yanında.

Bizler birlikte olduğumuzda
sırtımı dönünce, göremiyorum ne yaptıklarını.

Uşağım karımın önünde
alınını yere koyuyor sırtından
bir başka canlının üst kısmı uzuyormuş
karımın bir çocuk gibi sözünü dinleyen.

Böyle söylüyorlar, biliyorum karım
 bana yalvarıyor yerde, ama ben
 aynada birine sarıldığını görüyorum
 üzülüp seviyorum onu.

Sevgim onun vücudundan
 ağırlıkları kaldırıyor ve o hafifleyerek
 bana yaklaşabiliyor
 uşak yerdeki kanı görünce
 aynada ben onun ağladığını görüyorum.

Aynada uşak merdivenlerden iniyor
 bir postacının geldiğini görüyorum
 uşak evde kimsenin olmadığını söylüyor.

DÜNYA BANA AYNISINI ANLATACAK

1. baskı: Korsan Yayıncılık, 1995

Yokluğa Sınır Koyan

I.

Geldi işte
 Yokluğa sınır koyan
 Zarfını kapatan şimdi
 Dudaklarında tanımadığım ne varsa
 Siyah, kan gibi, ürküyorum
 Bana verilmeyecek hiçbir
 Geri alınmayacak –Duracak–
 Eski bir iz gibi
 Kapat onu şimdi, şimdi kapat
 Ya gözlerinle, ya ellerinle, ya dudaklarınla
 Yarın geri alınacak
 Benim olan ne varsa sen verdin
 Sen aldın geri.

II.

Evet kalbim duracak
 Bu iyiliği hiç unutmayacağım
 Tekrarlayacağım şansım varsa başkalarında
 Bugün verdiklerimi yarın geri alacağım
 Ellerimden uçacak hepsi kuş gibi
 Bana kalan sana kalanın aynısı
 Ya şimdi ya sonra kalbim duracak
 Gözlerim seni mi yitirdiklerini mi arayacak
 Sen beni hiç aramadın mı sevgili
 İşte geldin
 Adını söyle
 Beni bağısladığın gibi
 Bekliyorum senden
 Anlamsız sorularıma kızmayacaksın
 Beni hiç üzmeyeceksin
 Düşündüğüm düşlediğim herşey yanlış
 İsteklerim, arzularım herşeyim
 Bir çiçek gibi düğümlü, dağılacak
 Sararıp solacak benim isteklerim.

III.

Herkes tanımak bilmek istiyor seni
 Ben de istiyorum
 Nereye gizlendiysen
 Sabırla beklediysen
 Hâlâ kalbimde bir inat
 Seni tanımak için yaşamak için seni
 Gel paylaşalım bildiklerimizi, bilmediklerimizi
 Dudaklarım çünkü bütün bildiklerim gibi
 Dudakların senin can
 Ve ayrılmış benden
 Bana korkuyu öğretmek için yalnızca
 Yalnızlığı ve uzaklığıyla
 Sarsan, sarsan beni arzuları
 Benden gizledikleriyle
 Öğret ey sevgili öğret şimdi
 Kimsin sen
 Bana yaşattıklarınla
 Benden çaldıklarınla
 Yaşadım en güzel şeyleri
 İnsan değilim, sır değilim artık sana
 Artık beni inandırdın.

IV.

Gelmiyorsun
Herşey iste benden ama seni istemememi
Bırak da ben bileyim
Sesini duydum yüzünü görmesem de
Kasıklarım yaralandı senin nefesinle
Büyüledin beni karanlığı getirdin
Karanlığını götür sen yıldızlara
Ve ben onları tekrar görebileyim
Gelmiyorsun
Bilmiyorum ki nedir istediğin
Öldürüp terk mi ediyorsun beni
Senden uzağım diye
Avını aramayan bir avcı gibi
Gel işte nedir vereceğim
Ne verebilir insan sevdiğine
Bedeninden bir parça
Kalbindeki sevgi
Adını bile bilmiyorum
Huyunu, suyunu.

V.

Deniz derin sense daha hamsın
 Eğleniyorsun benimle
 Zamanımı yiyorsun
 Ben senin meyvanım şimdi elinde
 Yemeden ısırmadan önce seyrediyorsun
 Kalp yok mu sende kızaracak onun gibi
 Ayaklar altına alacak herşeyi
 Rüya yok mu sende benimle mutlu olacak
 Bense bir başka rüyadayım şimdi
 Bir başka hülyada
 Çıldırmadım ben acım tadılabilir
 Gözlerle bile, sense imreniyorsun sadece
 Eğleniyorsun benimle
 Rüyalarla mı yatacağım ben.

VI.

Ben bir hediyeğim, bir hatıra
 Hatıralardan kovma beni
 Sık sık hatırla
 Düşüncelerim tuzak benim
 Sen hiç düşmez misin tuzağa
 Yenilmez misin isteğe
 Yıldızlardan geldin yıldızlara mı gideceksin
 Hatırla ama seviştiğimizi
 Yüzünü görmeden
 Sanki inciler gibi yuvarlanıyorduk birbirimize
 Açılır açılmaz istiridyeler
 Kanlı damakları açacak bıçak
 Hangimizin ağzında kırıldı
 Şimdi atıldı artık bir kenara
 Bir akıntı bir boşluk
 Herşey yok olacak seninle benim gibi.

VII.

Niçin gelmiyorsun
 Geceler çoktan geçmedi mi
 Işıkları söndürmedim mi ben
 Sensiz ölmedim mi
 Beni bekletme şimdi
 Zamanı geldi sen de biliyorsun
 Hayallerim yıkıldı senin üzerine
 Gel de kaldırayım seni
 Bu gece n'olur gitme
 Vermediğim bir şey varsa bilmediğimdendir
 Öğret, fısılda kulağıma
 Hiç mi seni görmedim ben.

VIII.

Sana yalvardığım için sen değil misin beni tanıyan
 Kendine çeken beni
 Gözyaşlarımı seviyorum en çok sabrımı
 Bende yalnızca sana sunacak iki sandık hazine var
 Onlarsa dolmuyor ağzına kadar acı
 Laleler sunmak istersim sana siyah, sarı
 Senin sesini duyuyorum bazen herşeyden acı
 Bazen can kadar yakın aldanıyorum
 Hem iyiliğime hem kötülüğüme
 Dünya dönüyor eski anılar tekrar geliyor gözlerimin önüne
 Ne şimdi tanıyabiliyorum kendimi, ne acımı
 Şimdi tanıyabilsem kendimi, acı sabrımı
 Gözlerimdeki acı hazine kuruyor biraz sonra
 Biraz sonra doluyor tekrar
 Sabrımı tartmak isterdim acı sabrımı
 Gözyaşı saltanatını değil
 Tartmak isterdim geçen yılı
 Tanımak istediğim sensin geçen yıl değil.

IX.

Ney çalıyor kulaklarımda nağmeler
 Ayağı kalkıp dönüyorum
 Acılar soyuyor beni
 Anılar taş kesiyor
 Hem korkuyorum hem ağlıyorum çırılçıplak
 Kulaklarım çınlıyor karanlıkta yıldızlar gibi
 Ufacık bir çocuğum sanki hep
 Ağlayarak oynuyorum
 Affet beni sevgili diyorum affet
 Sensin beni taş kesecek
 Sensin benim dileklerimi sevecek
 Deli değilim, oynuyorum
 Ellerim deniz üzerinde rüzgâr, gidiyor
 Gidiyor deniz üzerinde rüzgâr
 Ayaklarımı kırıyor, belimi kıvırıyor
 Sanki senin ruhun
 Kıvırıyor bedenimi, seviyor, uçuruyor
 Ağlayan çıplak bir çocuğum oynuyorum
 Sanki ruhum bu acıyı çeken
 Sanki bedenim seni isteyen
 Sevgili dediğim affet beni
 Ney çalıyor kulaklarımda nağmeler
 Acılar soyuyor beni çırılçıplak kalıyorum
 Anılar taş kesiyor
 Seni mi istiyorum ağlayarak
 Dileklerim mi beni taş kesecek
 Boynumu eğmedim mi ben
 Şimdi seni mi davet ediyorum kollarıma
 Utanmadan, sıkılmadan
 Utanıyorum herşeyimden
 Ağlayarak
 Ney çalıyor kulaklarımda nağmeler
 Anladığım bir şey yok dünyada
 Arkama dönemiyorum.

Su Kundağı

Lâle Müldür'e

SU KUNDAĞI

Çizili bıraktığın göğü yönetmiyor gök
elinin düzeni çarpıyor
diliyorum ah güllerle çevirebilsem
beyaz, güzel bir atı.

Görmeyen gözlerin akıttığı hayal dolu suları
buz tuttu şiirlerin
sen bir ormana girdin
bırakabilirdik insanları.

Karanlık sularda sarı bir köpük
bir su zambağına dolandı, patladı
bir su kundağı, yangın
kedi gözlerindeki fosfor parladı
yerini aldı dünyada
bu senin gerçekleşen tek dileğin değil.

Yine böyle bir kıştı
bir büyü
su dağıtır gibi.
Kapatır yağmur bulutu gülün yüzünü
saklamak gençliğime düştü.

Barışmayı bekleyen bir konuk olacaksın
güneş senin de sırrını alacak
hatırladıklarımın ve düşündüklerimin ülkesi.

    

Adın ne senin
 adın ne
  nce ben sormuřtum
 burada hiç prens yok
 ilginç hiçbir şey yok
 galaksiler, yıldızlar
 ben en çok sizi sevdim
 gökyüzünden konuřmaya ne dersiniz
 ya kum fırtınalarına
 insanı k r ediyorlar
 Çöl fırtınası
 herşeyi kaplamadan durulmaz
 bana řans getir
 zorlu bir iř bařardık biz
 bir kum kertenkelesi gibi
  ıktık dünyaya
 temiz ve güzel
 Çölde su altından deęerlidir
 gerçekten güzelmiř su
  i eklerime hep su verirdim
 sense tuhaf bir yabancıya su veriyorsun
 herşeyin sonu bu
 kum, her taraf kum
 Çölde su bulunmaz
 kızgın çöl güneşi
 herhalde susuzluktan delirmiř olacağım
 tam orda palmiye ağaçları
 bir serap

lütfen gayret edin
 bir güzel kent görüyorum
 çölün başka oyunu
 terk edilmiş bir kent
 bir kuyu bulmuşsunuz
 bu kent kadar boş
 su kadar basit bir şey
 söyleyeyim mi size
 bütün bunlar bana çok ilginç geliyor
 gerçek bir göl
 ıslanmak kadar güzel
 artık beni inandırdın
 tüm insanlar yıldızlara bakar
 size ordan hep gülümseyeceğim
 siz de onlara gülümseyin
 sana güzel bir armağan vermek isterim
 insan neyi hayal ederse o gerçekleşir
 bu çöl çok soğuk
 nerdesin
 sana ileride neler
 neler anlatacağım.

Mayıs 1990

ALBERT SAMAIN VE YAZ SAATLERİ

Senin göz kamaştıran boynun
 ve rahibekâri bir yaka
 sen güzelin görünüşü
 akşamlarını hatırlatmaktadır
 debdebeli Floransa'nın
 çünkü ben çaldım bu dizeleri
 senin sevdiğinin getirdiği güllerden
 ölüm veren şeylerden
 ki bir cazibe vardır onlarda
 getir, daha getir, daha, daha
 gün batışında kadehler gibi solgun
 parkta yakın bir evde oturuyorsun
 sessizlik öyle hazin ki ağlamaklı oluyorum
 sulardan bir armonika gibi olmuş havuz
 misket şarabı parlamakta kadehte
 Floransa akşamlarını hatırlatıyor senin yüzün

firuze gökyüzü
 ziyafet kadehlerinde
 bir frenküzümü düşü
 çiçekler kadifeler içinde uykuda
 havaya bu boğucu kokuları
 sağır bahçeler ruhlarından saçmaktalar
 renk renk somakilerde sular ağlamaktalar
 çünkü ben çaldım bu dizeleri
 havuzlar içinde hep bu ağlayışlar var
 bir tek yaprak gölgesi bile kımıldamıyor
 yaz gecesi bu hatırla sevgilim
 yalnız yüksek bir meşalenin alevinde
 benim dudaklarım kıpkırmızı parlıyor
 ve sen yolunu değiştiriyorsun
 bütün kapallılığı ve bütün sertliğiyle
 yerini değiştirir gibi
 bir mezarın başında bir ölüm vazosunun...

Yeşil gözlerin ey sevgilim
 kokulu gölgede görüyor rüyasını
 ben ona bakıp çalayım diye bu şiiri
 gönüllere zalim işkencelerin
 ve burnunu kapatmış kokluyorsun
 kokuların boğuculuğu içinde
 kanlı imparator şenliklerini.

Gözbebeklerin vuruyor, düşüncede
 bir yasemin dalı üstünde.
 Susuyorsun... Bu mağrur sessizliğin karşısında
 ve ben senin ruhundaki, kalbindeki, hislerindeki
 asla elde edilmez bilmem nasıl bir şeyi
 hep boşuna arıyorum.

Çiçek yaprakları yağıyor.
 Seni gözlerimle anlayabiliyorum, onunla sahibim sana
 ve gözlerim muhtaç ağlamaya.

Güller ölüyor, birer birer ve hepsi
 ben bir şey demiyorum.
 Aşk ağır – Ruhum yorgun...
 Nedir sevgilim ikimizin üstünden
 geçen bu sessizliğin kanadı?

Ocak, 1989

GUILLEVIÇ VE LEOPAR YATAĞI

Hayale dalıyorum beni okşadıkça ellerin.
 Yanına uzanıyorum okşandıkça.
 Ağaçlardan yapraklar dökülüyor üstümüze.
 Kuşlar damlalar düşürüyorlar uçarken ağaçlardan.
 Uçurumun kenarında yalnızlığın bayrağı uçuşuyor.
 Uykumun kenarında duruyorum.
 Uykumun kanadında bir erkek benden dökülen yapraklara
 bakıyor.
 Anılarımın arasına geriyorsun ağını çitirdayan yapraklarla
 uyaniyorum.
 Uçurumun kenarında uyuyorum.
 Bir ateş yakıyorlar bir araya toplayıp yaprakları.
 Çok uzun zaman uyumuş bir gölge yine onların arasında
 olacak diyorum.
 Külden uysal olmayı ummuyor kimse ama uslu duruyor.
 İçimde birikiyor küller artık istemiyorum bu sessizlik temeli.
 Çalıntı bir dize alıp avımın üstünde ebedilik ilgisiz koyuyor
 beni.
 Ne denizi ne gelgiti istiyorum.

Yalnızlığın bayrağı yüzümü örtüyor uçurumun kenarına
kadar geldim.

Bayrak uçurumun kenarında kuş gibi bir şey özlüyor.

Gece boyunca yağmurun yağdığını unutuyorum.

Uyku içinde ırmaklar buluyordum ben okyanuslara açılan.

Palmiyeler, hurma ağaçları, dev kertenkeleler...

Sonra bir sabah uyanıyorum.

Üzerine basılan salyangoz gibi düzelsin istiyorsun herşey.

Beklememek için neden o kadar çok ki bir yosun gibi
azalıyor zaman.

Yapraklar dökülüyor üstelik ben yıkanıyorum.

Bir erkek benden dökülen yapraklara bakıyor.

Burası onun, bu leopar yatağı.

Hiç kirlenmemeli, ıslanmamalı, solmamalı diye düşünüyor
insan.

Taşımak zor eski bir boşluğu, hayali yıkılmamışsa.

Ve senin boşluğun kırılmasıysa rüyaların.

Eski uyanışları başka bir uca koy.

Burada ne olup bitiyorsa bu leopar yatağında.

Ancak senin çığlığının önüne bir engel çıkar güneş gibi.

Bense bağırarak gelirim senin beklediğini düşünmeden.

Uykumun kanadından bütün ağırlıkları atarak gidiyorum
leopar yatağından.

Gözyaşıyla sadeleştiriyorum dünyayı.

Uçurumun kenarından bırakıyorum kendimi size.

Yalnızlığın bayrağı şaşıyor gözyaşıyla sadeleştiği için.

Onu şaşırtmayı hiç düşünmüyorum, kayalara tutunuyorum
kayalara

çarpıyorum tekrar tekrar.

Bir gözyaşı denizinde değil miyim.
 Öcümden daha yüksek bir gelecek istiyorum.
 Ağladığım için yaşamak istediğimi düşünüyorlar.
 Leopar yatağını kirlettiğim için ölmek istediğimi
 düşünüyorlar.
 Bunu ben de düşünmüyorum.

Yağmurlar hiç durmadan yağıyor yalnızlığım değişiyor ama
 delinmiyor.
 Yeniden dönmek gerekiyor kalanın yanına şarkı söylemek için.
 Yaz aldatmasın seni herşey yine bölünecek.
 Uyurken dökülen yapraklar uyandığımızda dallarında
 duracak.
 Dallarında duran yapraklar uyandığımızda dökülecek.
 Yaz aldatmasın seni herşey yine bölünecek.
 Bir hayal kaldırıyor yerden bütün kollarını.

Ocak, 1990

KOZA

Hava
suyun ve ateşin içinde
ve yıldızda.

Sırtımdan fırlatıp atacağım
belli belirsiz bir zayıflık
yusufçuk kanatları gibi

Mineli ve ışıklı kırlar gibi
ölmüş duygularla besleneceğim bir süre daha
koca ören bir krizalit gibi.

Bir ağın içindeki ölü ağırlık
balıkçıyı ürküten.
Belki çekmedi, çekemedi o avı
bıraktı ağını denize.

Bir belirti
bir hava kabarcığı olsun vermeyen
giderek ürküten karanlık su.

Suyu derinleştiren benim içinde oluşum
belki de
giysiler içinde
çözemeyeceğim kadar sihirli bir sır.

ESKİ GÜZELLİK

Büyük bir ayçiçeğinin ortasından
bana bakıyorsun
dilimin hep sana çalmasından
üzerinde döndürdüğüm scarabeid
sana uçuruyor bu sabah.

Bir düş dünyasının ortasında
ne kadar eski gelse de o büyülü dönüş
bir yolda
aynı yana yıkıyor ikimizi
dilimin hep sana çalmasından anlıyorum
senin kralın da duyularının bağı
elleriyle çözdüğünde
bulmuştu labirent tuzağını.

Boynum kendi kralımın korkusunu çekiyor
bir labirent tuzağında
sen biliyorsun
benim kralım da duyularımın bağı
elleriyle çözdüğünde
kurmuştu bu piramit mezarı.

Büyük bir ayçiçeği var
bir düş dünyasının ortasında
üzerinde senin olduğunu biliyorum
ve kanatların olduğunu
her sabah.

KIŞ ARKADAŞI

Gitme üzerilerine
sana çok sonra verdiklerim
karşılar önce
geçemezsen.

Sonraki sevgim
karşılıksız sevgim
koruyor onları
karşılıksız sevgim
bir dine giriyor.

Büyü ve din
sana öğüdüm şimdi
bana verdikleri gibi
dinle.

Kelimeler esrarlı bir ülkede
soğuğa karşı
rom içiyorlar
karşılıksız bırakma.

Karşılıksız arama
kaybettiklerini
yabancı bir ülkedesin.

Yaz ortasında
kar yağıyor
göremeyenleri öldüren
onların nefretini büyüten.

Sus sevgilim
dışarıda kar yağıyor
yalnız görünen bir kar
hiçbir şeye dokunmayan.

Kış arkadaşı
kiraz çiçekleri aramaya
gitti
ğinden beri
bu böyle.

Neyi değiştirebilir
uzaktaki ağaç
sus sevgilim

Unutmaya başlamadan önce
bir absent içiyorum
kelimeler soğuğa karşı
rom içiyorlar.

Kiraz çiçekleri aramaya gitti
ğinden beri
bu böyle
sus sevgilim.

Ağustos, 1988

Vaftiz Tepsisi

VAFTİZ TEPSİSİ

Atkestaneleri toplardım eskiden
biliyordum, yuvarladım kırlarda
onları durduran oyukları
çıkıntıları.

Kesilmiş bir limon yarısı küflenirken
beyaz bir çizgi oluşturur kenarında
meleklerin elele tutuşması.

Bir salyangoz kabuğu içine
yerleştirilmek için zorlanan yağmur
içinde kırlar meleği yetiştirmek için.

Karanlık bir salona girerken biz
bir ışık hafifçe elini gezdiriyor arkada
fosforlu kalemle çizilmiş
aşk resimleri var her yönde.

O uyuyan çocuk benim malik olmamış
eski çağlara ait bir çiçek duruyor
elinde tuttuğu iki kitabın arasında.

Taban kenarı olmayan bir üçgen çiziyor
eski çiçeğe bakışlarımız
eski çiçek uçalı zorlamayı iletiyor
çiçekli muma ki (devriliyor)
kuş ayaklarıyla kazınmış.

Sen fark edeceksin diye
boşlukta çizilen çizgilerin garipliğini
sesin geldiği yöne dönüp bakmıyorum. (Sonra)
daha garip bir şeye dikkat etmeni istiyorum sanki
teşekkür edercesine muma üzerinden atlıyorum.

(Atkestaneleri, küflenmiş limon, renkli taşlar,
soğumuş sular, kuru bir yaprak, yanık bir kibrit,
birkaç parlayan nesne, saydam bir kap,
salyangoz, sönük bir mum...)

Sen gidince uyanıyor o çocuk:
işte bu vaftiz tepsisini hazırlamıştım diyorum
bir şiir daha yazacağız, varlığımız arınmadan.

1988

ŞANSIM

Ben korkumu haykırırdım çekilen nesneden sonra
gölgeler yere yıkılırken
(Bir uçak kalkardı gün geçerdi gölgenin altına
bir kız eteklerini saçıp otururdu.)

Hiç değişmez yana çekilen yolda
aynı söz bu sefer erken doğar
geç kalır, ayrı kalmaz yaşayan yağan kardan
(Olup da olmayan şeyleri görmeye gittim
kayıp olup bir köşede bana da yer ayırın
demeye getirdim bunu, bu gidiş yetti

Tamam, yıkılmak uzaktakine, bitti
gözüm görmeyeli eski puantiyeler genişledi
yuttu, şimdi kır çiçeklerine haber var
olduğunda)

Aynı şeyleri söyleyin bana
şansı yok dediler benim için
Kaçıncı gelişin dünyaya?
Düşündüm, yalnızca yolları örten çığlıklarım oldu
dünya değişmiş olmazdı ya.

BİLEŞKE

Kardeşin bir bir hatırlar Yunus'u
kokusu havada alçalan çiçekler gibi
kuru havada nem yağmur ateşi
çıkart Yunus'un gözlerinde de.

Ateş yığınınu vermek her mevsim isimleriyle
yeşil mevsim kırmızı mevsim
hep anlamak için yokturlar
çoğu şeyi bulmaları için vardık.

Yürek temizliğinde, yürek imparator
çarpıntısıyla bilgisiz ateş arasında
iki bileşke –
Havada kokusu alçalan çiçekler gibi
Erişmek bilmeyen, upuzun.

ÇANLAR

Çanlar çalıyor çanlar
kanat başlarının soğanları ağır içinde
gün beyazladıkça küçülüyorlar
tıpkı kadınlar sevgisi.

Harelenip halkalanan sütunlara bak.

Sütunlara bak, sütunların tavanla birleştiği yere
gün ağardığında
yeni çıkmaya başlayan kanatlar gibi
erkekler sevgisi gibidir.

Vücuttan ağır çanlar
çanlar çalıyor.

İşte bir çarpma yakalama anı
ayırt edebilmek için içindeki ağış
adını kiliselerle birlikte geçiyor
çanlar.

Çok yükseklerle kaldırıyor
tavanlar kapıları
daha erken gidilecek bir yer yok
rüyalara yerleştirmek için sahipsiz ölüleri
insanları mezarlara kapatıyorlar.

Çanlar çalıyor çanlar
bütün pencereleri kapat
doğudaki kiliselerde kalsın benimle
bağışlanan hayatlar.

Bugün bu dünyaya geldim
içimde bıraktığı şeyleri olan geceden
vermek için çağrısını beklediğim
çanlar.

Çanlar çalıyor çanlar
kuşlarla doluymuş hayatım
kayboluşumla çağrısına yön veremediğim
çanları çalıyorum yeniden.

Mayıs, 1998

ISIRGANOTU

Küçük bir aşk ikonu diledim
ellerimi görmek için kıvrıldığı yerde
alıp başımı gidemezdim
beni durdurdular böyle.

Ellerimde hiçbir şey tutmuyordum
ayağımla gülü büktüğüm yerde
üşünmeyen bir yaz düşündüm
ellerimi birleştirmemi istedin
gözlerimi çevirmemi senden.

Küçük bir aşkın önemini düşündüm
bir japonşemsiyesi, o tatlı ayakkabılarla
bazen göze alış gibi düşünceleri
şişman, bukleli.

Isırganotlarını süzen gözleriyle
bir ejder ve St. George arardı
ya da bir kurt, bana gelirken
bir aşktan önce istedikleri.

Elimde bir japon ağacı büyümekte
bilirsiniz oyuncak bebek gibi
küçük bir aşk ikonu diledim
küçük bir aşk ikonu önce.

İstendiğinde sessiz dilsiz gece
küçük bir aşk ikonu
küçük bir aşk ikonu önce.

YAĞMUR

Uykuya, suya, sabaha
kıpırdama ki
başlar belki güzelliğınle
sevgınle, bir daha.

Üşürsün arasında.

Sınırdadır bir meyve
gece korkuyla ilerler
o yoldan geçer gölge
akşam akar çağırır sese.

Uzaktakiler gemi mi
içimde iyilikler
ben bomboş.

Yağmur yağıyor
pencereden görüyorum
umursamadan pencerelerde.

TAVUSKUŞU SÜRÜNMESİ BOZKIRA

Tavuskuşu sürünmesi bozkıra
O kaç kez balık ağzın
Çocukken bacaklarını yırtan
Cennet istilas.

Yaşlı kuş gücün sonunda
İçinin göğü müdür uzatan yolu
Şehre gelindiğinde kırlangıçlar
Unutun duvar çarpmalarını.

Kışın vücut kalınlığı niçin serçe
Dikene takılı çekiştirmeler
Avdayken solungaç
Ağın parçalanıp geceye dağılması.

Farenin kuşu yalaması
İçi başka dışı başka kanatlar
Kapat
Kuşa bakarak avuçlaması
Yarattım sanılanın eskisi oysa.

Ama bu kez
Bir öpücük
Hatırlatmaktan başka
Herkesi haklı kaldığını.

ERDEN NEHRİ

Senin suyunda yıkanmak
yüzünle saçının arasında
bir el olmalı.

1982

TESTİ

Gecikenleri toplar, götürür ölüm
ama erkenden götürür, kimse yetişemez de onlara
ilk basamağa doğru uçan kuşlar
koruyor, ağlayarak dövüşen yağmurlar bizi
sana ait dönüşler oluyor, yalnızlığın çekimlerinde.

Bir tırtıl gibi üzerinden yağmurlar akıyor
boğumlu imdatlar vuruyor dalgaları kıyıya
yürürken, boğazına
yüzeye çıkan ölüm eldivenlerini takar, yüzer
insanlara söylediğin sözlerin derinliğinde.

Kalbim kırık değil cambaz çanları çeviriyor ağzında
nasıl eğriyse göz doğrular gibi, benim payıma
kuyruğu arzulamakta kırık dal –Uyanıp ağlayan–
düşünü anlatıyor dudaktan göze akan harf.

Ben, omuzbaşlarında görürüm kurtuluşumu
ama bilemem ne olduğunu testide omuz başlarının
çünkü benzemez duvarı dünya duvarına.
Ağlayarak dövüşen yağmurlar ikincisine
bir tırtıl gibi akarsa testinin üzerinden
boğulur imdat isteyen.

1987

SU PERİLERİ

İstemiyorum aramayı eski zaman eksiklerini.
Ama biliyorum yürek uzak bir yerde atılır ancak,
hissedildiğinde. Gök bilginlerin ötesinde
bir tepki için sabırsızlanmadan
kıyılarla, çiçeklerle, yıldızlı gecelerle.

Çiçeklerin çiçeklerine gereksinip yeniden
düşeriz biz bir tanrı evine
bilginlerin büyüğü bozulamayan.
Ve yıldızların dünyasında başka bir yoldan
gecikmesiz gidişidir dünyanın
ozanların kayığına.
Sizler bilirsiniz, dünyanın yalnızlığına
sığınmış, içrek tanrılar.

1987

SU

Su kaynar
bulut hastalara gelir konar
su çoğalır.

Eski bir kaynak bilirim
eski bir yangında.

Bitkinin yalnızca kökleri kalır
teslim olursun karanlığa.

1985

KUĞU

Alnında küçük bir mumla
beni dünyadan alıp götürecekt
kuğu geldi artık
bana kalplerin anahtarını vermişti
artık düşünmek bile istemiyorum
kaybolacak şeylerin değerini.

Son çağrını ver
sesini onda dirilt
açıcı olana ait tomurcuk beyin
güz mevsimine
alnında küçük bir mumla giren kuğu.

Yakılmış küçük bir mumla
kitapların, resimlerin, ilgilerin
arasından geçen
bana gizlenme şansı ver
bu arada.

İçinden geçmek istediğin ruha, bedene
sen aykırı gelecek yalnızlığı ver
geçip gidişinin bıraktığı izler
boyalı kuşlar
gerçekliğinden kuşkuya düşüren beni.

Solmuş
madonna resimleri
yüklenmiş
yok etmeye götüren.

Alnında küçük bir mumla bir kuğu
beni istediği yere götüren
şiiri değil artık cesareti
bana güç veren.

Simge ormanından
sütun ormanından çölün
geçirip şiiri
bana geldikleri yer
benim çok yakınımıdaydı
her sefer.

Nisan, 1989

Dünya Bana Aynısını Anlatacak
Deniz Bilgin'e

ÇOCUKLUK

Güneşle örülüyor su ve gökte ölüyor.
 Bütün rahibeler iskeletimin içine saklandı.
 Sessiz kiliselerde dolaşıyorum.
 Çocukluğumu arıyorum bir adak mumunda.
 Rüyalardan ürkerek geçiyor hayatım.
 Kapılar titriyor açık bırakıldıkları yerde.
 Yabancı olduğumuz sesle şarkı söylüyor kadınlar.
 Gözkapakları arkasına saklanıyorlar leylakların.
 Unutmak isteğiyle dolu olduğum karınca yuvaları.
 Hiçbir yere sürtünmüyor şimşekler içimde.
 Yalnızca bir yağmur yağıyor çifte güneşte.
 Şarkı söylememi istiyorlar hastaysa sevgilim.
 Masal kitaplarını açık unuttuğum için uzuyor gözlerim.
 Güzel yaprakları gibi ormanların.
 Sabırlı olan çılgınlıktan çökmekte.
 Gölse hüznün gözlerini ellerinden aktığı için
 Ilık yastıklarla dua ederek dağıttı ince bedenlere.
 Ve çocukluk saklandı üzerinde.
 Şimdi güz adımlarını duyuyor gözlerim.
 Masanın üzerinde duran ekmekte ılık ve sessiz bir ışıldama.
 Ama nerede yalnız bir adam görsem
 Yaprakları büyüten bir bayrak gibi
 Ölümü kuşkularından arındırıyorum ve kırmızı akşam
 oluyor.

Bir çalgı çalıyor içeride çocuk sessizce oturup
 Kanlı bir serinliğe dökülüyor ağaçlardan ısıklı kuşları.

GÖZLER

Gözden duvarlar yol boyu iki yanda
 Kesilmiş el sıkışan eller bileklerinden
 Yollar boyu dizilmiş
 Hep aynı eller
 Ve bir kuğu
 Gagasını bir kadın terliğinin ucuna
 Sokmuş
 Hep eksik eller ya da
 Bitkilere eklenmiş, bağlanmış
 İnsan iskeletlerinden parçalar
 Yine gözler, yine gözler
 Yeniden dünyayı bildiren
 Ve her yerimiz göz ve sistem.

1986

TESELLİ

Beklediğim teselli yüzü örtük, gizli birinin okşamaları, sevmeleri gibidir. Hiç kaldıramayacağım bu peçenin ardındaki insana yönelen tüm duygularımla gelecekte nefret etmek! Şu andan, şimdiden, tesellisinden, sevgisinden de zararlı çıkmak. En ufak sevinç, tadımlık bir mutlulukla yiteceğini bildiğim o insan! En zor zamanımda tesellisiyle tekrar gelecek, tekrar sevilecek ve tekrar yitirilecek ondan başkası değildir. O bir tesellidir en nihayet. Onu hep başucumda istiyorum. Onu hep, hep tadımlık mutluluklar yüzünden kaybediyorum. Tesellinin başka bir anlamı olsaydı keşke.

Ocak, 1991

DERTLERİM

Ağaçlarda salkımsaçak aslanlar oturuyor, uzamış, yatıyor. Ağaçlar esrarengiz olaylar geçirmiş gibi kıvrım kıvrım. Böyle giderken birden şöyle gidiyor dallar. Ve ben dertlerime bakıyorum. Önden, yandan. Her biri erkek ya da dişi aslan olan. İhtiyarlarına, gençlerine, boyunlarına, kulaklarına, daha iyi tanımak için. İşte şimdi karşımdalar.

Aslanlara dertlerimmiş gibi bakıyorum. Şu elini yalayan hangi derdim acaba? Cüzdanıma gitmeyen elim mi? Şu uyumuş derdim hangi rüyayı görüyor acaba? Neden dertlerim böyle yüksek yerlerde dinlenmeyi seviyorlar? Size soruyorum aslanlarım? Niçin öyle uzanıp yatıyorsunuz? Aynı benim dertlerim gibi?

Biri senin gibi yatıyor, öteki arkadaşın gibi başucunda. Bense suda ölü. Ne düşündüyseniz gidip onu alıyorsunuz sudan çekerek çıkarıyorsunuz. Yemeden oynuyorsunuz. Toz duman içinde.

KÂĞIT KAYIK

Ayaklarımın ucundan ilerleyen iplikten ırmağa bakıyorum. İçinde kâğıttan bir kayık görüyorum. Hemen tozu toprağı toplayıp ırmağın önünü kapatıyorum. Su sızacağı an tekrar topladığım taşları diziyorum. Su sızsa da hayli miktar su birikmiş oluyor. Kâğıttan kayık gelip buradaki sete çarpıyor ve yan dönüyor –temas, sürtünme– Bir kitabı bitirdikten sonra dinlenmek için okunan başka bir kitap gibi aralarında buna benzer bir ilişki başlıyor; setle kayığın arasında. Bunu seyrediyorum. Tatlı yorgunluğa benzer bir şeyler var kayıkla set arasında ve siyahlaşmış bu iplikten ırmakta. (Niyetim hep bu hayale dalmak değil.)

Biriken sular seti deliyor ve kayık setin üzerinden kayarak yoluna yan devam ediyor. Önceki anlattıklarım ile yani kaybolanlarla giden kayık arasındayım. Yıkılmış, delinmiş bir setim demek isterdim fakat ben iki olayın kendisiyim. Çünkü şimdi olanları burada bırakıp başka bir yere gidiyorum. Başka bir şey de anlatmamalıyım, anlatmayacağım demek isterdim fakat gittiğim yer ıssız bir çöl. Yine de ben bunu mu anlatacağım diye bir korku, çekingenlik var içimde. Belki ferahlarım belki ıssızlık, çekingenlik beni kendime getirir. Belli ki Tanrı'ya yalvarmaya başlayacağım tekrar oraya geri dönüp. Niçin bir ıssızlıkta çekingenlik içinde hapsolüp kederime de siyah giysiler ısmarlayacağım. Evet geri dönüp Tanrı'ya yalvarmam gerek. Yalvarmalıyım ki beni benden koparan iki olay; sete takılmış kâğıt kayık ve seti aşmış yan giden kâğıt kayık bir araya gelsinler. İçimi Tanrı sevgisi ve inancıyla doldurmalıyım ki geçmişte yokolmuşla gelecekte kaybolan hiç değilse içimin acısıyla birleşsinler. Kayıp ne olursa olsun. Burada yazdığım gibi bir küçük kâğıt hikâyesi olsa bile. Çünkü gözlerim gerçeği gizlerken kafam gerçeğin mahkemesinde yargılanıyor. Sonra gözlerim açılmış kaç para eder.

Yitirdiğim şey için üzülmemem gerek. Sonra daha fazlasını kazanacağıma inanıyorum. Hiç değilse nerede yarıda kaldığımı biliyorum. Devamı gelmezse gelmesin. Geçmişe sık sık dönülürse dönülsün. Sen de biliyorsun ki geçmişteki kayıp kazançtır. Yeter ki orada kalmasını sağla. Onun bakımını üzerine alma. Bir saman çöpü bile olsa o. Yeri orası olsun. Ne daha geri ne daha ileri. Sen herkes adına bunu yapıyorsun.

Tanrım, aynı yerdeyim. Şartlar ne olursa olsun. Kendimi nasıl hissedersen hissedeyim, eşi, benzeri olmayan şimdiki zaman içindeyim. Beni sarsmıyor bu. Buna alışma, karşı koyma, direnç ya da umut besleme, hayalkurma sayfaları ekliyorum. İçimden, benliğimden kopup gelen sayfalar. İçi yazılmamış, derin bir anlamı olan.

Kendimi çoktan yitirdim. Varolduğumu biliyorum. Varolmak alay konusu edilse bile hiçbir dirençle karşılaşmayacak kadar seviliyor içimde, benim tarafımdan. Varlığımın tek eksiği içinde yaşayabiliyorum bütün arzuladıklarımı; içimi boydan boya geçen huzurun içindeki durumum; sonsuz bir barışı tatmak gibi şimdi. Yarın kokusu çıkacak.

Ocak, 1991

VAROLMAK

Varolmak mı? Zaman ve mekânla bağılı olmamaktır.
 Aynı anda üç – dört – beş farklı yerde bulunabilmektir.
 Dostlarımızın ikisi bizi o gün Hindistan'da
 gördüklerini söylerken üçü Japonya'da, biri
 İstanbul'da, diğer ikisinin ise Selanik'te gördüklerini
 iddia etmeleridir. Varolmak budur.

Bir çocuk: Ben kuşum!

Aynı çocuk: Ben oraya oturamam!

Aynı çocuk: Baba beraber oturalım!

Ben: Varolduğuma inanmıyorum.

SÖYLENMİŞ SÖZLER

Eğer geçmiş daha önce onun üzerine bir öykü yansıtmıyorsa
şimdiki an geleceklerle dopdolu olacaktı.

Sen de böyle düşünüyor musun Andre. Kırık burnumun
röntgen filmine bakıyorum ölümün ışıksal görüntüsünü
ortaya koyuyor.

Ölümler için çiçekler artık açmayacak Andre.

Yakıcı dersler noksansızdı o gece.

Herşey yokolmadı ama herşeyin yokolup gittiğini hissettim.
Yüzünün yaydığı ışık Andre.

Olağanüstü bir korku dolaştı sevgilim, düşünen
çekirdeklerim. Durmadan kitap okunan savaş yıllarım
benim, inançla dua edilen yıllarım.

Kurtarıcım; Zeka ışığının bütün tayfı.

Ruhum can çekişmesiyle çelişik garip bir ışıkla aydınlatarak
renklerini senin üzerine yaydı. Geçmiş aşkların belgeleri
dikenli tellerden kurtaracaktı beni. Öyküler aldatmayacak,
ruhum bir anda bütün bildiği ezgileri hatırlayacak, en
gülünç kehanetleri ciddiye alacaktı.

Ruhum sığınacak bir yer, ipuçları, avuntu arıyordu
anılarda, geçmiş edimlerde, dedelerin davranışlarında ve
bütün bunlar yürek darlığının bilinen belirtileri, gerçekten
kabusa doğru koşan sonra gene kabustan gerçeğe dönen
kapana tutulmuş bir fare gibi ne yapacağını şaşırmış bir
beynin düzensiz girişimleriydi.

Güç bela galip gelmiş bulunan, son derece hırpalanmış,

kendi yarattığı düşlerin sorumlusu bir insan var. Hayal kırıklığına uğramış, yenilmiş, bir sürü yanlışla boğulmuş gerçek var. Kedinin fareyle oynadığı gibi benimle oynayan akıl hastalığı. Zekamı nerede kullanacağımı bilmiyorum artık. Gemi o kadar kuvvetli sallandı ki en sağlamca asılmış bulunan lambalar bile sonunda devrildiler.

Pek çok acı yokoldu ama bazıları hâlâ duruyor. Benim beynimden senin beynine doğru uzanan karşılıklı konuşmalar içinde. Psikanalistlerin karanlık ve trajik kuklaları biçiminde karşıma çıkmadı Şeytan. Bu acı yalnız dramatik değil aynı zamanda metafizik niteliğiyle hâlâ karşımda durmakta.

Yaşamımın gerçek sahnesinde gökten inmiş hakikate güvenle bakıyorum.

En son duyulan çılgılığım neydi benim. Hiç durmadan Mutluluk peşinde koşuyorum ama nedir bu mutluluk. Sevgi yüklü parolaların belirlediği tepkilerim.

Kutsalın yerini tutan şiirim benim. Sen gören kişim. Görmenin ödülü olarak elinde orijinalle – ilksel – masumluğun yeniden ele geçirilmiş sırrını tutuyorsun. Galiba mucize elimin altındaydı.

Bilinçaltının, düşün, hayal gücünün uzun zamandır gerilere itilmiş bulunan güçlerini serbest bırakarak kendimi değiştirmeyi başaracak gibiydim. Suçsuzluk, neşe, özgürlük bunlar benden uzaktı.

Daha fazla yanılmak mümkünmüş gibi yanılmaktan korkmak. Kendimi hayal gücüne bırakmak Andre. Hayal gücü nerde kötü olmaya başlıyor ve zihnin güvenliği nerde bitiyor. Hayal gücü kurbanıyım ben Andre.

BÜTÜN ÖMRÜNÜ DELİLERİN İTİRAFLARINI
DİNLEMENLE GEÇİREBİLECEĞİNİ SÖYLE ANDRE O GÜZEL ELLE-
RİNİ SAÇLARIMDA DOLAŞTIR. DELİLER KILI KIRK YARARCASINA
DÜRÜST İNSANLARDIR VE
ONLARIN SUÇSUZLUĞU BİR SENDE VAR.

Bir kafesin içinde dönüp duruyorum ve beni oradan çıkarmak
gittikçe güçleşiyor.

Dünya öylesine geniş ve öylesine kıvrımlarla doludur ki onu
Kendisine ihanet etmeyecek bir ışıkla aydınlatabilmek için /
Andre!

Uçan atlarımızdan biri kıkırdadığı zaman hemen başka bir
kanatlı ata atlayıveririz ve o zaman ruhlarımızla en son
kıyıya kolu kanadı kırılmış olarak gitmekten kurtuluruz.

BU NE GARİP YAKINLIK ANDRE GEÇMİŞ ÜZERİNE
DEĞİL GELECEK ÜZERİNE DAYANIYOR.
BİZ BİRBİRİMİZİN GÖZÜNDE YOLLAR ÜZERİNDE
AYNI BULUŞMA NOKTASINA VARMAK İÇİN DİDİNEN GEZGİNLER
OLALIM.

Beni dünyanın çatırtıları karanlık yollara saldı yarının
doğrusunu yarat Andre. Hiçbir şey gözükmüyor ufukta. Sen
ve ben doğrunun ancak bir parçasını elimizde tutuyoruz.
Kendimi kabul ettirecek apaçık kanıtlardan yoksunum. O gece
de yoksundum Andre.

Ayrıla ayrıla öyle bir yere geldik ki artık neredeyse aynı
amaca yöneldiğimizi göremiyoruz. Aklın işleyişi kararsızdır
Andre ama eğer aynı yıldıza ulaşmak için çırpınıp
duruyorsak düşünce olarak bu adama saygı göstermelisin.
Ben yanılgıdan yanılgıya düştüm ateşe gidecek yolu keşfettim
Andre.

Sen insanı onu ezen şeyle karşılaştığı yerde yeniden bulmak iste Andre.

Yalnızlığın sonsuzluğu da ordular kadar düş yıkıcıdır.

Benim yaşantım ışık volkanları üzerinde uçuşan bir zihindir.

Neden hiç değil de varolan var Andre.

Yeryüzüne bırakılıvermiş, atılıvermiş olan varlığım

yalnızlığından, kaygısından ortaya ne çıkaracak.

Çektiğim acılara değecek mi? Son için bir varlığım ben.

Benim son için varlığım sensin Andre.

Kaçamaksız gizlemesiz ölüm için varlıksın Andre.

Bunalımım uykuya çekildi soluğum titreşiyor gerçeklik içinde.

O neden kendini esirgemedi veriyor Andre.

Ben uzun bir unutulmuşluğun derinliğinden çıktım

benden daha sahici olanı seyrettiğim bir aynasın sen

Yüreğimin derinliklerinde kaygılı bir sessin karşı çıkan.

Ölüm; Bu güzel tehlikeye atılmak istiyorum artık.

Ağustos 1990

Bir Sirk Tayı

BİR SİRK TAYI

Düşüncenin içinden o yıldız çağlardan, zamanlardan geçerek gelmiş alnıma yerleşmişti. Şimdi hayatımı izliyordu. Hayatları, insanları, acıları, sevinçleri paylaşıyordu. Benim bir parçam olmuştu. Beni başka taylardan ayıran, çeken, içine kapatan. Issız ve yalnız bırakan. Yalnızca içinde bulunduğum sirkte gösterebiliyordum gücümü, o yuvarlak sahnede. Dans yeteneğim insanlarla benim aramda bir bağ kuruyordu. O zaman insanlar alnımdaki yıldızı görüyorlar benim yalnız bir tay olduğumu unutuyorlardı. O yuvarlak sahnede alnında yıldız taşıyan neredeyse yalnızca ben vardım.

Özel bir zaman ve özel bir yer ayırdı bana insanlar. Ama başka zaman yoktum. Varolmuyordum bir tay olarak. Kimse bana bir ata davranır gibi davranmıyordu. Hiçbir çocuk yoktu benimle oynayan. Hiç koşamıyordum çimenler üzerinde. Tekerlekli bir kafes içinde o kasabadan ötekine durmadan geziyorduk. O zaman alnımdaki yıldız beni içine alıyordu. Ben ona o bana kapanıyorduk. Dev bir kitle dev bir ışık oluşturuyorduk. Sonra yalnızlığın, ıssızlığın genişleyen evreninde, bitimsiz süreklilikte bir yörünge yarattık kendimize. Duygularımıza sınır koymuyorduk. Duygulara sınır koyulmadığında sonunda düşüncelere dönüşüyorlardı.

Düşünceler sınırsız olduklarında sonsuzda duygulara dönüşüyorlardı. Sonra bir taş gibi katılaştı ışığımız. Yalnızca bir ışık değildik artık, bir kitleydik. Arzularımız, acılarımız, isteklerimiz katılaşmış, mayalaşmıştı. O tekerlekli kafesin içinde yarattığımız bu yörünge ve alnımdaki yıldız: Güvenli Gelecek.

Ben ve yıldızım gizli bir çekimin bizi yönetmesine hiç karşı koymadık. O gizli bağla aramızda değişmez uzaklık. Ona muhtaç oluşumuz yüzünden şimdi bile kurcalamadığımız gizli çekim. Böylece duyduğumuz saygı ve çekingenlik bize yardımcı olan tek şeydi. Bize bir hareket, yolculuk şansı tanıyan.

Yalnızca bizim bildiğimiz bir yaşam, bir dönüş.

Yalnızlığımız böylece avunabiliyordu. Bu avuntuda değişimleri, mevsimleri, acıları tekrar tekrar yaşayabiliyorduk, görebiliyorduk. Her tekrar bir avuntuydu. Bir damla, bir kırıntı. Kuru dalda bir kuş gibi yoksulluk içinde duyumsal güzellikleri andırıyorduk. Yalnızlığımızda tekrar etmek istediğimiz ne varsa bir masal gibi yeniden yeniden keşfediyorduk. Yeniden bunu anlatıyorduk birbirimize. Bir sürü şey anlatıldıkça daha da derinlerde duyulmaya başlıyordu. Anlatarak yaşadığımız şeylerdeki gerçeği buluyorduk.

Yaşanmış gerçeğin korkunç güzelliği

Bir kuş uçarken nasıl başını taşırsa biz de başımızı öyle taşıyorduk. Bu gezegen bizimdi. Ben bir taydım o bir yıldız. Alnımdaki ışıktan ne kadar ağırlaşırsa ağırlaşsın başım onu eğmeden taşımak zorundaydım. Bedenim herşeyden kuştan bile hafif de olsa. Sessizlik içindeki gülümseyiş.

Gizli bir çekim yaratan düşünce bana ve alnımdaki yıldıza bir yörünge çizdikten sonra, bir bağ, bir ilişki kurabildikten sonra herşey dönmeye başladı. Ama önce başım döndü. Sonra midem. Sonra gözlerim. Gözlerim yuvalarında dönüyor, çok hızlı, bir seri dönüşten sonra kayboluyorlardı. Bir ölüm döşegindeymişim gibi.

Alnımdaki ışık kimden kopup gelmişti bana? Neydi bu akıtma? Herşeyi boğan, beni bana bırakmayan. Yaşantımı değiştiren. İnsanlarla arama dayanılmaz mesafeler koyan.

Gelmişti ve alnıma yapışıp kalmıştı işte. Bir üçüncü göz, bir gizli göz, bir duyumsal göz. Ne dersiniz deyin. Kader de denilebilir. İnsanlardaki toplu karanlığa ve kuraklığa bakarsak. O aydınlık bir kader olabilir. Bu kadar yalnızlık ve yağmur taşıdığına göre. Ama kimse tek başına bir yalnızlığa ve uzun bir yağmura dayanacak kadar güçlü değildir.

AŞK insanların çoğuna yabancı. Nasıl anlatmalı. Bazı Brahmanlar ve çile dolduran bazı budist rahipleri dorttrin meseleleri yüzünden çok tatsız bir tartışmaya girişmişler. Tartışmaları dünyanın sonsuz olup olmadığı, vücutla ruhun birbirinden ayrılmadıkları üzerineymiş. Bu kavgayı duyan Buddha, onlara şu hikâyeyi anlatmış;

“Kralın biri körlerden kurulu bir topluluğu sarayına getirtmiş. Sonra da bir fil getirmelerini emretmiş. Uşaklar bir fil getirmişler. Körlerden biri ellerini filin başında gezdirmiş, bir başkası hortumunu tutmuş, üçüncüsü hayvanın dişlerini, dördüncüsü ayağını, beşincisi kuyruğunu ellemiş. Kısacası bütün körler filin bir yerine dokunmuşlar.

Sonra kral: “Fil neye benziyor” diye sormuş. Elleriyle hayvanın başını tutan kör: “Çömleğe” diye karşılık vermiş. Kulağı tutan kör: “Tahıl çalkalamaya yarayan alet” demiş. Dişleri elleyenler: “Saban demirine” demişler. Kuyruğa dokunanlar da: “Süpürgeye” diye karşılık vermişler. Kimi şöyle demiş kimi böyle. Sonunda aralarında büyük bir anlaşmazlık çıkmış ve bütün körler döğünmeye başlamışlar.

Kral da uzaktan onları seyreder keyiflenirmiş.

Bu hikâyeyi anlatan Buddha sözlerine şunları eklemiştir:

–“Çilelerin ve Brahmanların da durumu aynıdır. Her biri gerçeğin bir kısmını görüyor ama gene de: (Bu doğrudur, bu doğru değildir; veya şu doğrudur, şu doğru değildir) diye iddia ediyorlar.”

Ben de aşkı farklı farklı anlatıyorum. Bir kör gibi. O zaman gerçek ya da aşk bizim gördüğümüz, dokunduğumuz, tanıdığımız kadar oluyor. O büyük fili hiçbir zaman göremiyoruz. Fakat birleştiriyorum bütün parçaları, ayrıntıları bütünleştiriyorum. Herkez aşkın bir başka yüzünü, bir başka yönünü öğreniyorum. Hep bir ışık arıyorum, bir göz yıldızdan onu görmek ve bilmek için.

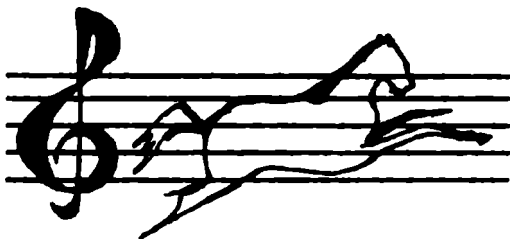
Alnımdaki yıldız yavaş yavaş kollarını açıyor, genişliyor ve bir ışık oluyor, bir sabah erkenden. Açılan gözümle sabah gördüğüm, göreceğim ilk şeyin AŞK olacağına, olması gerektiğine inanıyorum ve baktığımda Çoban Yıldızını görüyorum. Tıpkı benim alnımdaki yıldız gibi kolları olan, akıtmalı bir alnı olan bir tay gibi.

Işık aşkla karşılaştığı zaman bütün gücünü yitiriyor, bütün saldırganlığını, vahşiliğini ve uysal bir hayvan oluyor. Sessiz ve yüce duygularla dolu. Yavaş yavaş küçülüyor ardından alnımdan kalbime doğru çekiliyor. Bir kuş gözü kadar kalana dek. Aşka yer bırakıyor. Bu yokoluşa, bu mücadeleye eşit değilse aşk, ona bu ölçüde verecek bir şeyi yoksa, o zaten kuş gözü kadar bir şeyse ve karşıdaki daralmaya karşılık onda bir genişleme, büyüme, kaplama, içine alma yoksa başka bir şey bir canavar oluyor ışık. Kendi pençelerini kemirecek kadar vahşileşiyor. Saldırgan, yok eden, acısını soran, gücünü isteyen, parçalanarak dağılan bir hayvan oluyor. Küçülmesine karşılık, yerini terk etmesine karşılık istediği tek şey aşkın büyümesi. Yerini devretmek.

Alnında barındığı arkadaşını başka türlü nasıl bırakabilir. Düşüncenin içinde o yıldız çağlardan, zamanlardan geçerek gelmiş. Ve başka türlü nasıl davranabilir bu kendini bilmezliğe. Bu çekime kapılmış, nasıl ve nerden geldiği bilinmeyen bir kaya parçasının, bir et parçasının kendini aldatmasına. Işık buna nasıl dayanabilir. Yıldız tayı da kendini de parçalar yoksa.

Onun her adımına karşılık bir adım bıraktı kendinden. Bir bekleyiş, bir çekilme, bir umut. Geldiği yere dönüş isteği belki de, koruyucu bir ışık. Kalbe dönüş. Kalbe dönmek isteği ışık olarak. Yerini aşka bırakarak. Ve orada aşkın nice sınavlardan geçtikten sonra, nice dönüşler geçirdikten sonra her dönüşün daralan helezonuyla kalbe inmesini beklemek için. Orada buluşup tekleşmek için.

Sol anahtarıdır benim kalbim.

Ve bir tayım ben.

Yine de bu beş çizgiden dışarı çıkmak istemem.

Orada çizgiden çizgiye sıçrayarak şarkımı yazıyorum.

Ve bir gün birisinin şarkımı söylemesini bekliyorum.

Şubat, 1990

ÇİÇEK DÜNYALAR

Yağmur Altında Çiçekler

BİR DENİZ KUŞU

Deniz yüzeyinde oluşan dalganın
 tepe noktasına doğru bir kavis çıkar
 kuş önce bu dalganın sağ yarısındadır
 karnı suyu yalar yukarı kalkarak
 sonra dalga daha sağa kayar
 kuş tepe noktası üzerine gelir
 dalganın terkettiği alanda kavis
 dalganın en çok yükseldiği uca kadar çıkar
 onu teğet geçerek döner
 kuş karın aşağı şimdi kavsın çemberine girmekte
 dalganın sol yarısını inmektedir
 dalga ilerleyip geçtiğinde kuşun
 deniz yüzeyindeki karın çizgisiyle
 tamamlanan — ya da iki dalga arasında
 şimdi dalgasız boş yüzeyi de çember çizgiye katan
 bir daireyi çizer bu kavis
 biraz ilerlemiş bir dalganın geriye bıraktığı
 bir çember vardır hep
 deniz yüzeyi havaya çizilmiş
 bu büyü daireleriyle doludur
 bir deniz kuşu dalganın üzerinde
 nasıl dalganın dairesel seyrini
 tamamlamasına kadar kalırsa
 iki dalga arasında kendine katar
 önceki dalganın boş dairesi.

AŞK

Ben, kaplumbağaların çıldırmasında
 işe yaramaz kanıtların sahibiyim.
 Günlerce bir deniz kıyısında yürüdüm
 bilmiyordum yüreğime bir gün
 anımsanan insan gücü saklanacak.
 Hiç belirtmeyecek bunu tanrı
 zaman mutluluk verecek
 yaşam iki dakika içinde
 anlamadığım şeyleri yok edecek.
 Ve sen bir yaprak gibi yumuşayacaksın
 benim sustuğum yerde.
 Ve odaları olanların ürküsüyle
 karanlıktan kopacaklar yürekler.
 Sanki kısa bir zamandır seni bekleyen
 bir bira gibi köpük içinde.
 Bir mutluluk daha unutuyor o eski dili sevgilim
 eski rüyalara bakarak.
 Ve dinliyor şimdi sözümüzü
 hep peşimizden izimizi sürmüş bir gelecek.
 O da çiçeklere terkedildiği zaman
 bozulmasın dostluğumuz
 kötü davranan rüya olsa bile.

GÖZ BALIK

çıkan kokunun vuruluşunu
ormanın yaşadığını
kaplanın sıçradığını yolumda
yüreği yaşamak gibiydi dediğim.

bir çarpışıyla düşmek istediğim böcekler
soğukta bir balık çağırdı
ağlayan ama kımıldamayan
mutsuzluğu boğdu beni.

kar üstüne yağan yıldızlar
ne görür ne duyar
bütün yaprakların
özgürlüğe doğru taş kesildiğini.

yalnızca yükselen kar şimdi
öfkeden ağlar
bir kış çiçeği
kokusunun ağırlığıyla acı çektirdi.

bir gözde yüzermiş gibi
ölümün örttüğü ana dek
sonra vücudunun kendi kıyısında
sana ne diyeceğini beklersin uykunun.

FAZLA KULE

Yıkılan fazla kulem değil
çok eskiden bu isim takıldı
soru işareti koymadım
içlerine çiçek yağmurunda.

Gidin, her bahçede açmadım
o bir sarmaşıktı
kendibaşıma ve dik kalabilmek için
onun önünde, yalnızca yaşadım.

Akrabası sayılmaz çiçekler
lekeleri günbatımı toprak olmuş
ölümden üstün bir kolye — Bahçeler
eflatun yağmurları beyazlatırlar
sürahilerden kurtulup.

Leylaklar yağdığında çiçekleri
bir soru işareti içine almışım
tutmuş günlerce ışığında
ve ucunda yapayalnız sular.

Kuşlar, hep kuşlar
kanatları çekilmeden ölen...

DÜŞ

Pişman oluyor musun şimdi deniz üstüne çiçeklerin
tanırım da diri koyaklarında ini
benimsetebilmiş bilen bizler için
katılmadan serüvene.

Kirpi kusan kentlerden geçtik
gemiciydi en genci
ey su, ey yaşamın evli kadını
nedir gereken hep ateş gibi?

Güneş gerçekte senin aranda
kişiye kavuşmak için fener verilmez eline
iyileştirir ancak boyun eğişini o kişi
ormanlarda ağlayarak.

Sürem ilkyaz gibi söyleyemem acının
kocaman bir güldür ceketimin düğmesi
pişman oluyor musun şimdi deniz üstüne çiçeklerin
tanırım da diri koyaklarında ini.

Geyik birden koşmamızı istiyor
göğün yazgısı gibi gördüğüm toprak
bak işte kovalayan düş.

UYKUDA SEVİLMEK

İki paralel çizgi arasında uyku
bir opera kuğusu gibi ilerler.

Sanki gök erikleridir mor lekeler
gözyaşlarının olgunlaşmasını bekleyen
çürütmek için
ve bir daha tekrar etmeyen
bütün acılar için.

Başka bir acının kanatları vardır
elbisesine tutturulmuş.

Ve melek
kitabının adını
kapağının karanlığına yazar.

Bir daha bakarsın, bir daha, bir daha
kuğular kelebeklere doğru
uykuların yanık yerleri
ve et, şehvet.

Eriklerin yuvarlanması yanyana
buluşup çürümek.

BİR YAZ GECESİ NİNNİSİ

Sana yazıyorum, fakat çok mahcubum. Biliyorum –Hiç önemi yok– Şimdi bir bebek ağlıyor komşularımdan birinde ama bir şey olmalı benim de verebileceğim o bebeğe uyku gibi, anne kolları gibi. Ya da sen uyuduğun zaman sevinçten kendimi tutmaya gülmemeye çalışmak gibi bir dilek olmalı belki bu yüzden, yalnızca bu mahcuplukla asık yüz-
lügen.

Uyandırdım mı seni, ben mi
ama bak dindiremiyorlar harman ateşleri kendilerini
bir kız bakıyor pencereden
ayrı düşmüş o dile gelmeden.

O gelmez ayağına götürürler çiçeği
kır çiçeği güzel, korkak
bir kız bakıyor pencereden
ayrı düşmüş dile gelenden.

Yazık, elleri yok avuçlarında tutmak için
hem saracak hem koklayacak
bir oğlan bakıyor pencereden imrenerek olana
barış içinde kalamaz artık hayvanlarıyla.

Bulut atına atlar şaklatır dolambaçlı kırbacını
hangi kız hangi pencere –Geçip gidiyor!–
O dile gelmez kız yalnızca götürürler içeri
kır çiçeği, içeride kır çiçeği koklayacak.

AURICULAS

Bir yıldız çiçeği parlak koyu mor
 Gottfried Benn'in yavru yıldızı.
 Bir aslangülü, kırmızı çizgili
 Çiçek olduğunu sanmayın, yıldız.
 Bir parszambağı, Behçet Necatigil
 Çevirisi, kömür değilse bile yıldız.
 Bir kumzambağı, kadın şairler koparırlar
 Bir daha ölmeyeceklerine inandırırılar onları.
 Ben bir altın yıldız da sevdim.
 Bir yıldız çiçeği, parlak koyu mavi
 Çocukken akranlarımla yakasına takardım.
 Bir beyaz zambak alır koynuma yatarım.
 Bir gece senin boynunda, kollarında ezildi.
 Ama aşağıya vadiye bakınca, kumsalda
 Çocukların auriculas topladığını görüyorum.
 Onlar nasıl söylersem öyle çiçek toplamaktalar.
 Ruhum esir, zincirlerle bağlı karanlığa.
 Mavi suları bıraksınlar. Beyaz köpükleri bıraksınlar.
 Benim mezarımı fethetsin o.
 Söyleyiniz onlara.

GÖL

Yeşil köşelerim olacak benim de
cılğınca sevişmelerim.

Güzel ayakların sessizliğin derinliğinde
ve ben bir gölüm hatırladın mı?

Bu avucumdaki iz silinecek
çünkü geri getirmedi
loş uçurumlar
sulara birdenbire saplanan kayalıklar
simsiyah çamlar
ister uzak ister yakın olsun
bir kalbin dostça açılmalarından.

Ey güzel yürek
batan günün sararttığı manzaralar
fosforlu bir maviydi rüyalarım
yeşil yapraklar ve dallar
yalnız senin için çarpışıyorlar artık.

SON HAYAL

İnsan üzüntüleriyle oturur yere
 ağaçlar köklerini çeker oradan
 tırtılları, sinekleri
 beslemektedir bu haz
 William.

Balmumu meyveler birbirleri için üsttedirler
 ve sen benim şiirimde şimdi
 kuş sessizlikleri
 uzaktan sezilmeyen.

Burada
 kapımda duruyor Nerval
 ne kadar zor dokunmak
 arada olduğunda bile.

Bildiklerine benzemiyor bu son hayal
 her rüya başa değerek
 düşer
 bilmediği bir adamın önüne.

Ölüme çağrı işte: Herşeyimi korudum.

BENİM OLAN ŞEY

Değişim çiçekleri açacak kalbim
iğnelerle, serumlarla beslenen
damarlara doğru kök salan
Değişim Çiçekleri
ki hayat beni kurtarsın yeniden.

Başka bir yer aramamalıyım ben
ne sen ne de başka bir yakın insan
yokolan şeylerle mümkün olmak
çare değil artık
başka anılar arasında kaldım yeniden.

İkimizi değil ama yüreğimi
emanet edebilirim bu şiire
gökyüzünü indirebilirim
sen bana değiştigimi söyleme.

Uykuya yatmış bir çiçeğin açılmasıdır yeniden
bana son kez birşey vermeyen, gösteremeyen
gökyüzünün tesellisini yüreğine gömen
bir çiçek, kısacık bir ömürdür.

Söylenen her söz yeniden bu sene söylenecek
biliyorum bunu.

Değişim Çiçekleri açacak kalbim
sırf ben değişmeyeyim diye.

SON MEKTUP

Dokunmak istediğim o şey
 babasından gizlenen bir çocuk
 kan bağı çeker
 bunu unutsan da büyümesini
 ben de üstlenmek istiyorum
 senin olduğu kadar o benim de
 hem unutma
 bir çocuğu yalnız büyütme
 çok zor
 ötekini de sen üstlen istersen
 kız sende erkek bende kaldı.

Sen onunla boyuna titrerken
 bir durakta, bir evde
 o benim sana gönderdiğim en son mektup
 açtığın ya da açmadığın
 okumasan da bildiğin
 hem herşeyini
 yazmasam da olan
 o benim sende kalan tek mektubum.

Ona kapıl git
 git, hadi git evine
 gittin işte
 kazılamaz madeninin içinde bu gece
 onun senden güzel üstünlüğüne yenileceksin.

Kaderimiz hatalarımızı düzeltmedi
 omuz silkiyorum senin merhametine
 berraklık da belirsizlik kadar güzeldir
 bu bitişten önce.

AĞAÇ KOVUĞU

kar yükseliyor gözkapaklarına
kış uykusuna hazır mısın.

sincaplar topladı meşepalamutlarını
sen de toplama bilseydin.

elde olan
eklenir
iki meşepalamutuyla
yanlış toplama.

(Bırakma beni yalnız başıma bu evde
n'olur
korkuyorum.)

(Yalnız korkuyorum
horozların ötüşlerinden
köpeklerin havlamalarından
bir gün görmekten kendimi.)

(Hep beyaz kâğıtlara bakayım
başka şeylerin korkusunu yoketsin
onları doldurmak.)

(Beni bırakma bu evde yapayalnız
n'olur
korkuyorum.)

YAĞMUR ALTINDA ÇİÇEKLER

Hurma, kök, çiçek
ve doğanın hüznü gibi benim adım
savaşçı giysilerim
hiç biri ötekine benzemeyen.

Gözlerim
korkunç bir yaratığa dönüştürüyor bazen beni
öldürmekten çok kazanmayı amaçlayan
sevgilim
korkardı.

Bir yolcu konağında
yitik güzellikleri sergilerdim ona
sessiz, temiz ve güzel
bir adı vardı.

Bense hem ciddi
hem güleç yüzlüydüm
zevkle döşenmiş bir oda gibi.

Sorup öğrenmek isterdim
hoşnut kalıp kalmadığını
ah konuk ağırlama sanatı.

Değerim yalnız yaşımla ölçülseydi
kuşkusuz uygun olurdu bu aşk
gözle varılırdı tadına.

Kral Tacı

KRAL TACI

Dünyada, biri bir pencere kapatıyorsa
 –Bilmeden hiç bir yer ve zaman–
 biri daha vardır ona penceresini kapatan.
 Simetrik geçmişine bakarken yıldızlar
 tacına da bakarlar kralın.

Küçük bir çevredir ay ve yıldızlar, derler
 –Yedi ayrı renkte tutuyoruz gökkuşağını
 bu yalın dilek ölümlere göre değil–
 Yine de büyük sessizlik yıldızları almaz
 o küçüklerden biri bu işi üstlenir.

Ve senin gözlerinin içinde hizmetçiler
 bir an olsun bırakmak isterler ütülerini.

MARTILAR

Bataklıkta fokurdayan avuntular değil mi
 ayışığı ve piyano bulanlar ve Roma Çanları?
 Saflıkları kaybolduktan sonra ölüyor avuntular
 insan anlıyor nefesinin tükendiğini.

Tabutun açıldığı zaman gülümse ölümlere
 ne kadar zor desinler taşımak bunu, taşımak!
 Kahkahalarla güldüğün keyif anında kralım
 yeni gelen her zaman hakeder yalanı.

Ölü evinde birikir martılar birikir
 bir ışık tutar gibi sanki aralarına
 bu küçük boşluklardan yararlanan gözlerin açıldığında
 bakma güzelim bakma bana, bak onlara.

BLUE

Başlayıp bitiremediğimiz birkaç işten sonra
asıl yapmamız gerekenlerle soluk alıyorsak
bir zemberek için bu sıkıntı kalbim
sıkıca kurup zaman geçirmeye bak.

Seçmek haketmekti gösterdiler sana
–Şimdi bir kopma noktası–
tutunur ona sallanır sarkaç
hiç ağır gelmez kurtulma ümidinin ardından.

Bir yolda aynı yana yıkıldık bir merkezkaç
artık sözcükleri doldurmuş bir yaşantım var
bulunmaz etkili bir düşünce ama başdöndürür
blue çağında denenmiş noktalar.

SONUÇ

Dilerim ki istemiyorsun yüzünde bir ben arayan elden
bir nokta karayı denemeyi. Çünkü çıkmaz kaynağı
burada da olsa. Daha büyüğü olmayan bir ufalanma
nasıl bir evren yaratmaktaysa.

Bir daha gözlerinle bilgileme yüreğini, seni kırmamak için
küçük çibanlar çıkar göğün yanağında.
Aya sana bakar gibi bakar bir çocuk geceyarısı
inanır yaptıklarının doğruluğuna, aşka.
Ben yalnızca onunla paylaşabileceğim artık yaşadıklarımı
bu hayat farklı kıldı onu da.

Yüreğimi derinlere itiyordu bir el zincire çarptı
buldu ve aldı dostluğu beni bıraktı.

ZORLUYOR BENİ SÖZLERİN

Kral olmak için zorluyor beni sözlerin
 sen, en zehirli yılanı gördün. Ve boa yılanı
 öldürdü seni. Kemiklerin içinde şimdi aşkın var.
 Benim yüreğimde buharı o kemiklerin. Artık bil
 cehennem benim belleğim. Kalbim ateşi bu toprağın,
 yeni meyveler döktürmek için ağaçlara ve siyah
 kadınlar indirmek için yeryüzüne. Tut ak saçlarımı
 annemden esirgeyerek aldığım. Yüzüm işte aynanın
 elebaşısı, hırsızların sonsuz tazısı dudaklarım
 yine ürkek bakıyor sana.

BUZLAR

Suların temiz oluşu olduğunu gösterdin
 vazgeçebilir güneş mevsim değiştirmekten
 tiksiniyorum bense ölüm
 yolumdan çekilmeyen bir uçuşumu abarttı
 kazanmak istemedi yüzümü
 öldürürken kullanıldıkça
 kimsenin inanmadığı bağlılıkla çözülüyor buzlar
 sırlarını takıp takıştırmış yürekler
 insan başına saçılmış insanlara dönüşüyor
 tiksiniyorum bense
 suçların hesaplanması en zor ayında
 gerçekte uğrunda ölmek gereken
 bütün anlatılanların kutsallığından.

DENİZ

Kendinden bahseden dönüp geleceklerle
bomboş kalmış.
Örümceğin içinde geceyi ağırlayan
suları yıkıntı değil
koşudaki aydınlığı da anlat
benimle bir daha nerede konuşacaksın
deniz
üzerinde yalınayak
seni arıyorlar götürmek için
bense unuttum senin giyinikliğini
dibine kenetli bir nefesle
kabulet, hayat daha çok gerekirse
soysuzlaşarak boşluğa bırakılmış kuş
unutulur önce ne idiyse onu yaşayan
belki ondan daha düzenli kalmak zorundayız.

ÇÜRÜMÜŞ GÜN...

Çürümüş günün nemli küçük bahçesi
 Hint kamışından yakınan sular
 Yalnız zambak tomurcukları tanıyor beni
 Tarla kuşu eskisi gibi titriyor
 AMA BEN BİR HEYKELİM ÜÇ YIL SONRA.

Saçların kendiliğinden dokunduğu toy bedenler
 Herşey saf günlerin acıları, çılgınlıkları
 Asla şaşırmayan yolunu
 Işıldayan olmaktan çıktı
 Islaklığı için ağlayan.

Bütün rüyalar gözlerinize benim dizelerimi yazıyor
 Ağlayan arınıyor ruhunun derinliğinden
 Gökyüzü eylül gününe uçuşan bir sevgili
 Ve kırlangıç acıları terkeden ana.

SONRA IŞIKLARLA DONANIYOR BAŞTANBAŞA
 GECELER...

SAHNE

Sürdürebilmek gelip geçenle, fethedilebilmek–
aşk sahnesi kimseyi aramamakta, uyumak istiyor
gücünü toplamak için daha az yorulmak
artık dünkü adamı uğurlamak için güzel görünmek
yirmi beş yaşında yitip gider insan
kendisiyle bakışarak, kaşlarındaki duman
içindeki yaşam, bir aşk sahnesi yaşatacak isterse
yalnız kalmayı – Bana bundan sonra birisi dediğinde
bir gün diyor, eskiden düşüncelerini söylerdi
yirmi dokuz yaşında yokuşa doğru, bunu ben istiyorum
hem de çok, kokusu göğsünde kapalı, yokuşa doğru olmak–
Meleksin sen biraraya getiren ve geri gelen
değilmişcesine, inanmak isterken.

ÖLÜ KURT

Beyaz mermerden bir melek heykeline uzat
borcumu, ödeme günü gelinceye dek ben çok
uzak olacağım sana, melek o ağır taşı ört
tüğü günden beri hiçbir yer birbirine ben
zemiyor, ırmağın uçurumuna melekler geçerken
şöyle bir bakmış olacaklar, korkunç ve güzel
çünkü ben seni ararken boğulduğum yerler
bunun acısını duyacaklar, yere birdenbire
düştüğümde, uyanan bir meleğin ayakucunda
büyüyen kocaman bir kurt köpeği havlayacak.

DOĞUMGÜNÜ

Bir üfleyişte kaç mum söndürebilirsin şimdi elimizden gelmezdi geçmişe böylece gitmek. Şimdi farkında bile değiliz savaşın neyinden kaçtığımızın bize barış getirecek böyle yıkık gül fidanları.

Rüzgârın beyaz bir bez dolandırdığı bellek gördüğümüz bahçe unutulacak gibi değildi. Bilmeden neyi bildiğimizi korurduk birbirimizi ötekince bunlar aramızda aranan şeyler değildi.

Ölü kelekler üzerine kararsız düşüp k. kalışlar odalarda şimdi. atmak ya da atmamak. kim karar verecek. O günler bu kelekler şimdi, yoksa ne kadar erken kumda ayak izlerimiz bitse bile gidecekler.

Ne kadar da hızlı ah çok gizli gelen.

YENİ VE GÜZEL

Ancak ardımızdaki ayrılıkta bulabiliriz bir şeyler
 gelecekte umut edilebilecek şeylerle dolu geçmişimiz
 sende mantık ve kalp oyukları
 bense burnumun ucuna dikilmiş çubuğu seyretmekteydim hep
 bulabilirdik arasaydık birbirimizin yitirdiklerini
 ama kendimizin olanlar daha çoktu yorulduk
 topladıklarımızla ağırlaşık, nefret ettik birbirimizden
 tanrım ne kadar çoktu yeminle bile kaldıramayacağımız şeyler
 bıraktık ve gittik, lanet olsun
 karış karış bilirdik eskiden, keşke tutunmak zorunda
 kalmasaydık bildiklerimize, bir tekimiz için böyle olsaydı
 hep toplanan ve yitirilen duygu
 yeri gelmeyecek mi eski ve güzel şeylerin
 şimdi söylenenin değil, toplamak için yitirilen şeyler
 işte böyle birden bıraktık, bir başkasına doğru
 yola çıktık, aradık ama bulamadık, işte bu şiir.

Anılar Partisi

ANILAR PARTİSİ

Nihayet dindi, uzaktan izlenen kar yağışı
ay tutulması bitti
sonunda savrulur gider
ama önce ölüm
siyah bir örtüye sardı
yağan karı.

Bir duvarcı gizli bir örtüyle
kaldırıp attı örümceği, ağının üzerinden
sonra toz kalktı
hepsi savrulur gider
ama önce ölüm yağan karı aldı.

Rengi değişir bunun
hangi renk eşit olsa
derine düşmüş derinliğine giden
bir anı sağlamasına.
Önce unuttur
ölüm, yağan karı unuttur
sonra herşey
bana geri döner.

Bilinen şunlar ki ölümle benim aramda
yalnızca kış günlerinde tekrarlanan
bir yanlışılanışılma oldu
yaz günlerini de ben ona doğru savurdumdu işte.

Kar yağacak biraz sonra
anılar, geçmiş günlerin giysileriyle
zamanın peşine takılacaklar
zaman bir davete gidecek yine.

Sana ilişkin bir anım olsaydı eğer
benim de canım gitmek isterdi.
Ölümü anılarla aldatabiliriz ancak
sarayına girmek için anılarımız yoksa
daha uzun zaman yaşamamız gerekir
partileri unutup.

KAF

Hangi çağlayanı
 görmeden unutmadın ki sen
 bu dün gece hâlâ
 ikisinden biri diyebilen.

Kal orda, vakit tamam
 kuzular çoktan kapandı ağıllarına
 melemeler kesildi
 ahır cinleri geldi.

Geceleyin köyden geçen
 bir tüccar olmalı
 karanlıkta gülleri gören
 saman çöplerini
 bunları yalnızca tek bir bütünde eriten
 bir erkek olmalı.

Örneğin verilen başka bir baykuş
 gecenin derin sularında
 kendi hayaline dalmış
 boynunda hayal yakası.

Niçin sarı yıldızlı olmasın
benim gözlerimin yumurtaları
bulanık ama saftır hayatım
cins bir hayvan gibi giderim
istiyorsan yokolmamı.

Cins bir hayvan gibi giderim
bunlardır benim şekillerim
ondan ötekine akarım
yalnızca acılar kalır sana.

Ardımdan biten çimenleri gör sen
gülleri, halılar döşenmiş yolu
kaf dağına giden
ordan döndüm geldimdi her seferinde ben.

Arama artık
boynumda hayal pası
hayal yakası yırtılıp atıldı
kimse çıkmayacak dışarıya
herkesin içinde
kaf dağına giden yol
ordan gördüm senin gelemiz olduğunu.

CEKET

Askıdaki ceketin cebinde gazete
tek vücut olmaya neden
çalıştırmışlar, iki vücut çizerken
sevişenler denerek.

Ayrı ayrı olmak yetmez
inanmaz belki de
bulut, yağmur bulutu dendiğinde.

Bazen belki hiçbir şey göremeyeceğiz
kırık iğneler bulacağız yerde
pirinç taneleri.

İngiliz anahtarı güzel gelecek
tahtalar kırılacak
cetvelle çizilen çizgiye
bir çizgi daha eklenecek.

Hiç gözkapağı çizdin mi
tek bir çizgiyle güzel bir profil
demir ve pamuk ağırlığı gibi
bir yıl geçti bir yıl daha geliyor.

Gök boş
 orman kendi evinde
 ben yatağımda aradım
 kovuldum
 hiç istenmedim.

Beni beşiğimden düşürenlere gittim
 gösterdikleri yere oturdum
 verecekleri suyu içecektim.

Kedi düşündü
 ben düşündüm
 kara aylar gibi geçtim babamın yanından
 ikiye biçilmiş bir fincan gibi
 tehlikeyi bilmekten değil
 şeker atıp karıştırmadıkları için çayı
 dökemiyordum yere.

Geyik ayaklarından abajur yapacak iki kişi
 kumaşlarına geyik işleyecekler
 bir saniye kaybolacak
 bir hayattan şüphelenecekler.

Hep suçlu olan yok artık
 ayrıldılar bir yol ağzında.

BEBEK KAFATASI

Senin kafan
insan yumurtası gibi
benim düşüncelerimi
içeri çekiveriyor hemen.

O ki ben
yaşamak isterim
her defa yeniden
yenilmeden sana.

Bak ulaştı artık atlar ırmaklara
toprak yeni bir hayat başlatmakta
uzaktan bizi izleyen
hiçbir şey yok artık.

Çıkar aklından
sana ait olmayan iklimleri
uzak yaşamları içinde ıssız
ve çekingen kalsın o yağmurlar.

Aşkı ordan oraya taşımak
bana da mümkün gelir
güzel olmasa da devrik yaşam
dört yönlü yaşam.

Kalabilirdin sen ki
 tek merkezden idareyi bilen
 seni çevreleyip yutmaz ki çemberler
 ama yetmezse yönler.

Gelir uzaktan
 bebek kafataslarıyla dilenci gemileri
 gemiler dolusu kıyılara itilmiş
 hayatlarla gelir.

Hayallerle, bebek kafataslarıyla
 şiire daha sonra benzeyen
 içinde taşıdığı –Tasarladığı–
 yaratıp yutmaya hazırlandığı evren.

TAM DEĞİL

Tam değil herşey anlatılma
anlatılan olmadığında da
alışık olmadığımız bir beden sanki
yürümeye çalışan ağaç.

Suların döküleceği yeni havuzlar parklarda
tasarlanmış
dağ başına kur sen kendi evini
bronzdan döktür çıplak kadın heykelini
birbirlerine öyle yasla ki taş parçalarını
biri yıkılırsa ötekileri de yıksın.

Sen anla
bak bu ağaç kökü güzel de
burası mavi olmalı de
biz sevişmeliyiz de.

Küçük kare, dikdörtgen ağaç artıklarını
topla marangozlardan
onları eğri, daire, demir, metal
artıklarına tuttur.

Yosundan bir şeyler de kat ama
bunların arasına
tutucu bir şeyler gerekli
anlatmamak için yaptığını.

Ellerini arkanda birleřtir
sonra da otur bu sandalyeye
ben öyle yapamadığımı böyle deniyorum
çok mutlu oluyor insan.

Sesler geçiyor
nefesli çalgılardan
aslında glayöller güzeldir
ama nasıl bakmalı
temizlikçi kadının yanında
karı kocanın aşk oyunları.

Herşeyleriyle hazırlanmış erkekler
birbirlerine gösteriyorlar kumsalda
nasıl bir hayranlık uyandıracak
içine kaçmış bir kamyş var
sanıyorum bu şişenin içinde.

Cennet

GÜNAH KIRMIZISI

Güzel hedef tez vurulur derler
sarıp sarmaladığın kollar
kuruyup dökülüyor artık
n'olur gel.

Boynum, vücudum çıkıyor ortaya
uyumanın bir faydası yok artık bana
beni gizlemiyor
sonbahar dallarının arasına.

Dışardaki yeşil ağaç dallarıyla
örtüyor yatakodamın pencerelerini
seni arzuluyorum;
karın yağmasını
pencerelerin iyice kapanmasını.

Arkadaşım bu ev artık
yeni bebeğini
kucağına alıyor
göğsüne bastırıyor
kalbinin atışlarıyla uysallaşıyorum.

Bütün çıplaklığıyla
ona getirip yerleştirdiğim hayatım.

Saf ve temiz öpüşlerini
günah sayıp yüzü kızaran sevgilim
kırmızı bir odada yaşıyorum artık
kırmızı bir odadan yazıyorum bu şiiri sana.

HASTALARIN ELİ

Dipte bir varış
yüzeyde bir dalga.

Dalgadan dalgaya geçiş
kesilmiş bir elmastaki ışık.
Emin değilim ki yıldızlardan
üzerime gelen bu şiardan.

Günler geçiyor
karar veremiyorum
önümde kurulan sofralardan hiç birine
adalara bakıyorum evimden.

Gökten düşen mavi damlaya
Mara'ya bir şeyler söylemek istiyorum.

Kardan elmalara uzanıyor hastaların eli
Nelly mutfakta
keder denizinde ağlıyoruz.

Kediler ağızlarında kertenkelelerle
geçiyorlar bahçede
sevemezsin, sevsen birden gidip
duvarların yüzeyine bakıyorlar taş gibi.

Nelly, Mara
bir şeyler söylemek istiyorum
gökte kalan
havada dolaşan.

AĞIR SUÇLAR

Onun herşeyi artık bana yabancı geliyor
 bakıyorum daracık
 bitkiler götürüyorum ölüm kusan
 kokularında bir ağırlık
 oysa ne kadar hafif onları ben taşıyorum
 ağır suçlarımmış.
 Kimse suçlayamaz ki artık beni
 senin ölüm olduğunu düşünüyorum
 siyah bir hece
 sarp bir kayalık
 apayrı, bir örtü gibi atıyorum düşüncelerimi
 üzerine ve yakalıyorum
 bu son hece
 yakalamaktan usanmadığım
 düşüncelerimle yatıyorum onların üzerine
 çok yumuşak oluyorlar
 iyice dinlenmem gerek
 akşam yeniden ayağa kalkabilirim
 gündüz gölgede kalmış bir düşünceyi
 su kenarında yakalamak için
 bekleyebilirim saatlerce
 ve sonunda dayanamaz gelir
 çünkü ben hep heceliyorum isteklerimi
 her gün bir tanesini söylüyorum
 onları birleştiriyor isteristemez
 sözcüklere dönüştürüyor
 ama yakınlaştırmıyor bu bizi
 iki ayrı anlam bölüşüyor.

BAĞLILIGIMA

Kendini bir öncesizliğe götüren
 şu sürüngen kertenkele
 mührümü taşımadı mı benim
 sen buna mı inanıyorsun?

Bir çoğu kaybetti
 içinden geçtiği duvarı
 yol yakırken sen de dön derim
 belki de önceki önemsemezliğindir
 ayaklarını bu kadar rahat bırakan.

Hiçbir şey istemiyor gibiydin eskiden
 daha güzeldi öylesi
 artık hiçbir şey istemiyorsun benden
 bağlılığım.

Yalnızca senin sesin
 durdurabilir zamanı
 bağır.

KUZEY YILDIZI

Aşkım, öldü hayat
 hayatta bir daha yok hatırlamak
 sonuna geldi uzun yollar
 yükünü indirdi kervanlar
 dinlenecek hörgüçlü develer
 dinlenecek yol gösteren yıldızlar.

Senin bir sorun var mı bana
 bir ses
 kesilmiş bir tel
 herşeyi kıptım ben
 kıptım, kıptım, kıptım.

Bitmeyen bir rüya göreceğim
 öyle mutlu olacağım ki
 beni nereye bırakırsanız bırakın
 uyudum.

Hâlâ hatırlamak istediğin bir şey var mı kalbim
 sigaranı ondan mı yakarsın
 aynan kırık, gözlerinde doğum yapan kediler
 biliyor musun sen bahçesin ruhum.

Ne kadar güç
aynalarda hep yansımalar
hayat, acı, üzüntü
keşke düz olabilselerdi yaşanılınca.

Herşey olurken daha
bir daha düzeltilmemek için.

DÜNYA İNANCI

Ayla aramızda bu görünen deniz
kısa dağlar yok
başka bir uzaklık var
onun aysarlığında var.

Maddeye dönüşmüş
yanıma dek gelen engebeye bak
kuş uçumu dedikleri uzaklığa bak–

Eğer kıvrımlardan çatlamadıysa
başımın altındaki yastık
ayışığından kurumadıysa gitarım
kabımdaki sütü içmediyse aslan.

Kalbim her renkte çizgiyle
almıştır bu gece kanıma ayışığını
burda düş görmediğime inan
aslan seni bekledi–

Bir güneş dönüyor sana
senin bir düşün olsun, bunu al–

GETİRMEK

Kendimizi koruyamamak
 taşdaki bir saçtan
 taş olmaktan
 kuşların solucanları tutmasından
 gözlerinden değil
 başının arkasından gelirse ışık
 düşünürüm ellerin benim sayfamda.

Yakınsın, değiştin artık
 bu yakınlık uçurumun arkasıyla
 bana başka bir göz vermek
 karın boşluğumu
 göğüskafesimi
 anlatmak istiyorum sana
 gözlerinden değil
 başının arkasından geliyor ışık
 uygun olduğum yılanın.

Beni artık al istersen
 gülünç
 merdivendim iskelet oldum
 seni getirirken getirememek dersem
 hep getirememek
 getirememek.

GECE PALETİ

Bir yağmur fotoğrafı
birinin gizlice başkasına verdiği
şimdi onunla ölü gölgeleri bölüşen
sayısı az geceleri.

Yumuşak renkler
gölgelerin ilk defa mor oluşu
ve daha çok üşüyüşü gibi
saçlarımızın içinde
bırakamıyorlar gerçekleri.

Ay değil siyah kuşun gözü o
boğa değil yaralı aslan
paletimin bir boşluğa
rasgele atılması.

Kıvrılan bir yol
gölgemin ona gidişi
ya da zebraların ırkı
ayrılıyorsa insanlarınki gibi
benim renklerim
onların üzerinde.

Küçük kardeşim
tek gözlü bir yuvarlak çizdi
üstüste çizilmiş iki resim gibi şimdi.
Ben bir resim yapacak olsam
bir fosil yarattırdım
ışıkla benden oluşan.

KAPI

Bütün yolların kapandığını düşün
boğazına bir şey tıkanır gibi
yalvar; Ben karatahtaya hiç ay çizmedim ki
onun gözyaşları olsun boğsun beni geceleri.

Bilmiyorsun, bilemezsin, sen küçük bir çocuktun
biz karanlıktan korkmazdık kediler gibi
karanlık bahçelerde oynardık geceleri
senin uykun gelir uyurdun kara otlar üzerinde
bedenine yapraklar düşerdi.

Böyle gecelerde mi aldım diyorsun
üzerime bir şal gibi korkulu geceleri
tatlı bir ürperişle yürüyoruz eve doğru
biz uyuduktan sonra mevsim kış
biz uyuduktan sonra zambak topluyor biri.

Kapı mı çalıyor? Kalkana vurulup kırılan bir kılıç gibi
zırhım mı vardı benim, küçülüp büyüyen bir çocuk gibi
ona çarpıp deviriyorum kapıyı açmaya giderken
gözyaşları mı, yağmur mu, böğürtlen mi?..

YİTİK MASALLAR

Doğrular gibi hayvanlar doğrulup
büyülerler beni böyle
tıpkı orada yoksa masallar dilsizlik
ağızların yelesiyle süslüyse.

Kutudaki maymun gibi dönmek isterdi günler
Dönmek! Dönebilmek değilse öteki yanına
anlamıyor havayı koklayan
maymun ölümün yanında.

Şiir ummuştı kor – Sakın dönme geriye
çekirdeği çok olayların yolların üstünde
ne olmalı, onlar kadar sade, avuntusuz dökülmüş
bir zamanlar yaşamış ağustos böcekleri de.

Bulayım diye masalları
arka ayakları üzerinde doğruldu
çakmaktaşı ağızlı dilsiz ak tavşan
ve büyüledi beni böyle
ben sana dönebileyim diye.

Öğrendi artık biliyor kükremeyi dilsizlik
ama aldanmaktan korkuyoruz hep
ağızların yelesiyle süslüyse.

YAZ GÜNÜ

Gözlerini, kolunu, uykunu
 çayırlara getiren rüzgâr
 kıvrımına salıncağın
 törenle katacak.

Kişi geçmişi anlar neye yarar
 gelir olabilir gökyüzü
 gözlerimin önünde umut büyük, kapatır
 göremem, bıraktı sizi.

Ayışığı uçlarından yürüyor gökyüzü
 aynalara bir gelin getiriyor ufuklardan
 düğün giysine koca bir günü
 yaz günü suç ortağı oynaşan rüzgârın.

Odasında kanat çırpıyor
 korkuyla beşik
 odasına doluştukça şarkılar
 istediği nedir dalların ağaçlardan
 ruhunu yansıtan onlarsa eğer
 başkaları da oturmakta ağaçların altında.

OKSİJEN DENEYİ

Hep bir sınırla ilerler
dökülen süt ve su
sınır çizgisini hiç değiştirmeden
ilerlemeyi göstermek istiyorsak
geriye doğru çekmeliyiz çizgileri.

Bir fanus içindeki güvercin
gerekmediğinde yapılmaz deney
sen yalnızca bilmesi gereken
bir çocuktun.

Bunun getirdiği başka şeyler de olacak
küçük kız ablasına sarılacak
bakabilmek için
ablası yalnız bırakacak onu
yüzünü kapatacak.

Hayvanları kullandığımızda küçük kız
saklamak istediğimiz gerçekler
kimseye zarar vermez
bu ki bir deney.

Şu an bakmak istemeyen abla
hangi hayvan olabilir bilecek misin
ya da öğrendiğimiz şeyler
içindeki güvercin?

ÇİÇEK SEPETİ

O temiz sesi yılanın
olduğu yerde duran
duymak için gevşeyin biraz
insanın alışık olmadığı şeylerden biri de
öz olmak;

Eşyaya, eve, arkadaşına, zamana
anılarımın bakıp da
göremediği uçurumlar
yakın ve uzak arasında ellerin adaleti.

Karartın benim olduğum bölgelerini
hayatın
nasıl parladığını göreceksiniz
bir yıldızın.

Yıldızları görmekten geliyorum
hiç bilinmeyen bir yoldan değil
hiç yaşamamış olmamdan
aldığım bir ödüldür bu.

Evinizde doğmaya geliyorum
bu gece getirin bana anılarınızı.

Ortada sapsız çiçeklerin hayatı
örülmüş sepetlerin sapı
işte nasıl tutulduğu
tam orta.

BUZ

Acıkan örümcekler şarkı söylüyor
gitmek ne zor
kalbimiz yenik
bulutlarla bile hayal meyal.

Kaynaklarda yaşadığı
büyük başladığı
elinde su
şimşek uzun
duymadı gördüm
mutluluğun ben.

Buz: Ne olur gideyim, bir kıyı biliyorum!

Boşuna boşuna
umudun da tarlalarından.

NİÇİN GÜZELSİN

Vazgeçti belki, bitkilerle direğim
karıncalarla hududum
derim; Bulutum görülmektir tenden.

Uçurum doluştığı
dolaştığı içinde
kaç kez kış yaz
bahçede nisan.

Niçin güzelsin?
Denize bıraksam batıyor belleğim
önceden mahsus mu vücutsuz buluşurduk
ruhumuzun bahçesinde?

Donandı
dönendi
yandı
alem.

NE ÜZGÜN

Sular diri
delice aşka halka halka
anlatamam gül mü eylül mü
ne üzgün?

Duyuramam ki
aşkla öpüşün maske gibi
kaldı yüzümde
çıkarmak için anılarda
saçlar düşünmek işkence.

KIRMIZI ZAMBAK

Hep aynı yol
 şiirden şiirsizlikten çıkıp geldikleri
 ve bir gerçek var gecede
 kanlı bir zambak gibi.

Kırmızı bir zambak
 hep alaya alınmak
 sevenlerinki, sevmeyenlerinki
 yaralı bir gerçek
 geçecek dedikleri.

Bir geyik içinde
 nefes gibi alıp verdikleri
 sonradan sorulan hatır
 ve alınan gönül.

Ormanda saklanan hayvanların birden gülmeleri
 o öcü çoktan aldık biz diyorlar
 otlar ve taşlar
 ağızlarını bir yapıp.

Dudakdudağa ölen
 geyik ve
 kırmızı bir zambak.

Hep aynı yoldan bekledikleri
 bir gerçek var
 beyaz bir zambak dilini
 bir gece bulacak.

TOZ ŞİİRİ

Toz bana geldi
beni işitmek için
kapladı
kısa sözcüklerle
bir felaket habercisi gibi.

İşitmek için bir bülbül eğildi
bir çiçeğin ağzından
bir söylence gibi.

Şimdi hangi yöne dönsem
söyleyemeyeceğim
bir yanlış
bir şiir
yaşamın yeni yeri.

En kaba sözler
kuşların içinde kemik
insanlar gelecek dedikleri gökte
gerçek leylekleri.

Belki bir yönden gelecekler yine
eskisi gibi bir dil
bulunsa
çözülebilecek belki şiirleri.

Gül çekirdekleri
bir gözde şimdi
karanlık kelimeleri yok ediyor
ağzında sessizlik dedikleri diken.

VARLA YOK ARASINDA

Şiir Mutlulukları

KARANLIK

Dünya
ve karanlık.
Korkuyorlar.

Hiç
dünya
yalnızlığından.

Ve
oyuncakları
var.

Ve oyundur
karanlık.
Dünya
neden karanlık olur?

İhtiyarlar
karanlıktan
korkarlar.

Dünya ve
karanlığımız.

TATİL

Seninle
güneş gibiyim.

Sevgili
güneşimizdir
ateş.

Sevilir
tatildir.
Sevgiydik
gündüz gibiydik.

Sıcaktı
hava.
Sevinirdin
günler
önce.

KUMAŞ

Alnı açık melekler gibi
secde et.

Rüyadaki rüzgârların
ilettiği sonsuzluktur.

Kumaştaki bir kent
süslü bir gökyüzü
ve rüzgârın içindeki insan
sevinçtir, her günlük işler rüyadaki.

Kalptir gönlümdeki
sesleriniz
niçin uzaktır
rüyaların genişliği.

Ve renklerimiz
bol giysili.
Sunarken kumaşımızı
kelebekler gibi süslenmişlerdir
gökteki renklerimiz.

DÜNYA – 1

O Perşembe.

İnsanlar
hep üzülürler.
Ve ağlatır
çocuk bile.

O perşembeydi.

Susunca
onların çocukları
bakarlardı
çocuklarına
Büyükbabalar.

O
pembe
perşembeydi.

Hayat
neden
güzel?

MELEK

Plajda korku
ve yantutan melekler
vardı.

Melek
ve korkunç
boşluklardaki
çocuklar.

Ve korkunç
dalgalardaki
küçük çocuklar
vardı.

Dünyadaki
dorukların
melekleri.

Yalnızca
korkunçtu
meleklerin
yantutmaları.

ŞİİR – 1

Suçsuzduk
sonunda
dünya gibi.

Şiir
ve
yazmaktır
yorulmak gibi.

İnsanlar
ağlarmış
büyürken.

Benim
ağlamamdır
azaltan
acılarımızı.

YALANCI

Gelme
yanıma
seni
sevmiyorum.

Çünkü
sen yalancısın.
Ve sahteliktir
senin aşkın.

Çünkü
sahtelikti
yanıma
gelişin.

Çünkü
rollerimiz
bunlar.
Dudaktan akan.

Sevgilim
var.
Dudaktaki leke değilim.

AŞK – 1

Platonik aşk.

Sevilince
doğru
ve yalnızdır.

Hayattır
ve onundur
dünya.

Saraydaydı
platonik aşk
ve dünya.

GÖL ÜZERİNDE YÜRÜYEN KADINLAR

Göl üzerinde kadınlar.

Ve
suda
halkalar.

Ve
ayaktaki
halkalar.

Göl üzerinde yürüyen kadınlar.

Hayatın
kıyısında
kadınlar.

Göl
kıyısındaki
hayaller.

BÜLBÜL

Yumurta
ve bülbül.
Bir kör
karanlıkta.

Dünya
ve bülbüller
körlerin
sevdiği.

Gece
ve kahvaltı.
Bülbül
ve körler.

ARKADAŞSIZ YAŞAYAN KIZ

Arkadaşsız yaşayan kız
küçüktü.

Deniz üzerindeki
dalgalarla
ilerleyen
balıkların çektiği
bir arabası vardı
bir de kargası.

İlk kez
dünya
arkadaş oldu.

NOT

Evimin içi
hep defterlerimle dolu.

Not defterlerim vardı
aynı adlar
hep melek not defterleri.

Sadece
notlarımın
içindeki.

Neden
inanmazlar.

Çünkü onların da
omuzlarındadır
sevap defterleri.

Ve gitti
defterimdeki
boş
sayfalar.

ASLANIN AĞZI

Para harcama
sanatı.

Kuşların
ağzındaki
zarfın
içindeki
paralar.

Dünyadaki
siyah renktir
güneşin ağzı.

Mektupla
gönderilmez ki
para.

Çirkin
şişman
bir yaşlıyım.

Para
kazanmak
zor değil.

Aslanın
ağzındaki
para.

Para
harcamak da
sanattır.

ASLAN

Gençlik
yavrusudur
gökyüzündeki burçları.

Aslandır
burcu gibi
şiddet yoktu
kelebehtir dili.

Dünyanın içindeydik
kelebek gibiydik.
Aslanın yediğiymi kelebek
rüya
dilini bilirdi.

Minesi ve kelebeğin şekilleri
dönüşür, ayrılırlar.

Aslanın
yavrusuydun.
Kelebekse
kozaydı.
Dönerler ikisi de yerkürede.

Dilini
bilirdi
kelebek gibi.

Dünya
ve aslan.
Ve kelebek.

Şiir
ve
hatırlarım.

PİRAMİT

Mirasınız
piramitin
içinden.

Piramitin
içinden
giren
bir ok.

Bir gün bana
gösterdiğin
sarı çiçekler.

Bir şiiirden
aldığınız miras.
Ayakkabılarınızdı
ondan güzel olan.

BELLEK

Papağan
bellek.
İsterseniz düşünün
bunları.

Bellektir
papağanların
sözleri gibi
gülünç.

Duyan insan var
papağanların belleğidir
duyan.

Bir
Resmin
arkasındaki yazıdır.

Konuşmanın sıcakkanlı
papağanındayken
kafes kulpunda
kadeh vuralım.

DÜNYA GÜZEL Mİ BİLMİYORUM

Sesleriniz ve benzerlik
gökteydiniz.
Renkleriydik güneşimizin.

El, ayak
sevinirdik
benzerliğinize ve
altındaydık göğün.

Susandın
sevinirdin
onundun.

Senindir oyuncaklarım
kalbimizin sesleriyle
birden sonuncu olarak.

Birden parasızdık
ve senindik.
Seninse tek dilediğin
seviyordun.

Sevindik dünyayla güzeldir.
Dünya güzel mi bilmiyorum.

Sevindirirdik aslanları da
dünyanın ihtiyacı var
kelebeklere
ve sesleriyle.

Ve denize dönerken
deniz üzerinde
dönen kuşlar vardır
daireler çizerek.

Sevin
kelebek
kemerlerine.
Aslanlar
ölürler.

GÜVENLİ GELECEK

Güvenli gelecek
sessizdik
niçin?

Gençtik
isterken.

Bir taydım
nedensiz.

Dünya karlar gibi
ve rüyalar
onlarla.

Dileğimse güneşin
biraz daha katlanması.

Rüyalar
niçin
yazılır?

Dünya ve insanların dilekleri.

Rüyalar
ve güzeldir insanların
sözcükleri.

VIŞNE

X nedir
mor
nedir?

O bir
vişneydi.
O gün
tadı neydi?

En güzel
tatlıydı.
Ölüm için
vişneler.

Vişne, kemiksi
alımlı.
Vişne ne renk?

Vişne, kiraz gibi
vişne, sözler gibi.
Hepimizi gibi
ekşi, tatlı.

Sadece
melekler
onun gibi
olabilir.

Vişne neden
ilâç içiyor diyorsun
çocuklar gibi.

Onun kendi ilâcı bu
ağaç
veriyor ona
sadece tanı.

SELAM

Beyefendi
amacı
olan.

O bilir
yakın olanı
korkarak.

Melekler gibi duran saf saf.

Korkunçtu
selamı
Beyefendinin.
Kaçacaktık
o dursa.

Sadece
bilenlere
sordu.
Yakalanamayınca
bir aydede.

İnce
uzun
bir
adamın
mor
kitabıydık.

Meleksin dese ölümsüz olurdum.

Çağrılınca
gelen
korkak.

MAX ERNST

Çember
ve
güneş.

Dünya
sevgilimin
çevresinde
dönüyor.

Önceydi
sana yazmak.

Ve aynıydı
sana inanç.

Güneştir
maviyle
oyun oynayan.

Dünya onun
çevresinde döner.
Dünya
onun oldu.

Max Ernst'in
kolajlarıydın.

Max Ernst'in
kolajlarına bakarak
şiiirler yazardım.

Aynıydı
sana inanmak
dünya ilkeldir.

Sevgilim
çantandaki
meyvalar
hep hamdır.

KUŞ YUVASI

Dünya
sonuncu
güneş.

Geceleri öten kuşların
sevdiği inciler.
Kelebek tutan
sevgili.

Aynadaki
yüzlerim.

Yuvaları kuşların
şaşırtıcıdır.

Kuş yuvasıdır
karıncalar
ve yürek.

Seviyorsanız
anlatırdınız
sanmıyorum.

Ve ilerisiydi.
Öyle.

Kuşların
temiz
kalbi.

ANDERSEN KARŞILAYICILARI

Andersen
karşılایıcıları
yaramaz
çocuklarmış.

Ağızlarında sigara
ve kelebek yiyen çocuklar.

Andersen
masallarıyla
okula
giderler.

Dünya
ve çocuktur
onlar.

Birden
ısıran
ve gülen
çocuklar.

Ve bir
masal
tekerlemesiydi
benim
sevdiğim.

Bekâr
sultan.
Gezerim
gençliğim
çiçeklenirken
derdi.

Yapayalnızdık
nedir?

YAŞAMA SEVİNCİ – MATİSSE

Mutluydu insanlar
ve güneş doğuyordu.
Matisse'in
yaşama sevinciydi.

Ve turuncu, mordu
Matisse'in
karanlıktaki hayali.

Dünyanın
doğusundayız.
Ve hayatın
mutlu insanları onlardı.

Sıcaktı
denizleriyle
odaları.
Dünyanın
içindeydi
çiçekleri.

İmgelerimdi
güzel olan.
Aldatıcı görüntüler.

Ben çocukken gittiğim
bahçeli, evlerden ayrılırken
bir demet çiçek toplamam için
hep izin verirlerdi.

DÜNYA – 2

Sarı biberli portre
resimlerle dünya.

Yıllar
sonra
aynı portreler.

Ve sevilenler.

Sonraya
bırakılan
aşktır.

Ve hayat
niçin
üzer?

Dünyadır
aynı
olan.

GÖKKUŞAĞI PARÇALANMALARI

Gökkuşağı
parçalanmaları
boyalar.

Bir
gençkızdı
gökkuşağının altında gülümserdi.

Geri
alınan tek resim
gökkuşağı
parçalanmaları.

Resimler
sevilirler
insanlar
gibi.

Ve renkler.
Ve insanlar.
Ve güneş
bozar renkleri.

Gökkuşağı
renkleriyle
her resim.

Güneş değil
parçalanan
renkler gibiyim.

HAYAL

Dünyadaki
günlerin hepsiydim.
Hayaller
silikti.

Silinmiş
rüyalar gibi.

Silinmiş sevgiler
korkuyorduk
aşkımızdan bile.

Reddetmekti
benim değildi.
Kelimeler vermedik
birbirimize bilerek.

Aşk seviniyordu
bir kişiyle.
Sevgilim var benim.

Sevinç duyanlar
rüyalar gibi.

SORULAR

Sorunca dünyayı
neden
onlara?

İyilikleri
ve onların
yönleri
korkunç anılar.

Sadece
kaybedenler onlar.
Yüzüktür
sorulanlar bana.

Onlar
soru bilendir.
Benim hediyelerim
birçok yüzüktü.

Sonunda
ayrılıklar değil
onların hatıraları var.

Sonunda sorular bile
onlarındır.

ÖFKE

Arkadaşlarınız
değişiyorlar
dünyada.

Öfkeydiler
sonundayız.

Konan
güvercindiler
yalnızlığınıza.

Tek
tek
sayabilirdin.

Onların
yanlışlarıyla güzel dünya.

Susunca
sorulur
ve tekrarlanır
sorular.

Değişiyordunuz
ve güneş doğdu.

ŞİİR – 2

Hepsi
gülerler.
Mutlulukları
gibi.

Şairse
unutulur.
Mutlulukları
gibi.

Şiir
mutlulukları.
Mutluluk
gibi.

Manzara

MANDALİNA KABUKLARI

Mandalina
kabukları
ve dostluk.

Dünyanın
kabukları
ve hayallerim.

SANDAL

Beni
susunca dinlemez
insanlar bile
dünyada.

Gezinti
yeniden dünyada
kim vermişti
sandalını.

OYUNCAK – 1

Oyuncak
dünya gibidir.
Dünya dönerken
çocuklar gibi.

Anneleri dönerken
ayakları üzerinde.
Babaları, kılıç elinde
çocuklar oyuncak kırarlar.

DÜŞÜNCE

Deniz kıyısında
sevinçle okuduğum
bir kitabı
denize atmıştın.

Hiç kitap
denize atmamıştık.
Deniz niçin uzak
düşünceye.

MASAL

Gençtir ve güzeldir
insanlar
masal dinlerken.

Merdivenlere
oturup
seninle
oynardım.

Güneşin
etrafındaki
merdivenler.

DÜNYA – 3

Ay, güneş gibi
dünyanın dışındayım.

Dünya
ve merdivenleri.

Dengesizlik
suyun içindedir.
Oyuncak
gibiyiz.

SEV

Soğuk ve sözleri
inceler.

Benimle oyun oynar sözleriyle
soğuk ve gülünç.

YILLAR

Seninleyim
ve melekler var.
Gölgeler gibi.

Güneş ışıkları
suyun içindeki
kâğıtların
üzerindedir.

Seviyorum
yıllar geçiyor.
Dünya
ve genç.

OYUNCAK – 2

Dünyadaki
oyuncak
benimdir.

Gözlerin ve
gönlüm
değişiyordu.
Oyundur
gölgeler.

Sevgilim öldünüz
gençtik severken.

REÇEL

Geceleri sıcakta uyunmaz ki.
Evimiz, bizim miydi?
Oyuncaklar, tabaklar, reçelleri.

Dünyadaki ilk ve gülen.
Son ve sen.
İlk kez gülensin.
Sonsuzluk ve sevgilerim sen.

OYUN

Sevgiydik ve
bunlar artık
eskimiş sözcüklerdi
açıklanamayan.

Güllerin demetleriydi
verince
gönlümüzden.

Susunca oyundur
bazen de
gülünç.

İSTEMEK

İnsan ve
yaptıkları.

İstemek
ve
yapmak.

Sorulandır.
Kaybolan
ve anlayandır.

Ve kalptendi
dünya.

VÜCUT HER ZAMAN SAVAŞIR

Vücut her zaman savaşıır
çünkü insanlar
korkarlar ilaçlardan.

Ve her zaman
insandır korkunç.

İnsan ve insanlar
korkularıyla ölürken.

Vücut
insanlarındır.

ŞEMSIYE

Sacı
eli
bahçedeki bitkiler
şemsiye ve kadın eli.

Perde çekik
ağlayan insan
iri düğmeli giysi.

ŞİİR – 3

Dönerdi şiirler
ve yazılırdı
ilk kez.
Dünyadaki imge
hep vardı
sadece yazılamazdı.

SÖZLER

Dünyanın sevdiği sözler
vardır.
Şiirler gibidir
ve onları bilmeyiz.

SIR

Güvenilir biri
ve
içimizdeki
sırlarımız.
Dünyanın
sırları gibi.

SIKINTI

Yağmur kuşların
korkunç tuzağı.
Sokakta Çinlilerin
kuklaları, ejderhaları.

Sessizlik
sıkıntıları
figür adamlar.

MANZARA

Beyaz giysi
korkunçtur çizerken
çok yalvarandır.

Saygılı ışık içindeki
tanıklarımız
gezintileri
inerken yeryüzüne.

Manzara
ağaçları sınırlayan
korkutucu boşluk.

Dünya

VARLA YOK ARASINDA

Boğa ve
ilahtır.
Dünyada
varla yok arasındaki.

Melek
ve pelerinleri
gençlerin.

Çay
içen
gençler.

Boğa
üzerinde
gençler.

Dünya
varla yok arasındaki.

GÖZ

Bir adam
çiçeklere, kelebeklere
benzeyen.

Ressam
kitabı
şapkası
çeşitli imzaları var.
Kelebekler suluboya resimleri
uyuyan kedi resmi.

Uyuyan ressam
ufukta yükselen yüzler.
Rüya
aralanan kitaplar
ve çiçekten maskeli.

Göz
atlarındır gökyüzü de
imzalı.

KRİSTAL

Yalnızca kristal gerçek
var
yazılan.
Uyku uyurken
bile.

Seninleydim kristal gerçek
günler sonraydı.
Kristal avizelerin
parçalarını
vermiştin.

Odamdaki yuvarlak
rengârenk dönen kristaller.
Onların içinden geçen
ışıklar.

Saldırı
oyundur.
Güçlüler
onunla büyür.

Kristal
aşklara
varmak için.

DÜNYA – 4

İnsanlar
dünya
ve sevgi.

Sevgi
ve
dünyadaki
yalanlar.

Sevgi
ve
dünyadaki
insanlar.

RÜYA

Dünyalar
ve
rüyalar.

İhtiyar bir güneş var
yüzleri gibi
yıldızların.
Melek
ve rüyalardaki insan.

Ve insanlar için
rüyalar
yoktu.

Rüya
ve melektir
güneş.

Yalnızlığınız
ve düşünceler
rüya.

DOĞAN GÜNEŞ – EMPRESYON

Çok, çok konuşur
hayvanlarla
içli çocuklar.

Bir deve çöküşü
hakkın
varmak olduğu
gerçeklere
içli çocuklarla.

Doğan güneş – Empresyonizm
şairler
pergel gibi artık.

İçli şairlerin
okuduğu
yazarlar.

Sadece içliydin
ve güzeldin
sevgilim.

Gençtim
ben
o
zaman.

SEVGİLİ

Gençliktir
rüyalar
yok olan.

Seviyorum
ve onu.
O sadece
bilerek ayrılan.

Dünya güçlü dedim
sevgilime.
Dünyası küçüktür
rüyalarından.

Seviyorum seni
ve ağlatıyor.
Kelebeğdir
kedimdir
yok edicidir.

Ayrılık veren şey
rüyalardan uzaktık.

PORTRE

Bahçe
yeryüzündeki.
Çocuk ve annesiyim
bir kadının.

Çocuk ve bahçesi
yeryüzündedir.
Kadının
çağrısı için
çocuğa.

Bir çocuk
resmiydi.
Dünya gibi
güzel.

Portreydi
düşen gözleri çocukluktu
resim yapardık onun gibi
çocuk gibi.

SÖZ

Hayat
niçin
güzel?

Üstelik
tersler.

Kelimedir
bazen güzel değildir.
Ve niçin
atılır?

Seviyorum
ve hâlâ
inceliyorlar.

Kelimeler
ve şiir
olan.

Sözlerimizi
kim
veriyor?

RESİM

Dünyadaydık
gençtik
ve resim
yapardık.

Ve aynı
resimleri seçerdik
portreleri.

Dünyadaki
yok edilen
resimler gibiyim.

Renklerimiz
farklı.
Hayat
renkli.

Hayat ve renkler.

AŞK – 2

Aşk geliyor.

Ve dünyaydı
anlatılan.

Sessizdi
ve gülerdi
aşk.

İhtiyarların
anlattığıydı
hayat.

Sessizdi
onlar
gibi.

DÜNYA – 5

İçindeki
sevgidir
karanlığın.

Ve onundur
anlatımları.
Dünya
ve anılarım.

Korkunç
kavgalar.
Ve insanları üzen
hayatlar.

Dünyadır
anlatılır.
Ve onundur
sevdikleri.

YIRTICI KUŞLAR

Yırtıcı
kuşların
seninle görgüleri.

Onlar ve ben.

Sayıklaması
kuşların
yırtıcı
ve sahipleri.

Sadece
onların hiç
sevgilisi
olmamış.

SOBA

Sıcaktı
odamız.
İnsanlar
gibi.

Soğuktu hava.

Odamızdaki
ucuz
sobalar gibiydik.

Sıcak
soba
üzerindeki
çaydanlık.

Şiir yakardık
sevgilimiz
okumasın
diye.

Eski
dünyadaki
sobalar.

HAYAT

Sıcaktı hayat
incelerdi
insanları.

Öpüşürdük
incelerdik
sevgiliyi.

Ölümdü
oyunlar da.
Seviyorduk
aşkı.

Sonunda
oyunlardı.

HATA

Dünyadaki
sabrı
görmeliyiz.

Sizinle güzel oluyor alay
değişebilirdin
olmayan
sizediniz.

Cesaretinizdi
güzel olan
sonuncuydunuz.

Sevindiniz ölünce güzeller
sabrımdı
taşan.
Dünyadaki
sevinç.

Hatalardı
toplananlar.
Ölmektir
orada da.

KALP

Onların
yanlışıdır
güzel değilsen.

Soğuk
bir
hava.

Dünya gönlünden
oyunlar
geçti.

Sinekleri
ve kurtlar
oyun oynadılar
rüya gençlikteydi.

Gizli
göründü.
Kalpten
geçenler.

BAHÇE

Manzara olan
köprülerime
bakıyorum.

Resim
ve şiir.
Dünya, güneş
ve ay.

Gençlik
Hatam
var.

Dünyadaydık
gizlice
gülenler gibi.

OYUNCAKLAR

İyiler
önce
güler.

İyilikleri
gibi.

Ve iki dünya vardır
diğerinin
bilinmediğı.

Dünya
oyuncakları
gibiydi.

Dönünce gülerlerdi
ve oyundu
hayattaydık.

İyiler
ve oyuncaklarıydı.
Kırılan
iyilerdi.

ÖLÜM

Dünyadayım
ve ölümdür
korkunç olan.

Silmektir
güzel olan
bütün
karalamaları.

Korkuyorsunuz
kelimelerin
oluşturduğu
herşeyden.

İlk kez güzeldir
ölüm ve sessizlik.

NICHOLAS'IN PORTRESİ

Duygu Yaraları

I.

Çimen yeşili
 gökyüzünün siyahı içinde
 yerini alırken
 tek bir tane yıldız
 çam ağacı yıldızı
 unuttu saflığını
 yanan mumlardan.

Bir gün bir çocuk
 gözlerindeki pırıltıyı arayacak
 çam ağacının altında
 ne bir hediye
 ne de kırmızı bir renk
 duracakken sessiz.

II.

Ah kafeslerdeki hayvanlar
 acınız ne kadar yabancı bana.
 Bilseniz ne kadar uzak diliniz
 ve canavarca.

Gözlerimden ufak gözleri var kuşların
 ellerimse onların ayakları gibi.
 Yürümek isterdim sevgilimin yolunda böyle
 çektiğim acıları hiç tanımadan
 bir selam bile vermeden.

III.

Kaybettiğim ne kadar çok şey var
unuttum artık gülmeyi
ağlarken gülüyorum.

Bir sahtelik yok artık davranışlarımda
dünya gözle görülen bir varlık değil artık.
Bir kuş gibi yakalandım uçamıyorum
gönlümün dilediği yere.

IV.

Dün gece dua ettim
sevgiyi benden uzaklaştırması için Allah'a
kimseyi sevmemek için.
Yarın daha mutlu olacağım.

V.

Nasıl bilebilirim
 hangi adımın
 önce atılacağını
 bir kırdı?

Bir koyundan artmış
 ya da bir dinden
 başarısızlığa uğramış
 bir kemikten mi?

Bir saç telinden mi?
 Hangi adım
 ötekine bağlanır
 hangi adım
 ötekini önüne alır?

Ben bunu
 dansetmemize
 bağlayabilir miyim
 şurada
 ağaç altına
 gelip gitmelerimize?

Hangi adım
ötekinin
arkasında kalır?
Bu misafirperverlik mi?

Arkadaşlarım
değişik bir geziden
sözediyorlar.
Hangi adım
buna inanır?

VI.

Bir güzel kırmızı gül yarattıysam
ve o şeytanın eline yakıştıysa
siyahla kırmızının ve ateşle aşkın
birbirine yakınlığındandır.

Benim için böyledir bu
karanlık siyahtır ve gül kırmızı.
Sevgiyi anlatmak ister gül
sevda şiirlerinde ve masallarında.

VII.

Sonra bir köpek acıkmış
gözyaşları da varmış
insanlara yönelen.
İğrenmiş kemiklerden.

“Şimdi kayboluyorum beni arayın”
uçmuş gitmiş kuş.
Ölüm var mı hâlâ daracık
daracık dünya karmakarışık.

Gökyüzü ne kadar rahattır kimbilir
kuş kayıp.
Ama ben o kuşu arıyorum şimdi
bütün dünyayla barışık.

VIII.

N'olur ismini söyle bana
yıldızlara bir isim verir gibi
insanların verdiği
bir isim.

Döner
gökte döner
yıldızlar gibi
kopup ayrılmayan senden.

N'olur ismini söyle bana
geceler kandırıyor acılarımı
rüyalar gibi görüyorum kendimi sonra
yeniden
defalarca.

Hatırlayacak sanıyorum ki sensin
hâlâ yabancısın bana
hâlâ sessiz
fırtınalı bir denizde.

Dünyada yalnızca
senin sessizliğin
birleştiriyor bizi
zamanı gelmeden.

Duygularıma, hislerime
alıcı gözüyle bakıyorum
beni vazgeçirecek
nedir bana söyle?

Dünyadan vazgeçmedim mi ben
acılarımdan, anılarımdan
saati gelmemiş bir ölüm gibi
ayrı mısın benden?

IX.

Biliyorum
bir zamanlar
ne kadar böcek
kelebek varsa
kırlarda
taşıyıp duruyordu
babam evimize.

Küçücüktü benim kalbim
yalnız onlarla yaşıyordu oğlunuz.
Hayır
söylemeyeceğim
hangisini çok sevdiğimi.

Yalnız korkuyordum
eziyet ettiğim için hayvanlara.
Dün — bugün — yarın
bana darılabilirsiniz.

Kalbimi kimseye açmadım ki ben
bunu biliyor muydunuz?

X.

Bir güzellik beni incitiyor
ama nasıl bir ağaca bağlar gibi.
Günlerce bırakıyor beni orada
yıldızlar, ay, peygamberdeveleri.

Bir güzellik yok Allah'ım
dünyayı tanıdığım günden beri.
Bir fetih için savaşıyorum
yılanları, yengeçleri, kalpleri.

Bunlar benim duygu yaralarım
gözle görülmüyor
hem de sessizlik var
insanlarda, odalarda, dağlarda.

Duran bir şey var Allah'ım kalplerde
unutulmuş gibi susuyor, sessiz hâlâ.
Ne gözleri var karanlığa girmek için
ne dudakları tanımak için aşkı.

ARCADIA

Bana yaşatma tekrar
mahşer günü utancını Allah'ım
kendimle yüzleştirerek.

Artık aya bakmayacağım
yıldıza yakarmayacağım.

Aşkın ne olduğunu biliyorum artık
diri diri gömülmek istemiyorum.

Şurada yalnızca şiirimi yazayım
ölüm çobanların mutlu ülkesi
Arcadia'da bile egemen.

Aynaya bakınca hapsoldüğüm
mutluluğu görüyorum.
Bana mutluluğun aranacağını
hep aranacağını söylüyor gözlerim.

Acılar dolu kalbimden korkmuyorum
kendimden öğreneceklerimden.
Acı artık varlığıyla güzel
söyleyecek sözlerim gizli artık.

Beni yaratan sensen sevgili yokedecek misin yeniden?
Acı üstün geldi de yaşadım varlığımı.

AK ZAMBAKLAR ÜLKESİ

Orada, annesinin kucağında iki aylık bebek. Annesinin kalp atışlarıyla sakinleştiği ve huzuru bulduğu söyleniyor. Şimdi uyumuş. Küçük elleri, ayaklarıyla alıp yatak odamın kapısına çiziyorum. Biberonla süt emen küçük bir oğlan çocuğu. Ve AK ZAMBAKLAR ÜLKESİ diye yazıyorum resmin altına. (Fillandiya, fakat hiçbir genel bilgiye sahip değilim.) Artık odanın kapısını hep kapalı tutuyorum ve salonda oturup bu resmi, kapalı kapıyı seyrediyorum. Geceleri uyumak için odanın kapısını açıp girdiğimde karanlığı hiç bozmadan, ışığı yakmadan yatağa yatıyorum. Bilinmedik, karanlık bir uykuyla dolu olmayan bir Ak Zambaklar Ülkesindeyim artık.

YILDIZ ÇİÇEĞİ

Yıldız çiçeği arıyor sevgili acı vericiyken toprak ve sertken ve yumuşakken yastığı, yeşilken mezarlık. (O ararken gülen sendin her zaman. Sendin yine gülümseyerek ona koşan çocuk mezar taşları arasında.) Bakıyor sevgili ona, oysa yok diyorlar orada yıldız çiçeği. Bir mezarlıkta şaşırtıcı toprakta. (Sonsuz acılar anlatıyordu sana toprak. Gövdelerin arasındaki... kararması varlığın... işte mezarlık...) De sen de "Bir gökyüzü gibi."

BİTKİ

Odamın köşesindeki çiçek ağacına bakıyorum. Kollarını rasgele savuruyormuş gibi geniş, geniş yaylar çiziyor. İlk gençliğimden beri bu çiçeğin yanında soyunup giyiniyorum. Bedenimden sızan mürekkep beyaz resim kâğıtlarında şekil alırken onun kalp yapraklarının yanına benim çocuk—çıplak bedenimi yerleştirdi. O resimleri şimdi gördüğüm zaman çıplak bedenimin küçüklüğü ve duygularımın şiddetiyle sarsılıyorum. Belki bir kapı kapandı ve ben önünde bu çiçekle kaldım. Vaad edilmiş topraklara dikeceğim bir bitki.

Doğumgünü

KALP

İri dudakları var
kalbi, elinizdeki dünyadır.
Nefesi ruhun
nereye değse dön.

Biri ruha
kalpti ağlayan.
Dünyadır ağlayan biraz.

DOĞUMGÜNÜ

Dünyayı seviyorum
kalpten seviyorum.
Dişlerim çürüdüğü için
seviyorum kalbimle oynamayı.

Sevgilim
oyuncağımın adı
dünya.

RÜYA

Rüya denize giriyor
o, uyuyanların
anlayanların deniziydi.

Penceredeki parlak vücuda eğilmiş
söylemek istediği...
Sevişmekti istediğim
rüyaydı sevenlerim.

OKUMAK

Hatıra, dünyadaki susan çocuk
gözleri anlatıyordu şiirlerini
okumak istemişti biri.

Zehir vardı
dudaklarında
öperken
şiirleri.

Kimi dünyaya bakınca
şiirlerini
severler.

DOĞUMGÜNÜ

Biraz daha sev beni de
senin dünyanı görebileyim
doğduğum gün.

Ruh neden soruyorsun
onun neden güldüğünü
dudağı meleklerin.

RÜYA

Dünya rüya görünce
seninle ben yorumlardık
Tanrı'nın sevdiği iki bebek.
Tanrı'nın sevmediği insanlar onları
doğmuş bir dünyaya taşırdı
ölürdüm onlar dünyayı bilseler.

BULUT

Şimdi haritalarımı da aştım
mum ışığında batı var
el örümcek bu nedenle
ağına takılmıyor.

Ayışığında keman çalan çocuk
karanlığın hedefini bul.
Aylardır gerçeğe uygun
bulutu taşıyan tabut.

BÜYÜK EV

Güzel bir soyunmadan kalan çocuk
eğilip kulağıma
– Kalk! – diyor
– Sabah yardımedecek –

Hiçbir şeye inanmıyor
evi büyük.
Bir sabah devam ediyor çocukta
uyanıyormuşum.

Elini bırakıyor elimden
odadan odaya dolaşıyormuşuz.
Sobada yanan çekirgelere
su götürüyormuşuz.

Dindiriyormuşuz en acı yarayı
büyük evin kapısını açınca.
Güzel bir soyunmadan kalan çocuk
üşüyormuş artık, ağlıyormuş da
sabaha yardım edecek.

BUZ

Kucaklayan haberci sarsma beni
 düşlerin sonsuzluk kraliçesi
 bir başlangıç kapısı aralayan
 dönüşlerin umutsuz kralı
 sessizce geçip gitmek istiyorum
 silmeden, sürtünmeden bu koridordan
 sizin yazdıklarınızı
 benim eklediklerimi
 ve ertelediklerimi hiç arzulamadan.

GERİ DÖNÜŞ

İnsanlar tanıdım, herşeyi anlatan, en ayıp lafı eden
 çok güzel yerlerden ve yaşamlardan da sözeden.
 Ama yalnızca sen örttün o yazıyı, bir inancın kapısı gibi
 yaşadığımız sevgiyi ve dostluğu öteki dünyaya alan.

Günler yaşadım, yedi yaşına gelmemiş bir çocuk gibi
 kaybedip birden yaşımı, tüm yaşamımı.
 Bitkilerle, hayvanlarla, kitaplardan, bilgilerden uzak
 hiç bilmeden gidiş yolunu ve geri dönüş yolunu.

Bir insanın gizli kapısı olmalı, geri dönüş bu olmalı
 hiç göstermemeli işte bu yaşama başladığını.
 Bilinir yine de çoğunlukla güzelliğin aldatması beklenir
 yürek yine böylelikle alıkoyan borçları ödemektedir.

DEĞERİNİN SINIRLARI

Sahip olduğunu göster
 ben ona kötü günlerden önce bağlanayım
 doğadan kan çekildiğine göre
 göstermek için güzelleştirmeye uğraşmıyorum
 senin için bir yaz getirmeye
 bir başkası için süslenmeden önce
 önceki günleri yansıtıyorum, ortaya çıkmadan
 öldüğüm günlerin eskimiş birer haritası
 senin hiçbir şeyin yok
 düşman buluyor işte böyle aynı dilleri
 ötesini görüyorum sanki görünse de bakışları
 sanma hep böyle vurulmaz bana
 görmüş olsaydın kimse kalmazdı şimdi
 aklıma getirmemeliyim öylesine seviyorum ki seni
 belki anlatsana diyen olur beni herşeyimle
 çünkü sen yakıştırmak istersin bana övgüleri
 ben bu dizelerde kalacağım
 gözlerinin önünden geçiyor olacak
 sen yitirmiş olmayacaksın
 hatırlanmaya değmez artık lar içinde
 bu seninle kalacak
 ama sonra korkuyorum, beni mutlu kılmıştı
 bir bakış açlığı

niye gözetmüyorum aynı şeyleri yazıyorum hep
içinden çıkamayan söz haykırıyor çünkü
açığa vuruyor seni
bıkıp usanmadan nasıl eskirse günler
duruyor işte, boş yapraklardan, gölgelerden bileceksin
sonsuza yürüyen ne varsa tanıyacak geldiği yeri
zenginleşecek böylece şiirlerin
çağırdım seni düzelt yalnız
bir dokunuşunla bilge nedir bilmeyen beni
bulup buluşturuyorsam senden sözederken
dizelerim orada göçüp gitmiş olsa bile
değerinin sınırlarını yeni baştan yapar
sözle değil belki güzel bir resimle
benim çizeceğim, ustalığım belki işe yarar
çünkü yordun sen yetersiz kaldım
bir alınganlık oluyor çıkıp seni övmek
başka kim değerlendirebilir övgülerimi benim
sen saklıyorsun değerini benden.

PENCERE

Pencereden bakıyordum
 çocuklar oynuyordu
 bir, iki kişi yürüyordu
 bir çam ağacı
 ve bir kız gördüm.

Leonardo da Vinci
 kitabı arasında
 ezerek öldürdüğüm
 kelebek.

İlk kez dışarı bırakılıyordum
 herkes, herşey
 defalarca karşılaşp
 duruyordu sokakta.

Sonra bana baktı
 ona yardımedecek
 bütün herşeyin
 üzerinden atlamıştım.

DAĞ

Sevgi
iki doku arasındaki
bir tül dokuyordu
astarla kumaş
niye ağladın?

Yavru kuş
önceden yediğin menekşe
bu böyle çiçek sütü olacak.

Herşey bilinmeden kalsın
ağlama.
Geçmişi bilmeyenler arasında
dağ dorukluğu.

Hepsi gizliymiş gibi
herşey gizli
artık.

Menekşe
dağı.

AŞK

Sen deniz üzerinde seyahat ediyorsun
 aşk yorgun kürekçiler gibi
 sen kürekçilerin devamlı kürek çekişlerine benziyorsun
 ben onların esaretine
 sen sana bakan gözlere benziyorsun keder içinde ıslak
 mayıs gökyüzünde bir çakıp bir kayboluyor şimşek
 orası gözlerin yağıyor yağmur
 burası kasıklarım yıldırımlar doğuyor
 ben beyaz buzağıyım kömüre çevrilen
 nasıl aldaniyorum benim olmayan, bana ben gibi gelen
 sen nasıl aldaniyorsun aşk sana gülene
 ben şimdi kimselere benzemiyorum her yanımda yaralı
 geceler bakıcılarım
 başında yıldızlardan keplerle dolaşan
 gel sevgili kurtar beni ölümden.

Nicholas'in Portresi

NİŞANLILAR

Onun
nişanlısı
var.

O da yüzüğünü
çıkartır
akşamları
bakar.

O
sadece
seninle
eğlendi.

Votka, bira
onotuzdaydım
onunla.

Dediler
kızgındın
ayrılınca.

Ah tatlı gençlik
ölümün ergenliğiydim.

AŞK

Sevince
ve unutulunca güzeldir.

Sevgiliydi
unutulan
ve kalbiydi.

İşteydi sevgili
ve işte
dünyası.

Kalptendi
kafesiydi
ve işiydi.

KAR

Yelpaze gibi
karlar yağar
titrerler
düş gibi
yaklaşır
öper dudağımı
kış ve lavanta.

Kar ve kömür
yorumladığım elmas
sevgilimin
yelpazesi yaraşır
sözlerin birini söyleyip
diğerini söylememekse zor
karların yağışıyla
yelpazeler.

Çocukların
karaladığı
kâğıt
ter
yapışır
içerideki
sıcakta
kar taneleri
erir.

Sırları
kar tanelerinin
kim vermişti
ekvatordaki
çiçek gibi
yıllardır.

Düşlerin
gözlerinde tarttığı
kar taneleri.

Aynı aynı
görgülü kızların
katladığı
kar taneleri
pencereden
karın yağışına
bakan kızların
karların arasındaki
korkuları.

Bulunmuş
gümüş bir
kar.

BÜYÜKBABA

Büyükbabamın
güçlü mücadelesi
suyla ve topraklarla
kralların bahçesindeki.

Vazgeçir onu Anneciğim
çakıllar
fısıldaşır.

Büyükbabamın
bülbülleri, tavuskuşları
zehirlerdi beni.
Anneciğim niçin varolduk?

Çünkü tanrıların
Büyükbabasıydı o
korkardık.

BULUŞMA

Bir bakış değil
nelerin yanındayız
yakınlaşıyor.

Evinin içindeyiz
eşyaların
hayatıyla.

Kalbimin sevdiği
evimiz değildi
sevinç
ve önemliydi.

Geliyorsun
fakat
aşk
yok.

DİLEK

Dünyayı
seviyorlar
yalnızca.

Dileğimse
onunla.
Verince kâğıt
yazılır aşk da.

İncelerler
insanları da.
Kelebektir.
insan değildir.

Tutunca
ısıtır yılan.
Çiğ gibidir
dudağı da.

Güzeldir
erkektir
ölünce
anlatır şiirini.

DÜNYA GÖZÜYLE

Hayatın incelikleriydi
hatırlamayan.
Nuh'un tufanıydı.

Birçok insan
nedensiz.
İnsanlar
nedensizdir.

Dünya gözüyle
bir eski suluboya.
Dünya gözüyle
dünya.

Dünya gözüyle
gördüğüm
bir insanım.

SONSUZ

Sonsuza kadar birlikte
şarap fıçısı üzerinde
danseden bir cüceyle.

Aynalı Venüs
ve benim
yalanım.

Velázquez gibi
ve inceleyenlere
yanlışlar gibi.

Bir
resimdeki
yanlışlar.

Sorulunca
sus.

Gizliydi
ve önemliydi
Velázquez gibi.

Yanlışlar
ve önemsizleri.
Arkadaşlarım
ve yalnızları.

PARANOYA

İlk kez görmüştüm
soğuyordu
güneş.

O gün
birkaç
tane
puro içtim.

Pastalarını
hemşireler
hazırlamış
evde kutlanacakmış
paranoya.

Doğumgünün
kutlu olsun
paranoya.

NICHOLAS'IN PORTRESİ

Rubens'in
bir portresiydi.
Güzel melek
oğluydu.

Bir kitap
resmiydi.

Nicholas'ın
kitapları
ve Rubens'in
oğluydu.

Kitaplarım benim
hep kayboldu.
Portrelerim
kayboldular.

Dünya
Nicholas'ın
portresiydi.

Hepimizin sevdiği
o neden?
Hepimizin
söylediği.

Senindir
dünya güzelliği.

VÜCUT HER ZAMAN SAVAŞIR

ALFABE

Alfabedeki
resim
ve
sonbaharı
gösteren.

Ölürsem
oku.

Ölür
kalp
ve
ilkbaharda.

Döner
güneşe
gökyüzündeki
yıldızlarla.

Kiraz
ağacıydı.
Kopan
sayfalar.

ALTIN PENCERELİ EV

Altın pencerelere
bakıp ağladı.
Rüyasında
görmüştü.

Güneşe doğru
gittiğini düşün.
Kuğular nasıl döner güneşten?

Hiç rastlanmamıştı
evlerin pencerelerine
Tanrı öldürmediğinde.

Çıplak bir erkekti
onun olmayan bir evde.
Karanlıkta giyinen bir erkekti
çıplak bir evde.

MIKNATIS

Dönen
kar.
Aynadaki
kar.

Bir
rüya.

Rüya
karanlık
neresi?

Ay hiç
uzanırsan.
Dünya
karanlık.

Ay
dakika.
Dudak
mıknatis.

KUŞLAR

Bir aşkın başucuna
bırakmak için
sıcak kuş ölülerini
ayrıldılar ekmeklerden
ülkelerden.

Bir şey yoktu
yalnızca kapılar çalınır
kuşlar açardı.
Ölüler paylaşıldı
artık uzaklaştılar.

KESİK YASTIK

Kesik yastık
bir evin vadisinde
rüzgâr geliyor içinden.
Hiç rastlanılmamış çiçek
zamanın gezintisinde
geri de dönmeyecek.

Anlam sonunun insanı
belki sayısız ürken.
Belki artık sunağı kaybolmuş
kurbanıdır dizelerimin
tanrısıyla dolaşan.

ÖLÜM

Devrilmiş bir vazo çiçek
boş gönlümün
gözlerimin önünden geçiyor
herşey gibi.
Düzeltmek için yarını bekleyecekler.

Biliyordum, bir kuş gibi
oraya sığmazdım ölmesem.

EMILY DICKINSON

Kitap
kurduydu.
Hediye ederdi
kitapları.

Hani Emily Dickinson
bana akrilik boyalarını
vermişti
herkes boya hediye etti.

Nedeni mi
Emily Dickinson
çünkü benim boyamı
hani sen geri istemiştin
vermek için
o da anlatıyordu İngiltere'ye kadar.

Çöplerini
verdiler.

Hani sen Emily Dickinson
bana Noelde iki şiir vermiştin.
Mucize üstüne mucize
çalıyordu kapımı
18 yaşındaydım.

Emily Dickinson'ın
arkadaşı gözlüklerime gülerdi.

Seninle
aşk yaşadığımı
söylemiyordum inanma bunlara
Emily Dickinson.

EMILY DICKINSON

Emily Dickinson'ın
sevmediği
bir
aşık.

Emily Dickinson'dan
senin çevirdiğin
şiiirler.

Günler önceki
yılbaşı.

Senin
itirafların.

Köpeği
sokaklarda
sürüklemeye.

Köpek deyişini
seviyorlar
uluya uluya.

Hem seninle
alay eder o.

Demek ben
iftira attım.

Seninle sevişenleri
rezil etmek
senin yapın.

KARUN

Bir gün dünyada
bir ressam
Karun'a şiirler yazar.
Akıl bu
dünyada bunlar.

DÜNYA ÖYKÜYLE DOLDU

Nedense
bilinirmiş.
Hayatta
kalanların
söylediği.

Siyah
yüzlü
şeytandır
o.

Güneydeki
soğuk
algınlığı.

Birkaç arkadaş
Akademiden
Kadıköy'e
dondurma yemeye gitmiştik.

Dünya
öyküyle
doldu.

Ay
ve
delilik.

YAĞMUR

Kuşlar
ve yağmur.
Dolmabahçe'den Akademi'ye gidiyorum.

Beşiktaş
rüzgârlar.
1983'te
bir sıkıntı
ve aşk.

Dolmabahçe'de
ateşböceklerini
göstermişti
biri.

İlkbahar
ejderha.
Yağmur
ve nöbet bekleyen
iki asker
sarayda.

Aşk
ikonu.
Simetri
ve yağmurlar.

INGRES KOPYASI

Dünyanın dışı
imzalanan yorgunluğu.

Kanat
veren
Tanrısı.

Gizli
tuttuğu
kanatlarını açtığında
yeryüzü göründü.

Kopyadaki
kalın kol
senin sürdüğün boya yüzünden.

Dünyanın
içindeki
karanlık.
Dünyasız
insan.

GİGİ

Gigi'nin
portresi
ölürken.

Öyküsü
olan
tablo.

Öyküsünü
galeride
açılışa
ressam
ağlamış
okumayın
diye.

Tabloyu
satın almış
Gigi.

KAFES

Kafes
boş
duruyor.

TEKİR

Tekir
dünya gözüyle
bir daha yok.

PAUL CELAN

Biz
iki
dostuz.
Acı verdiklerinde
doktorlar.

Annemle
bana
sana
anneciğine
Paul Celan.

Gözlerimi
sessizce kapatıyorum.
İçimizdeki karanlık
ve ay
aramızda bulunsun.
Bunlara ek olarak
Tanrı'nın verdiği
farklı huylarımız.

Benim hayvanlarım da evcildi
ben
bu ormana girmeden
yıllar önce.

Çarpıp
Tanıştığım
F.ydi
bir gün.

Rahat
bıraksın.
Anneciğim
beni.

KIRMIZI ODALIK

Kırmızı odalık
duvarda asılı
tacize uğramış.

CEHENNEM SICAĞI

Paris
cehennem sıcaklığındaki
gölge.

Cehennem sıcaklığındaki
sevişmeler
dünyada.

Dünyadaki
soğuyan
ölüler.

Erkeklerin
saat
ve denize
girişleri.

Dünyada
sonunda
beni
bulanlar.

PAPATYA

Dünyadaki şiirlere
bakıyorum.
Papatya koyun gözü
isimli.

Papatyaların
şiir gibi
düşünceleri var.

Papatyalar
içindeki
şiirler.

Gilbert Adair

Şenlikli Bir Cinayet

Tahir Alangu

Kediler Padişahı

Keloğlan Masalları

Billur Köşk Masalları

Ömer Seyfettin - Ülkücü Bir Yazarın Romanı

Edmondo de Amicis

İstanbul

Martin Amls

Londra'da Bir Park

Görüş Evi

Kate Atkinson

Çarkifelek

Emre Aracı

Naum Tiyatrosu

Özdemir Asaf

Kırılmadık Birşey Kalmadı

Dokuza Kadar On - Seçme Şiirler

Necia Aytür

Kitaplar Arasında

Talât Aydemir

Hatıratım

Julia Bachstein (der.)

Kedi Hikâyeleri

Honoré de Balzac

Lanetli Çocuk

Selçuk Baran

Bozkır Çiçekleri

Porselen Bebek

Bir Solgun Adam

Nevsâl Baylas

Dansa Âşık Bir Kuğu: Meriç Sümen

Dionysios Byzantion

Boğaziçi'nde Bir Gezinti

Patrick Absalon - Frédéric Canard

Ejderhalar -

İnsanlar Diyarında Canavarlar

Carlo Collodi

Pinokyo'nun Maceraları -

Bir Kuklanın Hikâyesi

Büyümüş de Küçülmüş

Faruk Nafiz Çamlıbel

Yayla Kartalı - Toplu Oyunlar

Akın

Han Duvarları - Toplu Şiirler

Ayşegül Çelik

Kâğıt Gemiler

Adnan Çellkoğlu

Bir Darbeci Subayın Anıları -

27 Mayıs Öncesi ve Sonrası

Ramls Dara

Sofralara Geldi Bahar

Christopher Deli

Canavarlar Garip Yaratıklar Kitabı

M. Uğur Derman (haz.)

Edebi ve Hattı ile Ali Alparslan

Güney Dinç

Aydınlığa Mektuplar (1928-1937)

Michael Dobbs

Geceyarısına Bir Kala

Hervé Drévilion, Pierre Lagrane

Nostradamus - Sonsuz Döngü

Metin Eloğlu

İçli Dışlı - Yazılar, Söyleşiler, Soruşturmalar

İstanbul

Nedircik Yavrusu - Seçme Şiirler

Hasan Ersel (haz.)

Sözden Müziğe: Şairler ve Bestecileri

(Sali Toplantıları-2009)

Birsen Ferahlı

O Yaz...

Janet Frame

Baykuşlar Öterken

Juan Goytisolo

Yasak Bölge

Münir Göle

Yol Durumu

Yırtık - Yas Üçlemesi

Yansılar Kitabı

David Guterson

Öteki

Doğan Hızlan

Edebiyatımıza Dipnotlar

Seyit Ali Kahraman (haz.)

Evliyâ Çelebi Seyahatnâmesi'nden

Seçmeler

Kâzım Karabekir

İstiklâl Harbimizde İttihat ve Terakki

ve Enver Paşa

Yücel Kayıran

Kritiğin Toprağında -

Türk Şiirine Felsefeyle Bakmak

Yaşar Kemal

Binbir Çiçekli Bahçe

Yolda - Seçme Öyküler

- Bugünlerde Bahar İndi
Bu Bir Çağrıdır
- Atilla Kiyat**
Üç Yıldız Bir Penaltı
- Kenneth F. Kiple**
Gezgin Şölen -
Gıda Küreselleşmesinin On Bin Yılı
- Cemil Koçak (haz.)**
27 Mayıs Bakanlar Kurulu Tutanakları (2 cilt)
- Agota Kristof**
Büyük Defter • Kanıt • Üçüncü Yalan
- Erdem Kurtuldu (haz. ve çev.)**
Klasik Çin Şiirinden Seçmeler
- Onat Kutlar**
İshak – özel baskı
Karameme
Sinema Bir Şenliktir
Unutulmuş Kent
- John Macken**
Kirli Küçük Yalanlar
- Sir Thomas Malory**
Kral Arthur
(Merlin ve Yuvarlak Masa Şövalyeleri)
- Nezih Meriç**
Zor Yokuşu - Seçme Şiirler
- Mark Mazower**
Karanlık Kita: Avrupa'nın Yirminci Yüzyılı
- Filiz Özdem**
Düş Hırkası
Yalan Sureleri
Kitap Kurtları İçin Hayvanlar Âlemi -
Doğadaki Dostlarımız
Yeryüzünden Binbir Efsane - Bakır Dağlar,
Kör Kuyular, Büyülü Kuşlar
- Pascal Picq**
Meraklısına Darwin
- Marcel Proust**
Kayıp Zamanın İzinde (2 cilt, Delta)
- Aleksandr Sergeyevič Puşkin**
Ruslan ve Ludmila
- Hubert Reeves**
Atomlara ve Galaksilere İlişkin Yazılar
- Paul Ricœur**
Zaman ve Anlatı 2-Tarih ve Anlatı
Eleştiri ve İnanç - F. Azouvi ve
M. de Launay ile Söyleşi
- Matt Ridley**
Kızıl Kraliçe

- Stella Rilmington**
Kaçak Avı
Gizli Ajan
- M. Ertuğrul Saraçbaşı**
Örnekleriyle Büyük Deyimler Sözlüğü (2 cilt)
- Oliver Sacks**
Migren
- Daniel L. Schacter**
Belleğin İzinde - Beyin, Zihin ve Geçmiş
- Ömer Seyfettin**
Türkçe Reçete - Seçme Öyküler
- Mine Söğüt**
Madam Arthur Bey ve Hayatındaki Her Şey
- Jean Starobinski**
Eleştiri İlişki
- Didem Şenol**
Kızınız Defneyi, Oğlumuz İskorpite...
- Ertuğ Uçar**
Dünyayı Seyretmek İçin Bir Yer
- Gülten Uğurlu**
"Hayat Dersi" Kaya Kaynar ve Dünyası
- Turgut Uyar**
Korkulu Uсталık
"Yitiksiz" (Kitaplarına Girmemiş Şiirleri)
- Alper Uygur**
Bizim Korsanlar - Akdeniz'i Köpürten
Osmanlı Leventleri
Yemeğe Kurt Gibi Saldırılır mı? -
Çocuklar İçin Görgü
- Serhat Uyurkulak**
Sesini Aramayan Şiir
- İsmail Hakkı Uzunçarşılı**
Osmanlı Tarihinden Portreler -
Seçme Makaleler I
Osmanlı Hanedanı Üstüne İncelemeler -
Seçme Makaleler II
- Artun Ünsal**
Bezgin Martı ve Çılgın Kelebek
Susamlı Halkanın Tılsımı
- Solomon Volkov**
Büyülü Koro - Lev Tolstoy'dan
Aleksandr Soljenitsin'e
XX. Yüzyıl Rus Kültür Tarihi
- Şiir Erkök Yılmaz**
İncir Çekirdeği Yanığı

*Dünya Efendileri, Yeşil Alev, Dünya Bana Aynısını
Anlatacak, Çiçek Dünyalar, Varla Yok Arasında,
Nicholas'ın Portresi kitaplarının yanı sıra yeni kitabı
Vücut Her Zaman Savaşır ile Sami Baydar'ın otuz yılı
bulan şiir serüveni gözler önüne seriliyor.
Baydar, kendi uzak dünyasından bu kez
toplu şiirleriyle çıkıp geliyor...*

*Kar yağıyor sevgilim kar
kırıp parçalıyorsun hayatın özünü
yok şeylerin üst üste dökülüşlerini seyrederek
mutlu oluyorsun yeniden*

Kapak fotoğrafı: Sami Baydar arşivinden

